

## I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

## RENDELETEK

## AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 450/2008 RENDELETE

(2008. április 23.)

## a Közösségi Vámkódex létrehozásáról (Modernizált Vámkódex)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 26., 95., 133. és 135. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére <sup>(1)</sup>,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően <sup>(2)</sup>,

mivel:

- (1) A Közösség vámunió alapul. Indokolt – mind a Közösségen belüli gazdasági szereplők, mind a vámhatóságok érdekében – a jelenlegi vámjogszabályoknak egy közösségi vámkódexben (a továbbiakban: a Vámkódex) történő összefoglalása. A belső piac koncepciójára alapozva a Vámkódexnek tartalmaznia kell azokat az általános szabályokat és eljárásokat, amelyek biztosítják a közösségi szinten bevezetett vámtarifa és egyéb közös szakpolitikai intézkedések végrehajtását a Közösség és a Közösség vámterületén kívüli országok vagy területek közötti áruforgalommal kapcsolatban, figyelembe véve ezen közös szakpolitikák követelményeit. A vámjogszabályoknak jobban kell illeszkedniük a behozatali terhek beszedésével kapcsolatos rendelkezésekhez, anélkül hogy változna a hatályos adórendelkezések alkalmazási köre.

- (2) A Közösség pénzügyi érdekeinek védelmével és a 2004–2005. évre vonatkozó cselekvési tervvel kapcsolatos bizottsági közleménnyel összhangban a jogi keretet célszerű átdolgozni, a Közösség pénzügyi érdekeinek védelme érdekében.

- (3) A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet <sup>(3)</sup> az 1980-as években a tagállamokban külön-külön alkalmazott vámjáráások integrációján alapult. Ezt a rendeletet bevezetése óta ismételt és jelentős mértékben módosították bizonyos problémák, mint a jóhiszeműség védelme vagy a biztonsági követelmények figyelembevétele, megoldása érdekében. A Vámkódex további módosítása szükséges olyan, közösségi, illetve nemzetközi szinten az elmúlt években végbement fontos jogi változásoknak a következményeként, mint például az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés lejárat és a 2003-as és 2005-ös csatlakozási okmányok hatálybalépése, valamint a vámjáráások egyszerűsítéséről és összehangolásáról szóló nemzetközi egyezmény (a továbbiakban: a felülvizsgált Kiotói Egyezmény) módosítása, amelyhez a Közösség csatlakozását a 2003/231/EK tanácsi határozat <sup>(4)</sup> hagyta jóvá. Elérkezett az idő a vámjáráások korszerűsítésére és annak figyelembevételére, hogy az elektronikus árunyilatkozatok és feldolgozás főszabályt, a papíralapú árunyilatkozatok és feldolgozás pedig kivételt képeznek. Mindebből következőleg a Vámkódex további módosítása nem elegendő, annak teljes megújítása szükséges.

<sup>(1)</sup> HL C 309., 2006.12.16., 22. o.

<sup>(2)</sup> Az Európai Parlament 2006. december 12-i véleménye, a Tanács 2007. október 15-i közös álláspontja (HL C 298. E, 2007.12.11., 1. o.) és az Európai Parlament 2008. február 19-i álláspontja.

<sup>(3)</sup> HL L 302., 1992.10.19., 1. o. A legutóbb az 1791/2006/EK rendelettel (HL L 363., 2006.12.20., 1. o.) módosított rendelet.

<sup>(4)</sup> HL L 86., 2003.4.3., 21. o. A 2004/485/EK határozattal (HL L 162., 2004.4.30., 113. o.) módosított határozat.

- (4) Helyénvaló egy olyan jogi keret beillesztése a Vámkódexbe, amely a vámjogszabályok egyes rendelkezéseinek a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv<sup>(1)</sup> rendelkezéseinek hatálya alá tartozó vámterületrészek és az e rendelkezések hatálya alá nem tartozó területrészek közötti árukereskedelemre, vagy az adott terület e rendelkezések hatálya alá nem tartozó részei közötti kereskedelemre történő alkalmazására vonatkozik. Figyelembe véve azt, hogy az érintett áruk közösségi áruk, továbbá a szóban forgó intézkedések fiskális jellegét az ilyen Közösségen belüli kereskedelemben, végrehajtási intézkedések útján helyénvaló megfelelő egyszerűsítéseket bevezetni az ezen árukra alkalmazandó vámalakiságok tekintetében.
- (5) A jogszerű kereskedelem megkönnyítése és a csalás elleni küzdelem egyszerű, gyors és szabványos vámeljáráásokat és folyamatokat követelnek meg. Ezért indokolt – az egyszerűbb és papírmentes vám- és kereskedelmi környezetről szóló bizottsági közleménnyel összhangban – a vámjogszabályok egyszerűsítése, korszerű eszközök és technológia felhasználásának lehetővé tétele, valamint a vámjogszabályok és a modernizált vámellenőrzési megközelítések egységes alkalmazásának további elősegítése, így módon segítve elő a hatékony és egyszerű vámkezelési eljárások alapjának a biztosítását. A vámeljáráásokat össze kell vonni, illetve egymáshoz kell hangolni, az eljárások számát pedig csökkenteni kell azokra, amelyek gazdaságilag indokoltak, törekedve az üzleti vállalkozás versenyképességének növelésére.
- (6) A belső piac kiteljesedése, a nemzetközi kereskedelem és befektetés akadályainak csökkenése és a fokozódó igény a biztonságra és védelemre a Közösség külső határain megváltoztatták a vámhatóságok szerepét, azoknak vezető szerepet tulajdonítva az ellátási láncban, és a nemzetközi kereskedelem figyelemmel kísérésében és irányításában, és ezáltal őket az országok és a vállalatok versenyképességének katalizátorává tették. A vámjogszabályoknak ezért az új gazdasági realitásokat, valamint a vámhatóságok új szerepét és küldetését kell tükröznük.
- (7) Az informatikai és kommunikációs technológiának a papírmentes vám- és kereskedelmi környezetről szóló jövőbeni európai parlamenti és tanácsi határozatban meghatározott módon történő felhasználása kulcsfontosságú eleme a kereskedelem megkönnyítése és ezzel egyidejűleg a vámellenőrzések hatékonysága biztosításának, így módon csökkentve az üzleti vállalkozások költségeit és a társadalom számára a kockázatot. Ezért a Vámkódexben létre kell hozni az e határozat végrehajtását lehetővé tevő jogi keretet, különösen azt a jogelvet, hogy minden vám- és kereskedelmi ügyletet elektronikusan kell kezelni, és hogy a vámügyintézésre vonatkozó informatikai és kommunikációs rendszereknek minden egyes tagállamban ugyanazokat a lehetőségeket kell biztosítaniuk a gazdasági szereplők számára.
- (8) Az informatikai és kommunikációs technológia ilyen felhasználása mellett szükséges, hogy a tagállamokban összehangoltan és egységesen történjenek a vámellenőrzések annak érdekében, hogy Közösség-szerte biztosított legyen az azonos szintű vámellenőrzés, és így ne alakulhasson ki versenyellenes magatartás a különböző közösségi be- és kilépési pontokon.
- (9) Az üzleti tevékenység megkönnyítése érdekében – biztosítva ugyanakkor a Közösség vámterületére beszállított vagy onnan kiszállításra kerülő áruk megfelelő ellenőrzési szintjeit – kívánatos, hogy a gazdasági szereplők által szolgáltatott információkat – a vonatkozó adatvédelmi rendelkezések figyelembevételével – a vámhatóságok egymás között és az adott ellenőrzésben érintett más szervekkel – mint a rendőrség, a határőrség, az állat-egészségügyi és környezetvédelmi hatóságok – megosszák és a különböző hatóságok összehangolják az ellenőrzéseket azért, hogy a gazdasági szereplők az információt csak egyszer kelljen megadni, és azért, hogy az adott hatóságok az árukat ugyanabban az időben, ugyanazon a helyen ellenőrizzék.
- (10) Bizonyos üzleti tevékenységtípusok megkönnyítése érdekében minden személynek továbbra is rendelkeznie kell azzal a joggal, hogy képviselőt nevezzen ki a vámhatóságokkal fennálló ügyei intézésére. E képviselői jogot azonban a továbbiakban tagállami jogszabályban nem lehet korlátozni. Ezenfelül annak a vámjogi képviselőnek, aki megfelel az engedélyezett gazdálkodó státusának megadására vonatkozó kritériumoknak, joga van a letelepedés helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban szolgáltatást nyújtani.
- (11) A szabálykövető és szavahihető gazdasági szereplőknek, mint „engedélyezett gazdálkodók” számára lehetővé kell tenni, hogy maximálisan kiaknázhassák az egyszerűsítés széles körű alkalmazásának előnyeit, és hogy – figyelemmel a biztonsági és védelmi szempontokra – élvezzék a csökkentett szintű vámellenőrzés előnyeit. Ezáltal a „vámügyi egyszerűsítés” típusú engedélyezett gazdálkodó vagy a „biztonság és védelem” típusú engedélyezett gazdálkodó státust élvezhetik. A két státus megadható külön-külön vagy együttesen is.
- (12) Minden határozatra, vagyis a vámhatóságoknak a vámjogszabályokkal kapcsolatos bármely olyan hivatalos aktusára, amely egy vagy több személyre joghatással van – beleértve az ezen hatóságok által kiadott kötelező érvényű felvilágosítást – ugyanazoknak a szabályoknak kell vonatkoznuk. Bármely ilyen határozatnak a Közösség egész területén érvényesnek kell lennie, és lehetővé kell tenni annak megsemmisítését, az előírt kivételektől eltekintve történő módosítását, vagy annak visszavonását, amennyiben az nem felel meg a vámjogszabályoknak vagy azok értelmezésének.
- (13) Az Európai Unió alapjogi chartájának megfelelően szükséges – a vámhatóság által a vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatban hozott határozatokkal szembeni jogorvoslati jogon kívül – minden személynek biztosítani azt a jogot, hogy meghallgassák minden olyan határozat meghozatala előtt, amely őt hátrányosan érintené.
- (14) A vámeljáráások elektronikus környezetben történő korszerűsítése megköveteli a felelősségmegosztást a különböző tagállamok vámhatóságai között. Szükséges biztosítani a hatékony, visszatartó erejű és arányos szankciók megfelelő szintjét az egész belső piacon.

<sup>(1)</sup> HL L 347., 2006.12.11., 1. o. A legutóbb a 2008/8/EK irányelvvel (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.) módosított irányelv.

- (15) Egyrészt a vámjogszabályok helyes alkalmazásának vámhatóságok által történő biztosítására vonatkozó igény, másrészt a gazdasági szereplők tisztességes bánásmódhoz való joga közötti egyensúly biztosítása érdekében, a vámhatóságoknak széles körű ellenőrzési hatáskört, a gazdasági szereplőknek pedig jogorvoslati jogot kell biztosítani.
- (16) A Közösség, annak polgárai és kereskedelmi partnerei esetében a kockázatok minimalizálása érdekében a vámellenőrzések tagállamok általi összehangolt alkalmazásának egy közös kockázatkezelési keretrendszeren és az annak végrehajtására vonatkozó elektronikus rendszeren kell alapulnia. A valamennyi tagállamra vonatkozó közös kockázatkezelési keretrendszer nem akadályozza meg azt, hogy az árukat szűrőpróbaszerűen ellenőrizzék.
- (17) Meg kell határozni azokat a tényezőket, amelyek alapján az áruforgalommal kapcsolatos behozatali vagy kiviteli váموkat és más intézkedéseket alkalmazzák. Indokolt az is, hogy világos rendelkezéseket rögzítsenek a származási igazolások kiadására a Közösségben, amikor a kereskedelem szükségletei azt megkövetelik.
- (18) Kíváncos a behozatalivám-tartozások keletkezése összes esetének csoportosítása – a szabad forgalomba bocsátásra vagy részleges vámmentesség melletti ideiglenes behozatalra vonatkozó árunyilatkozat benyújtását követőket kivéve – a vámtartozást keletkeztető jogi alap megállapításával kapcsolatos nehézségek elkerülése érdekében. Ugyanennek kell vonatkoznia a kivitelkor keletkező vámtartozás esetére.
- (19) Mivel a vámhatóságok új szerepe magában foglalja a felelősségek megosztását, valamint a belterületi és a határvámhivatalok közötti együttműködést, a vámtartozás legtöbb esetben az adós letelepedésének helyén kell, hogy keletkezzon, mivel az ezen a helyen illetékes vámhivatal képes legjobban felügyelni az érintett személy tevékenységeit.
- (20) Továbbá, a felülvizsgált Kiotói Egyezményrel összhangban indokolt rendelkezni arról a kisszámú esetről, amikor a tagállamok közötti igazgatási együttműködésre van szükség a vámtartozás keletkezési helyének megállapítása és a vámok beszedése érdekében.
- (21) A különleges eljárásokra vonatkozó szabályoknak lehetővé kell tenniük, hogy egy, a különleges eljárások valamennyi kategóriájára vonatkozó egységes biztosíték legyen felhasználható, és azt, hogy az olyan összkézés legyen, amely több ügyletre is vonatkozik.
- (22) A Közösség és a tagállamok pénzügyi érdekeinek fokozott védelmének biztosítása érdekében a biztosítéknak vonatkoznia kell a nem bejelentett vagy helytelenül bejelentett árukra abban a szállítmányban vagy abban az árunyilatkozatban, amelyhez azt adták. Ugyanezen okból a kezes kötelezettségvállalásának ki kell terjednie azokra a behozatalivám- vagy kivitelivám-összegekre is, amelyeket az utólagos ellenőrzéseket követően kell megfizetni.
- (23) A Közösség és a tagállamok pénzügyi érdekeinek fokozott védelme és a csalárd gyakorlatok visszaszorítása érdekében tanácsos megegyezni az összkézés alkalmazására vonatkozó fokozatos intézkedéseket tartalmazó rendelkezésekről. Amennyiben a csalás kockázata fokozott, lehetőséget kell adni az összkézés alkalmazásának ideiglenes megtiltására, az érintett gazdasági szereplők konkrét helyzetének figyelembevételével.
- (24) Indokolt, hogy az érintett személy jóhiszeműségét figyelembe vegyék azokban az esetekben, amikor a vámtartozás a vámjogszabályok be nem tartása révén keletkezett, és a minimálisra kell csökkenteni az adós hanyagságának hatását.
- (25) Rögzíteni kell azt az elvet, hogy miként kell meghatározni a közösségi áruk státusát, az ilyen státus elvesztéséhez vezető körülményeket, és alapot kell szolgáltatni annak meghatározásához, hogy mikor marad változatlan ez a státus olyan esetekben, amikor az áruk ideiglenesen elhagyják a Közösség vámterületét.
- (26) Indokolt annak biztosítása, hogy amikor a gazdasági szereplő előre megadta az áruk beléptetésével kapcsolatos kockázatalapú ellenőrzésekhez szükséges információkat, akkor a főszabály az áruk gyors kiadása legyen. Az adóügyi és kereskedelempolitikai ellenőrzéseket elsődlegesen a gazdasági szereplő helyiségeiért és területeiért felelős vámhivatalnak kell elvégeznie.
- (27) A vámáru-nyilatkozattal és az áru vámeljárás alá vonásával kapcsolatos szabályokat korszerűsíteni és egyszerűsíteni kell; különösen azt kell előírni, hogy a vámáru-nyilatkozatokat főszabályként elektronikus úton kell benyújtani, és hogy csak egyfajta, egyszerűsített árunyilatkozat legyen.
- (28) Mivel a felülvizsgált Kiotói Egyezmény előnyben részesíti, hogy a vámáru-nyilatkozat benyújtása, nyilvántartásba vétele és ellenőrzése az áruk megérkezése előtt történjen, továbbá, hogy a hely, ahol a vámáru-nyilatkozatot benyújtják, ne különüljön el attól a helytől, ahol az áruk fizikailag találhatóak, indokolt rendelkezni a gazdasági szereplő letelepedési helyén történő központi vámkezelésről. A központi vámkezelésnek magában kell foglalnia az egyszerűsített vámáru-nyilatkozatok használatának, a teljes vámáru-nyilatkozat és a megkövetelt dokumentumok benyújtási határideje elhalasztásának, az időnkénti nyilatkozattételnek és a halasztott fizetésnek a lehetőségét.
- (29) A Közösség egész területén a versenysemleges feltételek biztosításának elősegítése érdekében szükséges közösségi szinten megállapítani azokat a szabályokat, amelyek meghatározzák az áruknak a vámhatóságok által történő megsemmisítését vagy azokról más módon történő rendelkezést, és amelyekhez eddig nemzeti jogszabályokra volt szükség.
- (30) Indokolt a különleges eljárásokra (árutovábbítás, tárolás, különleges felhasználás és feldolgozás) közös és egyszerű szabályokat lefektetni, amelyeket kiegészít néhány kisebb szabály a különleges eljárás minden kategóriájára, hogy a gazdasági szereplő számára egyszerű legyen a megfelelő eljárás kiválasztása, hogy a hibákat elkerüljék és az utólagos beszedések és visszafizetések számát csökkentsék.

- (31) Meg kell könnyíteni olyan engedélyek egyetlen biztosítékkal és egyetlen felügyelő vámhivatal mellett történő megadását, amelyek több különleges eljárásra vonatkoznak, és az ilyen esetekben egyszerű szabályoknak kell vonatkoznuk a vámtartozások keletkezésére. Alapelvnek kell lennie, hogy a különleges eljárás alá vont árukat vagy az azokból készült termékeket akkor kell értékelni, amikor a vámtartozás keletkezik. Azt is lehetségessé kell azonban tenni – ha gazdaságilag indokolt –, hogy az árukat akkor értékeljék, amikor azokat különleges eljárás alá vonják. Ugyanezeknek az elveknek kell vonatkoznuk a szokásos kezelési módokra.
- (32) A fokozott biztonsági intézkedésekre való tekintettel, amelyeket a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. április 13-i 648/2005/EK Európai Parlament és tanácsi rendelet <sup>(1)</sup> vezetett be a Vámkódexbe, az áruknak vámszabad területeken történő elhelyezésének vám eljárásá kell válnia, és az áruknak vámellenőrzés alá vonhatónak kell lenniük a beléptetéskor és a nyilvántartások tekintetében.
- (33) Mivel az újrakivitel szándéka többé már nem szükséges, az aktív feldolgozási felfüggesztő eljárást össze kell vonni a vámfelügyelet melletti feldolgozással, és az aktív feldolgozás vám-visszatérítési eljárást el kell hagyni. Ennek az aktív feldolgozási eljárásnak kell vonatkoznia a megsemmisítésre is, kivéve ha a megsemmisítést a vámhatóság végzi, vagy az annak felügyelete alatt történik.
- (34) A Közösség vámterületéről kiszállításra kerülő közösségi árukkal kapcsolatos biztonsági intézkedéseknek ugyanúgy kell vonatkoznuk a nem közösségi áruk újrakivitelére is. Ugyanazokat az alapszabályokat kell alkalmazni az áruk minden típusára, szükség esetén olyan kivételek lehetőségével, mint például azoknál az áruknál, amelyek csak áthaladnak a Közösség vámterületén.
- (35) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatnak <sup>(2)</sup> megfelelően kell elfogadni.
- (36) Helyénvaló rendelkezni a Vámkódex végrehajtási rendelkezéseinek elfogadásáról. Ezeket az intézkedéseket az 1999/468/EK határozat 4. és 5. cikkében foglalt irányító-bizottsági és szabályozási bizottsági eljárásoknak megfelelően kell elfogadni.
- (37) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy meghatározza a Vámkódex eredményes alkalmazásához szükséges feltételeket és kritériumokat. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és a rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására, vagy új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítésére irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (38) Az eredményes döntéshozatali folyamat érdekében indokolt a nemzetközi megállapodások által vagy azok alapján létrehozott, vámjogi kérdésekkel foglalkozó bizottságokban, munkacsoportokban és testületekben a Közösség által képviselendő álláspont kialakításával kapcsolatos kérdések vizsgálata.
- (39) A vámjogszabályok egyszerűsítése és ésszerűsítése érdekében számos, jelenleg különálló közösségi jogi aktusokban szereplő rendelkezés az átláthatóság érdekében bekerült a Vámkódexbe.
- A következő rendeleteket a 2913/92/EGK rendelettel együtt ezért hatályon kívül kell helyezni:
- a Közösségen belüli légi járaton utazó személyek kézi és feladott poggyászára, valamint a Közösségen belüli tengeri utazáson részt vevő személyek poggyászára alkalmazandó ellenőrzések és alakiságok megszüntetéséről szóló, 1991. december 19-i 3925/91/EGK tanácsi rendelet <sup>(3)</sup>, és az Európai Közösség és egyes országok közötti preferenciális kereskedelemre irányadó rendelkezések alapján a származási igazolások Közösségben történő kiadásának és kiállításának, valamint egyes elfogadott exportőri engedélyek kiadásának megkönnyítésére irányuló eljárásokról szóló, 2001. június 11-i 1207/2001/EK tanácsi rendelet <sup>(4)</sup>.
- (40) Mivel ezen rendelet céljait, nevezetesen a Közösség vámterületére beszállított vagy onnan kiszállításra kerülő árukra vonatkozó szabályok és eljárások meghatározását a Vámunió, mint a belső piac központi pillérének hathatós működésének biztosítása érdekében a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően. E rendelet nem haladja meg a célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

<sup>(1)</sup> HL L 117., 2005.5.4., 13. o.

<sup>(2)</sup> HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) határozattal módosított határozat.

<sup>(3)</sup> HL L 374., 1991.12.31., 4. o. Az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított rendelet.

<sup>(4)</sup> HL L 165., 2001.6.21., 1. o. A legutóbb a 75/2008/EK rendelettel (HL L 24., 2008.1.29., 1. o.) módosított rendelet.

## TARTALOMJEGYZÉK

|            |                                                                                                                                           | Oldal |
|------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------|
| I. CÍM     | ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK .....                                                                                                             | 7     |
| 1. FEJEZET | <i>A vámjogszabályok alkalmazási köre, a vám küldetése és fogalommeghatározások</i> .....                                                 | 7     |
| 2. FEJEZET | <i>A személyek vámjogszabályok szerinti jogai és kötelezettségei</i> .....                                                                | 10    |
| 1. szakasz | <b>Információnyújtás</b> .....                                                                                                            | 10    |
| 2. szakasz | <b>Vámjogi képviselő</b> .....                                                                                                            | 11    |
| 3. szakasz | <b>Engedélyezett gazdálkodó</b> .....                                                                                                     | 12    |
| 4. szakasz | <b>A vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatos határozatok</b> .....                                                                     | 13    |
| 5. szakasz | <b>Szankciók</b> .....                                                                                                                    | 15    |
| 6. szakasz | <b>Jogorvoslat</b> .....                                                                                                                  | 15    |
| 7. szakasz | <b>Az áruk ellenőrzése</b> .....                                                                                                          | 16    |
| 8. szakasz | <b>Okmányok és más információk megőrzése; díjak és költségek</b> .....                                                                    | 17    |
| 3. FEJEZET | <i>Valutaátszámítás és határidők</i> .....                                                                                                | 18    |
| II. CÍM    | <b>AZOK A TÉNYEZŐK, AMELYEK ALAPJÁN AZ ÁRUFORGALOMRA VONATKOZÓ BEHOZATALI ÉS KIVITELI VÁMOKAT ÉS MÁS INTÉZKEDÉSEKET ALKALMAZZÁK</b> ..... | 18    |
| 1. FEJEZET | <i>Közös vámtarifa és az áruk tarifális besorolása</i> .....                                                                              | 18    |
| 2. FEJEZET | <i>Az áruk származása</i> .....                                                                                                           | 19    |
| 1. szakasz | <b>Nem preferenciális származás</b> .....                                                                                                 | 19    |
| 2. szakasz | <b>Preferenciális származás</b> .....                                                                                                     | 19    |
| 3. FEJEZET | <i>Az áruk vámértéke</i> .....                                                                                                            | 20    |
| III. CÍM   | <b>VÁMTARTOZÁS ÉS BIZTOSÍTÉKOK</b> .....                                                                                                  | 21    |
| 1. FEJEZET | <i>Vámtartozás keletkezése</i> .....                                                                                                      | 21    |
| 1. szakasz | <b>Behozatalivám-tartozás</b> .....                                                                                                       | 21    |
| 2. szakasz | <b>Kivitelivám-tartozás</b> .....                                                                                                         | 22    |
| 3. szakasz | <b>A behozatallal és a kivittel kapcsolatban keletkezett vámtartozásra vonatkozó közös rendelkezések</b> .....                            | 23    |
| 2. FEJEZET | <i>Biztosíték a lehetséges vagy meglévő vámtartozásra</i> .....                                                                           | 24    |
| 3. FEJEZET | <i>A vám beszedése és megfizetése, valamint a behozatali és kiviteli vám összegének visszafizetése és elengedése</i> .....                | 26    |
| 1. szakasz | <b>A behozatali és kiviteli vám összegének meghatározása, a vámtartozás közlése és könyvelésbe vétel</b> .....                            | 26    |
| 2. szakasz | <b>A behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetése</b> .....                                                                        | 28    |
| 3. szakasz | <b>A behozatali vagy kiviteli vám összegének visszafizetése és elengedése</b> .....                                                       | 30    |
| 4. FEJEZET | <i>A vámtartozás megszűnése</i> .....                                                                                                     | 31    |
| IV. CÍM    | <b>A KÖZÖSSÉG VÁMTERÜLETÉRE BESZÁLLÍTOTT ÁRUK</b> .....                                                                                   | 32    |
| 1. FEJEZET | <i>Belépési gyűjtő árunyilatkozat</i> .....                                                                                               | 32    |
| 2. FEJEZET | <i>Az áruk érkezése</i> .....                                                                                                             | 33    |
| 1. szakasz | <b>Az áru beléptetése a Közösség vámterületére</b> .....                                                                                  | 33    |
| 2. szakasz | <b>Az áruk vám elé állítása, kirakodása és vizsgálata</b> .....                                                                           | 35    |
| 3. szakasz | <b>A vám elé állítás utáni alakiságok</b> .....                                                                                           | 35    |
| 4. szakasz | <b>Árutovábbítási eljárásban szállított áruk</b> .....                                                                                    | 35    |

|            |                                                                                                                                                                        |    |
|------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| V. CÍM     | A VÁMJOGI STÁTUSRA, AZ ÁRUK VÁMELJÁRÁS ALÁ VONÁSÁRA, VALAMINT AZ ÁRUK ELLENŐRZÉSÉRE, KIADÁSÁRA ÉS AZ AZOKRÓL TÖRTÉNŐ RENDELKEZÉSRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK ..... | 36 |
| 1. FEJEZET | <i>Az áruk vámjogi státusa</i> .....                                                                                                                                   | 36 |
| 2. FEJEZET | <i>Áruk vámeljárás alá vonása</i> .....                                                                                                                                | 36 |
| 1. szakasz | <b>Általános rendelkezések</b> .....                                                                                                                                   | 36 |
| 2. szakasz | <b>Szabványos vámáru-nyilatkozatok</b> .....                                                                                                                           | 37 |
| 3. szakasz | <b>Egyszerűsített vámáru-nyilatkozatok</b> .....                                                                                                                       | 38 |
| 4. szakasz | <b>Valamennyi vámáru-nyilatkozatra alkalmazandó rendelkezések</b> .....                                                                                                | 38 |
| 5. szakasz | <b>Egyéb egyszerűsítések</b> .....                                                                                                                                     | 39 |
| 3. FEJEZET | <i>Az áruk ellenőrzése és kiadása</i> .....                                                                                                                            | 40 |
| 1. szakasz | <b>Ellenőrzés</b> .....                                                                                                                                                | 40 |
| 2. szakasz | <b>Kiadás</b> .....                                                                                                                                                    | 41 |
| 4. FEJEZET | <i>Árukrol történő rendelkezés</i> .....                                                                                                                               | 41 |
| VI. CÍM    | SZABAD FORGALOMBA BOCSÁTÁS ÉS BEHOZATALIVÁM-MENTESSÉG .....                                                                                                            | 42 |
| 1. FEJEZET | <i>Szabad forgalomba bocsátás</i> .....                                                                                                                                | 42 |
| 2. FEJEZET | <i>Behozatalivám-mentesség</i> .....                                                                                                                                   | 42 |
| 1. szakasz | <b>Tértiárak</b> .....                                                                                                                                                 | 42 |
| 2. szakasz | <b>A tengeri halászat és a tengerből nyert termékek</b> .....                                                                                                          | 43 |
| 3. szakasz | <b>Végrehajtási intézkedések</b> .....                                                                                                                                 | 43 |
| VII. CÍM   | KÜLÖNLEGES ELJÁRÁSOK .....                                                                                                                                             | 43 |
| 1. FEJEZET | <i>Általános rendelkezések</i> .....                                                                                                                                   | 43 |
| 2. FEJEZET | <i>Árutovábbítás</i> .....                                                                                                                                             | 46 |
| 1. szakasz | <b>Külső és belső árutovábbítás</b> .....                                                                                                                              | 46 |
| 2. szakasz | <b>Közösségi árutovábbítás</b> .....                                                                                                                                   | 47 |
| 3. FEJEZET | <i>Tárolás</i> .....                                                                                                                                                   | 47 |
| 1. szakasz | <b>Közös rendelkezések</b> .....                                                                                                                                       | 47 |
| 2. szakasz | <b>Átmeneti megőrzés</b> .....                                                                                                                                         | 48 |
| 3. szakasz | <b>Vámraktározás</b> .....                                                                                                                                             | 49 |
| 4. szakasz | <b>Vámszabad területek</b> .....                                                                                                                                       | 49 |
| 4. FEJEZET | <i>Különleges felhasználás</i> .....                                                                                                                                   | 50 |
| 1. szakasz | <b>Ideiglenes behozatal</b> .....                                                                                                                                      | 50 |
| 2. szakasz | <b>Meghatározott célra történő felhasználás</b> .....                                                                                                                  | 51 |
| 5. FEJEZET | <i>Feldolgozás</i> .....                                                                                                                                               | 51 |
| 1. szakasz | <b>Általános rendelkezések</b> .....                                                                                                                                   | 51 |
| 2. szakasz | <b>Aktív feldolgozás</b> .....                                                                                                                                         | 52 |
| 3. szakasz | <b>Passzív feldolgozás</b> .....                                                                                                                                       | 52 |
| VIII. CÍM  | AZ ÁRU INDULÁSA A KÖZÖSSÉG VÁMTERÜLETÉRŐL .....                                                                                                                        | 53 |
| 1. FEJEZET | <i>A vámterületet elhagyó áruk</i> .....                                                                                                                               | 53 |
| 2. FEJEZET | <i>Kivitel és újrakivitel</i> .....                                                                                                                                    | 54 |
| 3. FEJEZET | <i>Kivitelivám-mentesség</i> .....                                                                                                                                     | 55 |
| IX. CÍM    | VÁMKÓDEXBIZOTTSÁG ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK .....                                                                                                                          | 56 |
| 1. FEJEZET | <i>Vámkódexbizottság</i> .....                                                                                                                                         | 56 |
| 2. FEJEZET | <i>Záró rendelkezések</i> .....                                                                                                                                        | 56 |
| MELLÉKLET  | MEGFELELÉSI TÁBLÁZATOK .....                                                                                                                                           | 58 |

## I. CÍM

## ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

## 1. FEJEZET

## A vámjogszabályok alkalmazási köre, a vám küldetése és fogalommeghatározások

## 1. cikk

## Tárgy és alkalmazási kör

(1) Ez a rendelet létrehozza a Közöségi Vámkódexet (a továbbiakban: a Vámkódex), amely rögzíti a Közöségi vámterületére beszállításra kerülő vagy onnan kiszállításra kerülő árukra alkalmazandó általános szabályokat és eljárásokat.

A nemzetközi jog és a nemzetközi egyezmények, valamint az egyéb területeken meglévő közöségi jogszabályok sérelme nélkül a Vámkódex mindenütt egységesen alkalmazandó a Közöségi vámterületén.

(2) A vámjogszabályok egyes rendelkezései a Közöségi vámterületén kívül is alkalmazhatóak különleges tárgykörökre vonatkozó jogszabályok vagy nemzetközi egyezmények keretén belül.

(3) A vámjogszabályok egyes rendelkezései – beleértve az abban megállapításra kerülő egyszerűsítéseket – alkalmazandók arra az áruforgalomra, amelyet a Közöségi vámterületének a 2006/112/EK irányelv rendelkezései alá tartozó részei, valamint azon részei között folytatnak, amelyekre ezek a rendelkezések nem alkalmazandók, illetve e terület azon részei közötti áruforgalomra, amelyekre ezek a rendelkezések nem alkalmazandók.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, az első albekezdésben említett rendelkezéseket meghatározó, valamint az azok végrehajtására vonatkozó egyszerűsített alakiságokat megállapító intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. Ezek az intézkedések továbbá figyelembe veszik a csak egy tagállamot érintő áruforgalommal kapcsolatos különleges körülményeket.

## 2. cikk

## A vámhatóságok küldetése

A vámhatóságok felelnek elsődlegesen a Közöségi nemzetközi kereskedelmének felügyeletéért, hozzájárulva ezáltal a tisztességes és nyitott kereskedelemhez, a belső piac külső vonatkozásainak, a közös kereskedelempolitikának és a kereskedelemmel összefüggő más közös közöségi politikáknak a végrehajtásához, valamint az ellátási lánc átfogó biztonságához. A vámhatóságok olyan intézkedéseket hoznak, amelyek különösen a következőket célozzák:

- a) a Közöségi és tagállamai pénzügyi érdekeinek védelme;
- b) a Közöségi védelme a tisztességtelen és jogellenes kereskedelemmel szemben, a jogszerű üzleti tevékenység támogatása mellett;

- c) a Közöségi és lakói biztonságáról és védelméről, valamint a környezetvédelemről való gondoskodás, szükség szerint más hatóságokkal szorosan együttműködve;
- d) megfelelő egyensúly fenntartása a vámmellenőrzések és a jogszerű kereskedelem megkönnyítése között.

## 3. cikk

## Vámterület

(1) A Közöségi vámterülete a következő területeket foglalja magában, felségvizeikkel, belvizeikkel és légtérükkel együtt:

- a Belga Királyság területe,
- a Bolgár Köztársaság területe,
- a Cseh Köztársaság területe,
- a Dán Királyság területe, a Feröer-szigetek és Grönland kivételével,
- a Németországi Szövetségi Köztársaság területe, Heligoland szigete és Büsingen területe kivételével (az 1964. november 23-án a Német Szövetségi Köztársaság és a Svájci Államszövetség között létrejött szerződés),
- az Észt Köztársaság területe,
- Írország területe,
- a Görög Köztársaság területe,
- a Spanyol Királyság területe, Ceuta és Melilla kivételével,
- a Francia Köztársaság területe; Új-Kaledónia, Mayotte, Saint-Pierre és Miquelon, Wallis és Futuna-szigetek, Francia-Polinézia és a Francia Déli és Antarktiszi területek kivételével,
- az Olasz Köztársaság területe, kivéve Livigno és Campione d'Italia területeit, valamint a Luganói-tó nemzeti vizeit a part és a Ponte Tresa és Porto Ceresio közötti terület politikai határa között,
- a Ciprusi Köztársaság területe a 2003-as csatlakozási okmány rendelkezéseinek megfelelően,
- a Lett Köztársaság területe,
- a Litván Köztársaság területe,
- a Luxemburgi Nagyhercegség területe,
- a Magyar Köztársaság területe,
- Málta területe,
- a Holland Királyság európai területe,
- az Osztrák Köztársaság területe,
- a Lengyel Köztársaság területe,
- a Portugál Köztársaság területe,

- Románia területe,
- a Szlovén Köztársaság területe,
- a Szlovák Köztársaság területe,
- a Finn Köztársaság területe,
- a Svéd Királyság területe,
- Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának területe, valamint a Csatorna-szigetek és a Man-sziget.

(2) A tagállamok területén kívül elhelyezkedő következő területeket, beleértve felségvizeiket, belvizeiket és légtereiket – a rájuk vonatkozó egyezményeket és szerződéseket figyelembe véve – a Közösség vámterülete részének kell tekinteni:

a) FRANCIAORSZÁG

Monaco területe, ahogyan azt az 1963. május 18-án Párizsban aláírt vámegegyezmény meghatározza (*Journal officiel de la République française* (a Francia Köztársaság Hivatalos Lapja), 1963. szeptember 27., 8679. o.);

b) CIPRUS

Az Egyesült Királyságnak a Ciprusi Köztársaság létesítéséről szóló, Nicosiában 1960. augusztus 16-án aláírt szerződésben meghatározott Akrotiri és Dhekelia felségterületei (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmd. 1252).

4. cikk

**Fogalommeghatározások**

A Vámkódex alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

1. „vámhatóságok”: a tagállamoknak a vámjogszabályok alkalmazásáért felelős vámigazgatásai és mindazok az egyéb hatóságok, amelyeket a nemzeti jog bizonyos vámjogszabályok alkalmazására felhatalmaz;
2. „vámjogszabályok”: a jogszabályok együttese, amely a következőkből áll:
  - a) a Vámkódex és a közösségi szinten és adott esetben nemzeti szinten annak végrehajtására elfogadott rendelkezések;
  - b) a Közös Vámtarifa rendelkezései;
  - c) a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló jogszabályok;
  - d) a vámügyi rendelkezéseket tartalmazó nemzetközi megállapodások, amennyiben ezek alkalmazandók a Közösségben;
3. „vámellenőrzések”: a vámhatóságok által elvégzett konkrét intézkedések, amelyek célja az, hogy gondoskodjanak a Közösség vámterülete és más területek között szállított áruk beléptetését, kiléptetését, továbbítását, átszállítását, tárolását és meghatározott célra történő felhasználását, valamint a nem közösségi áruk és meghatározott célra történő felhasználás alatt lévő áruk jelenlétét és a vámterületen belüli szállítást szabályozó vámjogszabályok és más jogszabályok helyes alkalmazásáról;

4. „személy”: természetes személy, jogi személy, valamint olyan személyegyesülés, amely jogi személyiséggel nem rendelkezik, de ügyleti képességét a közösségi vagy a nemzeti jog elismeri;
5. „gazdasági szereplő”: az a személy, aki üzleti tevékenysége keretében részt vesz a vámjogszabályok által meghatározott tevékenységekben;
6. „vámjogi képviselő”: az a személy, akit egy másik személy kijelöl a vámhatóságok előtti ügyeiben a vámjogszabályok által megkövetelt cselekmények és alakítások elvégzésére;
7. „kockázat”: a Közösség vámterülete és az azon a területen kívüli országok vagy területek között szállított áruk beléptetésével, kiléptetésével, továbbításával, átszállításával vagy meghatározott célra történő felhasználásával, valamint a nem közösségi áruk jelenlétével összefüggő olyan esemény bekövetkezésének valószínűsége, amely a következő eredmények valamelyikével jár:
  - a) akadályozná a közösségi vagy nemzeti intézkedések helyes alkalmazását;
  - b) veszélyeztetné a Közösség és tagállamai pénzügyi érdekeit;
  - c) fenyegetést jelentene a Közösség és lakói biztonságára és védelmére, az emberek, az állatok vagy a növények egészségére, a környezetre vagy a fogyasztókra;

8. „vámalkiságok”: valamennyi olyan művelet, amelyet az érintett személyeknek és a vámhatóságoknak el kell végezniük a vámjogszabályoknak való megfelelés érdekében;
9. „gyűjtő árunyilatkozat” (belépési gyűjtő árunyilatkozat és kiléptetési gyűjtő árunyilatkozat): az a cselekmény, amellyel valamely személy a beszállítást, illetve a kiszállítást megelőzően vagy azzal egy időben az előírt formában és módon értesíti a vámhatóságokat az áruknak a Közösség vámterületére való beszállításáról, vagy azoknak a Közösség vámterületéről történő kiszállításáról;
10. „vámáru-nyilatkozat”: az a cselekmény, amellyel valamely személy az előírt formában és módon jelzi azon szándékát, hogy az árut egy adott vámeljárás alá kívánja vonni, adott esetben jelezve bármely alkalmazandó különleges rendelkezést;
11. „nyilatkozattevő”: az a személy, aki saját nevében gyűjtő árunyilatkozatot vagy újrakiviteli értesítést, illetve vámáru-nyilatkozatot nyújt be, vagy az a személy, akinek a nevében ilyen árunyilatkozatot nyújtanak be;
12. „vámeljárás”: a következő eljárások bármelyike, amely alá az árut a Vámkódexnek megfelelően vonhatják:
  - a) szabad forgalomba bocsátás;

- b) különleges eljárások;
- c) kivitel;
13. „vámtartozás”: valamely személynek a hatályban lévő vámjogszabályok alapján az adott árua vonatkozó behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésére való kötelezettsége;
14. „adós”: a vámtartozás megfizetéséért felelős bármely személy;
15. „behozatali vámok”: az áru behozatalakor fizetendő vámok;
16. „kiviteli vámok”: az áru kivitelekor fizetendő vámok;
17. „vámjogi státus”: az áruk közösségi vagy nem közösségi státusa;
18. „közösségi áruk”: azok az áruk, amelyek a következő kategóriák valamelyikébe tartoznak:
- a) teljes egészében a Közösség vámterületén létrejött vagy előállított áruk, amelyek nem tartalmaznak a Közösség vámterületének részét nem képező országokból vagy területekről behozott árukat. A teljes egészében a Közösség vámterületén létrejött vagy előállított áruk nem rendelkeznek a közösségi áruk vámjogi státusával, ha a 101. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összhangban meghatározott esetekben külső árutovábbítási, tárolási, ideiglenes behozatali vagy aktív feldolgozási eljárás alá vont árukból állították őket elő;
- b) a Közösség vámterületének részét nem képező országokból vagy területekről erre a területre beszállított és szabad forgalomba bocsátott áruk;
- c) a Közösség vámterületén belül kizárólag a b) pontban említett árukból vagy az a) és b) pontban említett árukból előállított vagy termelt áruk;
19. „nem közösségi áruk”: a 18. pontban említett áruktól eltérő vagy közösségi vámjogi státusukat elvesztett áruk;
20. „kockázatkezelés”: a kockázat rendszeres megállapítása és a kockázatnak való kitettség korlátozásához szükséges összes intézkedés végrehajtása. Ezen intézkedések közé tartozik az adatok és információk gyűjtése, a kockázatelemzés és -értékelés, intézkedések előírása, illetve megtétele, valamint az eljárás és az eljárás eredményeinek rendszeres figyelemmel kísérése és felülvizsgálata a nemzetközi, közösségi és nemzeti források és stratégiák alapján;
21. „áru kiadása”: a vámhatóságok azon intézkedése, amellyel az árut rendelkezésre bocsátják az azon vámeljárással meghatározott célokra, amely alá az árukat vonják;
22. „vámfelügyelet”: általában a vámhatóságok által a vámjogszabályok és – adott esetben – ilyen intézkedés alatt lévő árua vonatkozó egyéb rendelkezések betartásának biztosítása céljából tett intézkedés;
23. „visszafizetés”: a már megfizetett behozatali vagy kiviteli vám visszatérítése;
24. „elengedés”: a még meg nem fizetett behozatali vagy kiviteli vám megfizetésének kötelezettsége alóli mentesítés;
25. „feldolgozott termékek”: azok a feldolgozási eljárás alá vont áruk, amelyeken feldolgozási műveleteket végeztek;
26. „a Közösség vámterületén letelepedett személy”:
- a) természetes személy esetében minden olyan személy, akinek szokásos tartózkodási helye a Közösség vámterületén található;
- b) jogi személy vagy személyegyesülés esetén minden olyan személy, amelynek bejegyzett székhelye, központi ügyintézésének helye vagy állandó üzleti telephelye a Közösség vámterületén van;
27. „az áru vám alá állítása”: a vámhatóság értesítése az árunak a vámhivatalba vagy a vámhatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott egyéb helyre történő érkezéséről, és az áruk vámellenőrzés céljára történő rendelkezésre állása;
28. „áru birtokosa”: az a személy, aki az áru tulajdonosa, vagy aki az ahhoz hasonló rendelkezési joggal bír, illetve az áru felett fizikai ellenőrzést gyakorol;
29. „a vám eljárás jogosultja”: az a személy, aki a vámárnyilatkozatot benyújtja, vagy akinek az érdekében a vámárnyilatkozatot benyújtják, vagy akire az előbb említett személy jogai és kötelezettségei valamely vám eljárás tekintetében átszálltak;
30. „kereskedelempolitikai intézkedések”: azok a nem tarifális intézkedések, amelyeket a közös kereskedelempolitika részeként az áruk nemzetközi kereskedelmét szabályozó közösségi rendelkezések formájában állapítanak meg;
31. „feldolgozási műveletek”: a következők valamelyikét jelentik:
- a) az áru megmunkálása, ideértve az összeállítást, összeszerelést vagy más áruhoz történő hozzáillesztést;
- b) az áru feldolgozása;
- c) az áru megsemmisítése;
- d) az áru javítása, ideértve a helyreállítását és a beállítását is;

- e) olyan áruk felhasználása, amelyek nem találhatók meg a feldolgozott termékekben, de lehetővé teszik vagy megkönnyítik ilyen termékek előállítását, még akkor is, ha a folyamat során teljesen vagy részben elhasználódnak (gyártási segédanyagok);
32. „elszámolási kulcs”: egy adott mennyiségű, feldolgozási eljárás alá vont áru feldolgozásából előállított feldolgozott termékek mennyisége vagy százaléka;
33. „üzenet”: előírt formátumú közlemény, amely informatikai technológia és számítógépes hálózatok révén az egyik személytől, hivataltól vagy hatóságtól a másikhoz továbbított adatokat tartalmaz.

## 2. FEJEZET

### A személyek vámjogszabályok szerinti jogai és kötelezettségei

#### 1. szakasz

#### Információnyújtás

##### 5. cikk

#### Adatok cseréje és tárolása

(1) Az adatok, kísérőokmányok, határozatok és értesítések minden, vámjogszabályok szerint megkövetelt cseréjének a vámhatóságok között, illetve a gazdasági szereplők és a vámhatóságok között, valamint ezen adatok vámjogszabályok szerint megkövetelt tárolásának elektronikus adatfeldolgozási eljárás használatával kell történnie.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, az első albekezdése alóli kivételeket meghatározó intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

Ezek az intézkedések határozzák meg azokat az eseteket, amelyekben és azokat a körülményeket, amelyek fennállása esetén papíralapú vagy egyéb ügyletek alkalmazhatók az elektronikus adatszere helyett, különösen a következők figyelembevételével:

- a) a vámhatóságok számítógépesített rendszereinek időszakos meghibásodási lehetősége;
- b) a gazdasági szereplők számítógépesített rendszereinek időszakos meghibásodási lehetősége;
- c) nemzetközi egyezmények és megállapodások, amelyek a papíralapú okmányok használatáról rendelkeznek;
- d) a számítógépesített rendszerekhez való közvetlen hozzáféréssel és az elektronikus információnyújtás eszközeivel nem rendelkező utasok;

- e) gyakorlati követelmények, amelyek a szóban vagy bármilyen egyéb módon teendő árunyilatkozatokról rendelkeznek.

(2) Kivéve, ha erről a vámjogszabályokban másképp rendelkeznek, a Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően elfogadja a következőket meghatározó intézkedéseket:

- a) a vámhivatalok között kicserélendő üzenetek, ahogyan azokat a vámjogszabályok alkalmazása megköveteli;
- b) a vámjogszabályok szerint váltandó üzenetek közös adatkészlete és formátuma.

Az első albekezdés b) pontjában említett adatoknak tartalmazniuk kell a kockázatelemzéshez és a vámellenőrzés helyes alkalmazásához szükséges adatokat, adott esetben a nemzetközi szabványok és a kereskedelmi gyakorlat felhasználásával.

##### 6. cikk

#### Adatvédelem

(1) Minden, a vámhatóságok által feladataik elvégzése során megszerzett információ, amely jellegénél fogva bizalmas, vagy amelyet bizalmas alapon adnak meg, szakmai titoktartási kötelezettség alá tartozik. Ezeket az információkat a 26. cikk (2) bekezdésében előírtak kivételével az illetékes hatóságok nem tehetik közzé az információt szolgáltató személy vagy hatóság kifejezett engedélye nélkül.

Ezeknek az információknak a közzététele azonban engedély nélkül akkor megengedett, ha arra a vámhatóságokat a hatályos rendelkezések értelmében kötelezik vagy felhatalmazzák, különösen adatvédelmi tekintetben vagy bírósági eljárással kapcsolatban.

(2) Bizalmas adatokat közölni a Közösség vámterületének részét nem képező országok vagy területek vámhatóságaival vagy más illetékes hatóságaival csak nemzetközi egyezmény keretében lehet, az adatvédelem megfelelő szintjét biztosítva.

(3) Az információ közzététele vagy közlése a hatályos adatvédelmi előírások teljes körű betartásával történik.

##### 7. cikk

#### Kiegészítő információk kicserélése a vámhatóságok és a gazdasági szereplők között

(1) A vámhatóságok és a gazdasági szereplők – különösen a kockázat beazonosítására és ellensúlyozására irányuló kölcsönös együttműködés céljából – kicserélhetnek egymás között bármely olyan információkat, amelyeket a vámjogszabályok kifejezetten nem követelnek meg. Erre a cserére írásos megállapodás alapján kerülhet sor, és magában foglalhatja a gazdasági szereplők számítógépes rendszeréhez való hozzáférést a vámhatóságok számára.

(2) Az egyik fél által a másiknak az (1) bekezdésben említett együttműködés során megadott információ bizalmas, kivéve ha a két fél másként állapodik meg.

#### 8. cikk

##### Információnyújtás a vámhatóságok részéről

(1) A vámhatóságoktól bárki kérhet felvilágosítást a vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatban. Az ilyen kérés visszautasítható, ha az nem egy ténylegesen tervezett, nemzetközi áruforgalommal kapcsolatos tevékenységre vonatkozik.

(2) A vámhatóságoknak rendszeres párbeszédet kell folytatniuk a gazdasági szereplőkkel és más, a nemzetközi áruforgalomban érintett hatóságokkal. Elő kell segíteniük az átláthatóságot azáltal, hogy a vámjogszabályokat, az általános igazgatási rendelkezéseket és a kérelem-formanyomtatványokat szabadon és – amikor kivitelezhető – díjazás nélkül az interneten keresztül rendelkezésre bocsátják.

#### 9. cikk

##### Információnyújtás a vámhatóságok számára

(1) A vámalakiságok vagy vámellenőrzések végrehajtása érdekében a vámalakiságok elvégzésében vagy a vámellenőrzésekben közvetve vagy közvetlenül érintett személyek kötelesek a vámhatóságok kérésére, az előírt határidőn belül a megfelelő formában a vámhatóságok rendelkezésére bocsátani a szükséges okmányokat és információkat, valamint megadni részükre a szükséges segítséget.

(2) A gyűjtő árunyilatkozat vagy vámáru-nyilatkozat, vagy értesítés benyújtásával, vagy az engedély vagy bármely más határozat iránti kérelem benyújtásával az érintett személy felelősséggel tartozik a következőkért:

- a) az árunyilatkozatban, értesítésben vagy kérelemben megadott információ pontosságáért és teljességéért;
- b) a benyújtott vagy rendelkezésre bocsátott okmányok hitelességéért;
- c) adott esetben a kérdéses áruknak az érintett vámeljárással való vonásával, illetve az engedélyezett műveletek lefolytatásával kapcsolatos összes kötelezettség teljesítéséért.

Az első albekezdés a vámhatóságok által megkövetelt vagy a vámhatóságok számára megadott, bármilyen más formátumú információnyújtásra is vonatkozik.

Amikor az érintett személy vámjogi képviselője révén nyújtják be az árunyilatkozatot, az értesítést, a kérelmet vagy az információt, a vámjogi képviselőre is vonatkoznak az első albekezdésben megállapított kötelezettségek.

#### 10. cikk

##### Elektronikus rendszerek

(1) A tagállamok együttműködnek a Bizottsággal olyan elektronikus rendszerek kifejlesztésében, fenntartásában és alkalmazásában, amelyek a vámhivatalok közötti információcserét és

különösen a következőkre vonatkozó adatok közös nyilvántartását és karbantartását célozzák:

- a) a vámalakiságok végrehajtásában közvetlenül vagy közvetve érintett gazdasági szereplők;
- b) a vámeljárással vagy az engedélyezett gazdálkodó státusára vonatkozó kérelmek és engedélyek;
- c) a 20. cikknek megfelelően elfogadott kérelmek és hozott különleges határozatok;
- d) közös kockázatkezelés a 25. cikkben említettek szerint.

(2) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- a) a nyilvántartandó adatok szabványos formája és tartalma;
- b) ezen adatoknak a tagállamok vámhatóságai által végzett karbantartása;
- c) az adatok következők általi hozzáféréseinek szabályai:
  - i. gazdasági szereplők;
  - ii. egyéb illetékes hatóságok,

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

## 2. szakasz

### Vámjogi képviselő

#### 11. cikk

##### Vámjogi képviselő

(1) Bármely személy kijelölhet vámjogi képviselőt.

Az ilyen képviselő lehet közvetlen, amely esetben a vámjogi képviselő egy másik személy nevében és érdekében jár el, vagy közvetett, amely esetben a vámjogi képviselő saját nevében jár el, de egy másik személy érdekében.

A vámjogi képviselő a Közösség vámterületén belül letelepedett személy.

(2) A tagállamok a közösségi joggal összhangban meghatározhatják azokat a feltételeket, amelyek mellett a vámjogi képviselő szolgáltatást nyújthat abban a tagállamban, amelyben letelepedett. Az érintett tagállamok által kevésbé szigorú kritériumok alkalmazásának sérelme nélkül azonban annak a vámjogi képviselőnek, aki megfelel a 14. cikk a)–d) pontjában foglalt kritériumoknak, jogosult a letelepedés szerinti tagállamtól eltérő tagállamban ilyen szolgáltatásokat nyújtani.

(3) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, különösen az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- a) azok a feltételek, amelyek mellett az (1) bekezdés harmadik albekezdésében említett követelménytől el lehet tekinteni;
- b) azok a feltételek, amelyek mellett a (2) bekezdésben említett jogosultság átruházható és igazolható;
- c) e cikk végrehajtására irányuló bármely további intézkedés;

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

## 12. cikk

### Meghatalmazás

(1) A vámhatóságok előtti eljárás során a vámjogi képviselő nyilatkozik arról, hogy a képviselt személy érdekében jár el, valamint arról, hogy a képviselet közvetlen vagy közvetett.

Azt a személyt, aki elmulaszt nyilatkozatot tenni arról, hogy vámjogi képviselőként jár el, illetve aki azt állítja, hogy vámjogi képviselőként jár el anélkül, hogy erre meghatalmazással bírna, úgy kell tekinteni, mint aki saját nevében és saját érdekében jár el.

(2) Attól a személytől, aki úgy nyilatkozik, hogy vámjogi képviselőként jár el, a vámhatóságok megkövetelhetik annak bizonyítékkal történő igazolását, hogy meghatalmazással rendelkezik az általa képviselt személytől.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, az első albekezdésétől való eltéréseket meghatározó intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

## 3. szakasz

### Engedélyezett gazdálkodó

## 13. cikk

### Kérelmezés és engedélyezés

(1) Az a gazdasági szereplő, aki a Közösség vámterületén letelepedett, és aki megfelel a 14. és a 15. cikkben felsorolt feltételeknek, engedélyezett gazdálkodó státust kérelmezhet.

A vámhatóságok – szükség esetén a más illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően – adják meg ezt a státust, amelyet figyelemmel kell kísérni.

(2) Az engedélyezett gazdálkodó státus két típusú engedélyt foglal magában: a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodót, valamint a „biztonság és védelem” típusú engedélyezett gazdálkodót.

Az első típusú engedély lehetővé teszi a gazdasági szereplő számára, hogy a vámjogszabályoknak megfelelően bizonyos egyszerűsítéseket élvezzen. A második típusú engedély alapján az engedélyes a biztonsági és védelmi szempontok tekintetében könnyítésekre jogosult.

A két típusú engedéllyel egyszerre is lehet rendelkezni.

(3) Az engedélyezett gazdálkodó státust, a 14. és a 15. cikkekre is figyelemmel, a vámhatóságoknak minden tagállamban el kell ismerniük a vámellenőrzések sérelme nélkül.

(4) A vámhatóságoknak – az engedélyezett gazdálkodó státus elismerése alapján és feltéve, hogy a vámjogszabályokban meghatározott, valamely konkrét típusú egyszerűsítésre vonatkozó követelmények teljesülnek – engedélyezniük kell, hogy a gazdasági szereplő ebben az egyszerűsítésben részesüljön.

(5) Az engedélyezett gazdálkodó státus a 15. cikk (1) bekezdés g) pontjában megállapított feltételekkel összhangban felfüggeszthető vagy visszavonható.

(6) Az engedélyezett gazdálkodó értesíti a vámhatóságot minden, a státus megadása után felmerülő olyan tényezőről, amely hatással lehet annak fenntartására vagy tartalmára.

## 14. cikk

### A státus megadása

Az engedélyezett gazdálkodó státus megadására vonatkozó kritériumok a következők:

- a) a vámszabályok és az adószabályok betartása tekintetében megfelelő előélet igazolása;
- b) a kereskedelmi és – adott esetben – szállítási nyilvántartások vezetésének kielégítő színvonalú rendszere, amely lehetővé teszi a megfelelő vámellenőrzést;
- c) igazolt fizetőképesség;
- d) a 13. cikk (2) bekezdése alapján azokban az esetekben, amikor az engedélyezett gazdálkodó a vámjogszabályokkal összhangban előírt egyszerűsítések előnyeiben kíván részesülni, a végzett tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó, a szakértelemre vonatkozó gyakorlati előírások vagy a szakmai képesítések;
- e) a 13. cikk (2) bekezdése alapján azokban az esetekben, amikor az engedélyezett gazdálkodó a biztonságra és védelemre vonatkozó vámellenőrzéseket illetően könnyítésekben kíván részesülni, megfelelő biztonsági és védelmi szabványok.

## 15. cikk

### Végrehajtási intézkedések

(1) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- a) az engedélyezett gazdálkodó státus megadása;

- b) azok az esetek, amelyekben az engedélyezett gazdálkodó státusának felülvizsgálatát el kell végezni;
- c) egyszerűsítéseknek az engedélyezett gazdálkodók általi használatára szóló engedélyek megadása;
- d) az ilyen státus és engedélyek megadásában illetékes vámhatóság megjelölése;
- e) a biztonsági és védelmi szempontokra vonatkozó vámellenőrzések tekintetében az engedélyezett gazdálkodók számára megadható könnyítések típusa és mértéke;
- f) egyeztetés más vámhatóságokkal és információnyújtás a számukra;
- g) azok a feltételek, amelyek szerint egy engedélyezett gazdálkodó státusa felfüggeszthető vagy visszavonható;
- h) azok a feltételek, amelyek szerint az engedélyezett gazdálkodók egyes kategóriái vonatkozásában – különösen nemzetközi megállapodások alapján – el lehet tekinteni attól a követelménytől, hogy azok a Közösség vámterületén letelepedettek legyenek;

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(2) Ezeknek az intézkedéseknek a következőket kell figyelembe venniük:

- a) a 25. cikk (3) bekezdésével összhangban elfogadott szabályok;
- b) a vámjogszabályok által meghatározott tevékenységekben való szakmai részvétel;
- c) a végzett tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó szakértelemre vonatkozó gyakorlati előírások vagy szakmai képesítések;
- d) a gazdasági szereplő által birtokolt bármely nemzetközileg elismert, vonatkozó nemzetközi egyezmény alapján kiállított tanúsítvány.

#### 4. szakasz

### A vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatos határozatok

#### 16. cikk

#### Általános rendelkezések

(1) Ha valamely személy kérelmezi, hogy a vámhatóság hozzon meg egy, a vámjogszabályok alkalmazásához kapcsolódó határozatot, e személynek minden, a vámhatóságok által kért, a határozathozatalhoz szükséges információt rendelkezésre kell bocsátania.

A vámjogszabályokban meghatározott feltételeknek megfelelően a határozatot kérheti több személy is, és az vonatkozhat több személyre is.

(2) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában az (1) bekezdésben említett határozatot késedelem nélkül és legkésőbb az attól a naptól számított négy hónapon belül kell meghozni, és arról a kérelmezőt értesíteni kell, amikor a vámhatóságok által kért, a határozathozatalhoz szükséges valamennyi információ a hatóságokhoz beérkezett.

Amikor azonban a vámhatóságok ezeket a határidőket nem tudják betartani, a fenti határidő lejártá előtt erről értesítik a kérelmezőt, megjelölve a határidő túllépésének indokait, és feltüntetve azt a további időtartamot, amelyet a kérelemre vonatkozó határozat meghozatalához szükségesnek tartanak.

(3) A határozat vagy vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában, a határozat attól a naptól kezdve lép hatályba, amelyen a kérelmező a határozatot megkapta, vagy úgy tekintendő, hogy megkapta. A 24. cikk (2) bekezdésében megállapított esetek kivételével az elfogadott határozatok a vámhatóságok által az elfogadás napjától végrehajthatók.

(4) Egy olyan határozat meghozatala előtt, amely hátrányosan érintené azt a személyt vagy személyeket, akik a határozat címzettjei, a vámhatóságoknak közölniük kell a határozatuk alapjául használni kívánt okokat az érintett személlyel vagy személyekkel, akiknek meg kell adni a lehetőséget arra, hogy kifejezzék álláspontjukat azon naptól számított időtartamon belül, amelyen a közlést megküldték.

Ezen időtartam lejártát követően az érintett személyt megfelelő formában értesíteni kell a határozatról, amelynek meg kell neveznie az alapjául szolgáló okokat. A határozatban utalni kell a 23. cikkben meghatározott jogorvoslati jogra.

(5) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- a) azok az esetek, amelyekben és azok a feltételek, amelyeknek megfelelően a (4) bekezdés első albekezdése nem alkalmazandó;
- b) a (4) bekezdés első albekezdésében említett időtartam;

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(6) A más területeken meglévő rendelkezések sérelme nélkül, amelyek meghatározzák azokat az eseteket, amikor, és azokat a feltételeket, amelyek mellett a határozatok érvénytelenek vagy semmisé, a határozatot kiadó vámhatóságok bármikor megsemmisíthetik, módosíthatják vagy visszavonhatják a határozatot, amennyiben az nem felel meg a vámjogszabályoknak.

(7) Kivéve, ha a vámhatóság igazságszolgáltatási szervként jár el, e cikk (3), (4) és (6) bekezdése és a 17., 18. és 19. cikk rendelkezései vonatkoznak azokra a határozatokra is, amelyeket a vámhatóságok az érintett személy előzetes kérése nélkül hoztak és különösen vonatkoznak a vámtartozásról szóló, a 67. cikk (3) bekezdésében foglalt közlésre.

## 17. cikk

**A határozatok egész Közösségre szóló érvényessége**

Kivéve, ha másképpen kérelmezték vagy határozták meg, a vámhatóságok vámjogszabályok alkalmazásán alapuló vagy ahhoz kapcsolódó határozatai a Közösség vámterületén mindenütt érvényesek.

## 18. cikk

**A kedvező határozatok megsemmisítése**

(1) A vámhatóságok meg kell semmisítsék a címzett személynek kedvező határozatot, ha az összes alábbi feltétel teljesül:

- a) a határozatot helytelen vagy hiányos információ alapján hozták meg;
- b) a kérelmező tudta, vagy valószínűleg tudnia kellett volna, hogy az információ helytelen vagy hiányos volt;
- c) ha az információ helyes és teljes körű lett volna, a határozat más lett volna.

(2) Azt a személyt, aki a határozat címzettje volt, értesíteni kell annak megsemmisítéséről.

(3) A megsemmisítés attól a naptól kezdve lép hatályba, amelyen az eredeti határozat hatályba lépett, kivéve ha összhangban a vámjogszabályokkal, erről a határozatban másképp rendelkeznek.

(4) A Bizottság a 184. cikk (3) bekezdésében említett irányító-bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogadhat el e cikk végrehajtására vonatkozóan, különösen a több személynek címzett határozatok vonatkozásában.

## 19. cikk

**A kedvező határozatok visszavonása és módosítása**

(1) A 18. cikkben említettektől eltérő esetekben, a kedvező határozatot vissza kell vonni vagy módosítani kell, ha a határozat kiadására meghatározott feltételek közül egy vagy több nem teljesült, vagy már nem teljesül.

(2) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a több személynek címzett kedvező határozat csak annak a személynek a tekintetében vonható vissza, aki vagy amely a határozatban foglalt kötelezettséget nem teljesíti.

(3) Azt a személyt, aki a határozat címzettje volt, értesíteni kell annak visszavonásáról vagy módosításáról.

(4) A 16. cikk (3) bekezdését alkalmazni kell a határozat visszavonására vagy módosítására.

Kivételes esetekben azonban, ha a határozat címzettjének jogos érdekei úgy kívánják, a vámhatóság a visszavonás vagy módosítás hatálybalépésének napját későbbi időpontra is meghatározhatja.

(5) A Bizottság a 184. cikk (3) bekezdésében említett irányító-bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogadhat el e cikk végrehajtására vonatkozóan, különösen a több személynek címzett határozatok vonatkozásában.

## 20. cikk

**A kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó határozatok**

(1) A vámhatóságoknak hivatalos kérelemre kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó határozatokat (a továbbiakban: KTF-határozatok) vagy kötelező érvényű származási felvilágosításra vonatkozó határozatokat (a továbbiakban: KSZF-határozatok) kell kiadniuk.

Az ilyen kérelmet el kell utasítani bármely alábbi körülmény fennállása esetén:

- a) ha a kérelmet valamely határozat jogosultja vagy az érdekében eljáró személy ugyanabban a vámhivatalban vagy egy másikban azonos áruval kapcsolatban, valamint KSZF-határozatok esetében a származás megszerzését meghatározó azonos körülmények között nyújtja vagy nyújtotta be;
- b) ha a kérelem nem a KTF- vagy KSZF-határozatok tervezett felhasználására vagy valamely vám eljárás tervezett alkalmazására vonatkozik.

(2) A KTF- vagy a KSZF-határozatok csak az áruk tarifális besorolása vagy származásuk megállapítása tekintetében kötelező érvényűek.

Ezek a határozatok a vámhatóságokat a határozat jogosultjával szemben csak az olyan áruk tekintetében kötelezik, amelyekre nézve a vámalakiságokat a határozat hatálybalépésének napját követően végezték el.

A határozat jogosultját a vámhatóságokkal szemben e határozatok csak attól a naptól kötelezik, amelyen a határozatról az értesítést megkapta, vagy úgy tekintendő, hogy megkapta.

(3) A KTF- vagy a KSZF-határozatok a hatálybalépésük napjától számítva három évig érvényesek.

(4) A KTF- vagy a KSZF-határozatoknak egy bizonyos vámeljárás keretében való alkalmazásához a határozat jogosultjának be kell tudnia bizonyítani, hogy:

- a) a KTF-határozat esetében a bejelentett áruk minden tekintetben megfelelnek a határozatban leírt áruknak;
- b) a KSZF-határozat esetében az érintett áruk és a származás megszerzését meghatározó körülmények minden tekintetben megfelelnek a határozatban leírt áruknak és körülményeknek.

(5) A 16. cikk (6) bekezdésétől és a 18. cikktől eltérve, a KTF- és a KSZF-határozatokat meg kell semmisíteni, ha azok a kérelmezőktől kapott pontatlan vagy hiányos információk alapján.

(6) A KTF- és a KSZF-határozatokat a 16. cikk (6) bekezdésének és 19. cikkének megfelelően kell visszavonni.

Ezek a határozatok nem módosíthatók.

(7) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el ezen cikk (1)–(5) bekezdésének végrehajtására.

(8) A 19. cikk sérelme nélkül az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- a) azok a feltételek, amelyek fennállása esetén és az az időpont, amikor egy KTF- vagy KSZF-határozat érvényét veszti;
- b) azok a feltételek, amelyek szerint és az az időtartam, amelynek során az a) pontban említett határozat mégis felhasználható a határozaton alapuló, és annak érvényességének lejártá előtt kötött, kötelező érvényű szerződések tekintetében;
- c) azok a feltételek, amelyek mellett a Bizottság olyan határozatot hozhat, amelyben felkéri a tagállamokat, hogy vonják vissza vagy módosítsanak egy, a kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatos és az azonos tárgyú egyéb határozatokhoz képest eltérő kötelező érvényű felvilágosítást adó határozatot,

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(9) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, a kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatos egyéb határozatok kiadásának feltételeit meghatározó intézkedések elfogadására a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kerül sor.

## 5. szakasz

### Szankciók

#### 21. cikk

#### Szankciók alkalmazása

(1) Minden tagállamnak rendelkeznie kell a közösségi vámjogszabályok betartásának elmulasztásáért kiszabott szankciókról. Az ilyen szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(2) Amennyiben igazgatási szankciók alkalmazására kerül sor, azok többek között a következők közül az egyik, vagy mindkét formát ölthetik:

- a) a vámhatóságok által kiszabandó pénzbírság, beleértve adott esetben a büntetőjogi szankció helyébe lépő vagy azt felváltó pénzfizetési kötelezettséget;
- b) az érintett személy által birtokolt valamely engedély visszavonása, felfüggesztése vagy módosítása.

(3) A tagállamok e cikk – a 188. cikk (2) bekezdésével összhangban meghatározott – alkalmazási időpontjától számított hat hónapon belül értesítik a Bizottságot az (1) bekezdésben előírt hatályban lévő nemzeti rendelkezésekről, és haladéktalanul értesítik az azokat érintő bármiféle későbbi módosításról.

## 6. szakasz

### Jogorvoslat

#### 22. cikk

#### Igazságszolgáltatási szerv által hozott határozatok

A 23. és 24. cikk nem alkalmazható azokra a jogorvoslatokra, amelyeket az igazságszolgáltatási szerv vagy az igazságszolgáltatási szervként eljáró vámhatóságok által hozott, a vámjogszabályok alkalmazására vonatkozó határozat megsemmisítése, visszavonása vagy módosítása céljából nyújtanak be.

#### 23. cikk

### Jogorvoslati jog

(1) Bármely személynek joga van jogorvoslati kérelmet benyújtani a vámhatóság által a vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatban hozott bármely olyan határozat ellen, amely őt közvetlenül és személyesen érinti.

Bármely személy, aki vagy amely a vámhatóságtól egy határozat meghozatalát kérte, és kérésére a határozatot nem kapta meg a 16. cikk (2) bekezdésében említett határidőn belül, szintén jogosult a jogorvoslati jog gyakorlására.

(2) A jogorvoslati jog legalább két lépésben gyakorolható:

- a) első lépésben a tagállamok által erre a célra kijelölt vámhatóság vagy igazságszolgáltatási szerv vagy más szerv előtt;
- b) ezt követően valamely olyan döntéseiben magasabb szintű független szerv előtt, amely lehet igazságszolgáltatási szerv vagy ezzel egyenértékű szakosodott testület, a tagállamokban hatályban lévő rendelkezéseknek megfelelően.

(3) A jogorvoslatot abban a tagállamban kell benyújtani, ahol a határozatot hozták vagy annak meghozatalát kérték.

(4) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a jogorvoslati eljárás lehetővé tegye a vámhatóságok által hozott határozatok gyors megerősítését vagy kijavítását.

## 24. cikk

**A végrehajtás felfüggesztése**

(1) A jogorvoslat benyújtása nem jár a vitatott határozat végrehajtásának felfüggesztésével.

(2) A vámhatóság azonban teljes egészében vagy részben felfüggeszti e határozat végrehajtását, ha alapos okkal feltételezheti, hogy a vitatott határozat nem áll összhangban a vámjogszabályokkal, vagy ha az érintett személynek helyrehozhatatlan kárt okozna.

(3) A (2) bekezdésben említett esetekben, amelyekben a vitatott határozat hatására behozatali- vagy kivitelivám-fizetési kötelezettség merül fel, a határozat végrehajtása felfüggesztésének feltétele biztosíték nyújtása, kivéve ha okmányokkal alátámasztott értékelés alapján megállapítást nyer, hogy az ilyen biztosíték az adósnak valószínűleg súlyos gazdasági vagy szociális nehézségeket okozna.

A Bizottság, a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogadhat el ezen cikk első albekezdésének végrehajtására.

## 7. szakasz

**Az áruk ellenőrzése**

## 25. cikk

**Vámellenőrzések**

(1) A vámhatóságok minden olyan vámellenőrzést elvégezhetnek, amelyet szükségesnek tartanak.

A vámellenőrzések különösen magukban foglalhatják az áru vizsgálatát, a mintavételt, az árunyilatkozatban feltüntetett adatok valósághűségének ellenőrzését és az okmányok meglétének és hitelességének ellenőrzését, a gazdasági szereplők számviteli és egyéb nyilvántartásainak vizsgálatát, a szállítóeszközök átvizsgálását, a poggyász vagy egyéb, a személyek által szállított vagy rajtuk lévő áru átvizsgálását, valamint hivatalos vizsgálatok és egyéb hasonló cselekmények elvégzését.

(2) A nem véletlenszerű vámellenőrzéseknek elsősorban elektronikus adatfeldolgozási eljárásokat felhasználó kockázatelemzésen kell alapulniuk, a kockázatok azonosítása és értékelése, illetve a szükséges ellenintézkedések kialakítása céljából, a nemzeti, közösségi és adott esetben nemzetközi szinten kialakított kritériumok alapján.

A tagállamok a Bizottsággal együttműködve egy olyan közös kockázatkezelési keretrendszert fejlesztenek ki, tartanak fenn és alkalmaznak, amely a kockázattal kapcsolatos információk vámigazgatások közötti kicserélésén és elemzésén alapul, és többek között közös kockázateértékelési kritériumokat, ellenőrzési intézkedéseket és kiemelt ellenőrzési területeket határoz meg.

Az ilyen információkon és kritériumokon alapuló ellenőrzéseket az (1) és (2) bekezdéssel vagy egyéb hatályos rendelkezésekkel összhangban végrehajtott egyéb ellenőrzések sérelme nélkül kell elvégezni.

(3) Az e cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, a Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően végrehajtási intézkedéseket fogad el a következőkre vonatkozóan:

- a) közös kockázatkezelési keretrendszer;
- b) közös kritériumok és kiemelt ellenőrzési területek;
- c) a vámigazgatások között kicserélendő, kockázattal kapcsolatos információk és kockázatelemzés.

## 26. cikk

**A hatóságok együttműködése**

(1) Amikor a vámhatóságoktól eltérő hatáskörrel rendelkező hatóságok ugyanazon áruk tekintetében a vámellenőrzéstől eltérő ellenőrzéseket végeznek, a vámhatóságok töreksenek arra, hogy az ilyen ellenőrzéseket e más hatóságokkal szoros együttműködésben, és – amikor lehetséges – a vámellenőrzésekkel egy időben és egy helyen végezzék el (egymegállós ellenőrzés); ennek megvalósítását a vámhatóságok koordinálják.

(2) Az ebben a szakaszban említett ellenőrzések keretében a vámhatóságok és más hatáskörrel rendelkező hatóságok, amikor az a kockázat minimalizálásához és a csalás elleni küzdelemhez szükséges, a Közösség vámterülete és más területek között szállított áruk beléptetésével, kiléptetésével, továbbításával, átszállításával, tárolásával és meghatározott célra történő felhasználásával – ideértve a postaforgalmat is –, a nem közösségi áruk és a meghatározott célra történő felhasználás alatt lévő áruk jelenlétével és a vámterületen belüli szállításával összefüggésben kapott adatokat, valamint bármely ellenőrzés eredményét egymás között és a Bizottsággal kicserélhetik. A vámhatóságok és a Bizottság szintén cserélhetnek egymással ilyen adatokat a közösségi vámjogszabályok egységes alkalmazásának biztosítása céljából.

## 27. cikk

**Utólagos ellenőrzés**

A vámhatóság az áru kiadása után, és azért, hogy megbizonyosodjon a gyűjtő árunyilatkozatban vagy a vámáru-nyilatkozatban szereplő adatok pontosságáról, megvizsgálhat az érintett áruval kapcsolatos műveletekre, az ezt megelőző vagy az ezt követő, ezen árukat érintő kereskedelmi ügyletekre vonatkozó bármilyen okmányt és adatot. A vámhatóság, amennyiben még van rá lehetőség, meg is vizsgálhatja az árut és/vagy mintát vehet.

Az ilyen vizsgálat az áru birtokosa vagy annak képviselője, az említett műveletekben üzleti minőségben közvetlenül vagy közvetve érintett valamilyen más személy, vagy az említett okmányokat és adatokat üzleti célból birtokában tartó valamilyen más személy helyiségében vagy területén végezhető el.

## 28. cikk

**Közösségen belüli légi járatok és tengeri utazások**

(1) A vámellenőrzéseket vagy -alakításokat a Közösségen belüli légi járaton utazó vagy a Közösségen belüli tengeri utazáson részt vevő személyek kézi és feladott poggyásza tekintetében csak akkor kell elvégezni, ha a vámjogszabályok ilyen ellenőrzéseket vagy -alakításokat előírnak.

(2) Az (1) bekezdés nem érinti az alábbiak alkalmazását:

- a) biztonsági és védelmi ellenőrzések;
- b) a tilalmakhoz vagy korlátozásokhoz kapcsolódó ellenőrzések.

(3) A Bizottság, a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően elfogad az e cikk végrehajtására vonatkozó olyan intézkedéseket, amelyek meghatározzák, hogy az alábbiak közül mely esetekben és milyen feltételek mellett végezhetők vámellenőrzések és -alakítások:

- a) a következő személyek kézi- és feladott poggyásza:
  - i. a nem közösségi repülőtérre érkező olyan légi járművön utazó személyek, amely egy közösségi repülőtérre való közbülső leszállás után egy másik közösségi repülőtérre folytatja útját;
  - ii. olyan légi járművön utazó személyek, amely egy közösségi repülőtérre való közbülső leszállás után egy nem közösségi repülőtérre folytatja útját;
  - iii. személyek, akik ugyanazon hajón olyan egymás utáni útszakaszokból álló tengeri utazáson vesznek részt, amely egy nem közösségi kikötőből indul, ott áll meg, vagy oda érkezik;
  - iv. kedvtelési célú vízi jármű és turisztikai vagy üzleti célú légi jármű fedélzetén utazó személyek;

b) kézi- és feladott poggyászok:

- i. amelyek egy nem közösségi repülőtérre jövő légi jármű fedélzetén érkeznek egy közösségi repülőtérre, és amelyeket e közösségi repülőtérre egy Közösségen belüli légi járatként közlekedő légi járműre rakodnak át;
- ii. amelyeket egy közösségi repülőtérre rakodtak be egy Közösségen belüli légi járatként közlekedő légi járműre, és amelyeket át fognak rakodni egy másik közösségi repülőtérre egy olyan légi járműre, amelynek rendeltetési helye egy nem közösségi repülőtér.

## 8. szakasz

**Okmányok és más információk megőrzése; díjak és költségek**

## 29. cikk

**Okmányok és más információk megőrzése**

(1) Az érintett személy a vámellenőrzés céljából köteles megőrizni a 9. cikk (1) bekezdésében említett okmányokat és információkat legalább három naptári évig, a vámhatóságok számára hozzáférhető és elfogadható bármely módon.

A harmadik albekezdésben említettektől eltérő körülmények között szabad forgalomba bocsátott áru vagy kivitelre bejelentett áru esetében ez az időtartam annak az évnek a végétől kezdődik, amikor a szabad forgalomba bocsátásra vagy a kivitelre vonatkozó vámáru-nyilatkozatot elfogadták.

A meghatározott célra történő felhasználásukra való tekintettel nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel mellett szabad forgalomba bocsátott áruk esetében ez az időtartam annak az évnek a végétől kezdődik, amelyben az ezekre vonatkozó vámfelügyelet megszűnik.

A más vám eljárás alá vont áru esetében ez az időtartam annak az évnek a végétől kezdődik, amelyben az adott vám eljárást befejezték.

(2) A 68. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, ha valamely vámtartozással kapcsolatban a végrehajtott vámellenőrzés azt mutatja, hogy a vonatkozó tételt javítani kell a könyvelésben, és az érintett személyt erről értesítették, az okmányokat és az információt az e cikk (1) bekezdésben megállapított határidőn túl további három évig meg kell őrizni.

Amennyiben jogorvoslat benyújtására került sor vagy bírósági eljárás indult, az okmányokat és az információt meg kell őrizni az e cikk (1) bekezdésében meghatározott időtartamig, de legalább addig, amíg a jogorvoslati eljárás vagy a bírósági eljárás befejeződik attól függően, hogy melyik következik be később.

## 30. cikk

**Díjak és költségek**

(1) A vámhatóságok nem számítanak fel díjat a vámellenőrzés elvégzéséért vagy a vámjogszabályok bármely más alkalmazásáért, ha ez az illetékes vámhivatal hivatalos nyitvatartási idejében történik.

A vámhatóságok azonban díjat számíthatnak fel vagy megtéríthetik a költségeket, amikor bizonyos szolgáltatásokat, különösen az alábbiakat nyújtják:

- a) vámtisztviselők jelenléte kérésre a hivatalos munkaidőn kívül vagy a vámhivatali helyiségektől vagy területektől eltérő helyen;

- b) elemzések vagy szakértői jelentések az árukról, valamint az árunak a kérelmezőhöz történő visszaküldéséhez szükséges postaköltség, különösen a 20. cikk alapján hozott határozatok vagy a 8. cikk (1) bekezdésnek megfelelő információújítás tekintetében;
- c) az áruk vizsgálata vagy azokból történő mintavétel ellenőrzési célokra, vagy az áruk megsemmisítése, amikor a vám-tisztviselők alkalmazásán kívüli költségek is keletkeznek;
- d) kivételes ellenőrzési intézkedések, amikor ezek az áru jellege vagy valamely lehetséges kockázat miatt szükségesek.

(2) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, az (1) bekezdés második albekezdésének végrehajtását célzó intézkedéseket meghatározó intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

### 3. FEJEZET

#### Valutaátszámítás és határidők

##### 31. cikk

#### Valutaátszámítás

(1) Az illetékes hatóságok közzéteszik és/vagy az interneten hozzáférhetővé teszik az alkalmazandó átváltási árfolyamot, amikor a valuta átszámítása szükséges az alábbi okok valamelyike miatt:

- a) az áru vámértékének meghatározásához használt tényezők annak a tagállamnak a pénznemétől eltérő pénznemben vannak kifejezve, mint ahol a vámérték megállapítása történik;
- b) szükség van az euro értékére nemzeti pénznemekben kifejezve az áruk tarifális besorolása és a behozatali vagy kiviteli vám összegének meghatározásához, beleértve a Közös Vámtarifában szereplő értékküszöbököt.

(2) Ha az (1) bekezdésben említettektől eltérő okokból szükséges a valutaátszámítás, az eurónak a nemzeti pénznemekben kifejezett, a vámjogszabályok keretén belül alkalmazandó értékét legalább évente egyszer rögzíteni kell.

(3) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el e cikk végrehajtására.

##### 32. cikk

#### Határidők

(1) Amikor a vámjogszabályok egy időtartamot, időpontot vagy határidőt állapítanak meg, az ilyen időtartam nem hosszabbítható meg és nem csökkenthető, illetve az ilyen időpont vagy határidő nem halasztható el vagy hozható előbbre, kivéve ha erről az érintett rendelkezésekben külön rendelkeznek.

(2) Az időtartamra, időpontokra és határidőkre vonatkozóan az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló, 1971. június 3-i 1182/71/EGK,

Euratom tanácsi rendeletben <sup>(1)</sup> megállapított szabályokat kell alkalmazni, kivéve ha a közösségi vámjogszabályok erről külön eltérően rendelkeznek.

### II. CÍM

#### AZOK A TÉNYEZŐK, AMELYEK ALAPJÁN AZ ÁRUFORGALOMRA VONATKOZÓ BEHOZATALI ÉS KIVITELI VÁMOKAT ÉS MÁS INTÉZKEDÉSEKET ALKALMAZZÁK

### 1. FEJEZET

#### Közös vámtarifa és az áruk tarifális besorolása

##### 33. cikk

#### Közös vámtarifa

(1) Az esedékes behozatali és kiviteli vámok a Közös Vámtarifán alapulnak.

Az áruforgalommal kapcsolatos különleges tárgykörökre vonatkozó közösségi rendelkezések által előírt egyéb intézkedéseket adott esetben ezen áruk tarifális besorolásának megfelelően kell alkalmazni.

(2) A Közös Vámtarifa magában foglalja:

- a) a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet <sup>(2)</sup> által megállapított Kombinált Nómenklatúrát;
- b) minden más nómenklatúrát, amely teljes egészében vagy részben a Kombinált Nómenklatúrán alapul, vagy amely azt valamilyen albontással egészíti ki, és amelyet a különleges tárgykörökre vonatkozó közösségi rendelkezések állapítanak meg az áruforgalommal kapcsolatos tarifális intézkedések alkalmazására tekintettel;
- c) a Kombinált Nómenklatúra hatálya alá tartozó árukra alkalmazandó szerződéses vagy normál, autonóm vámokat;
- d) az azokban a megállapodásokban szereplő preferenciális tarifális intézkedéseket, amelyeket a Közösség kötött bizonyos, a Közösség vámterületén kívüli országokkal vagy területekkel, vagy ilyen országok vagy területek csoportjaival;
- e) azokat a preferenciális tarifális intézkedéseket, amelyeket a Közösség egyoldalúan fogadott el bizonyos, a Közösség vámterületén kívüli országok vagy területek, vagy ilyen országok vagy területek csoportjai vonatkozásában;
- f) azokat az autonóm intézkedéseket, amelyek bizonyos árukra vonatkozó vámok csökkentéséről vagy az azok megfizetése alóli kivételről rendelkeznek;
- g) a bizonyos árukra – jellegük vagy meghatározott célra történő felhasználásuk folytán – megadott kedvezményes tarifális elbárást, a c)–f) vagy a h) pontban említett intézkedések keretén belül;

<sup>(1)</sup> HL L 124., 1971.6.8., 1. o.

<sup>(2)</sup> HL L 256., 1987.9.7., 1. o. A legutóbb a 275/2008/EK rendelettel (HL L 85., 2008.3.27., 3. o.) módosított rendelet.

h) a mezőgazdasági, kereskedelmi vagy más közösségi jogszabályok által megállapított egyéb tarifális intézkedéseket.

(3) Ha az érintett áru kielégíti a (2) bekezdés d)–g) pontjában meghatározott intézkedésekben foglalt feltételeket, akkor az azokban a rendelkezésekben említett intézkedéseket kell alkalmazni a nyilatkozattevő kérelmére az adott bekezdés c) pontjában megállapítottak helyett. Az ilyen kérelmet be lehet nyújtani utólagosan is, feltéve hogy a vonatkozó intézkedésben vagy a Vámkódexben megállapított határidőket és feltételeket betartják.

(4) Ha a (2) bekezdés d)–g) pontjában említett intézkedések alkalmazása, vagy az ugyanazon bekezdés h) pontjában említett intézkedések alóli kivétel a behozatal vagy a kivitel egy bizonyos mennyiségére korlátozódik, az ilyen alkalmazás vagy kivétel a vámkontingensek esetében megszűnik, amint a megadott behozatali vagy kiviteli mennyiséget elérték.

A vámplafonok esetében az ilyen alkalmazás a Közösség egy jogi aktusával szűnik meg.

(5) A Bizottság, a 184. cikk (3) bekezdésében említett irányítóbizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el e cikk (1) és (4) bekezdésének végrehajtására.

#### 34. cikk

##### Az áruk tarifális besorolása

(1) A Közös Vámtarifa alkalmazásához az áru „tarifális besorolása” abból áll, hogy meghatározzák a Kombinált Nomenklátúra alszámainak vagy további albontásainak egyikét, amely alá azt az árut be kell sorolni.

(2) A nem tarifális intézkedések alkalmazásához az áru „tarifális besorolása” abból áll, hogy meghatározzák a Kombinált Nomenklátúra alszámainak vagy további albontásainak egyikét, vagy bármely más, a közösségi rendelkezések által megállapított, teljes egészében vagy részben a Kombinált Nomenklátúrán alapuló, vagy ahhoz további albontásokat megadó nomenklátúra alszámainak vagy további albontásainak egyikét, amely alá azt az árut be kell sorolni.

(3) Az (1) és (2) bekezdéseknek megfelelően meghatározott alszámot vagy további albontást kell alkalmazni az adott alszámmal tartozó intézkedések alkalmazásának céljára.

#### 2. FEJEZET

##### Az áruk származása

#### 1. szakasz

##### Nem preferenciális származás

#### 35. cikk

##### Alkalmazási kör

A 36., 37. és 38. cikk állapítja meg a szabályokat az áruk nem preferenciális származásának meghatározásához, a következők alkalmazásában:

a) a Közös Vámtarifa, a 33. cikk (2) bekezdésének d) és e) pontjában említett intézkedések kivételével;

b) az áruforgalommal kapcsolatos különleges tárgykörökre vonatkozó közösségi rendelkezések által megállapított, tarifális intézkedésektől eltérő intézkedések;

c) egyéb, az áruk származásával kapcsolatos közösségi intézkedések.

#### 36. cikk

##### A származás megszerzése

(1) A teljes egészében egyetlen országban vagy területen létrejött vagy előállított árut az abból az országból vagy területről származónak kell tekinteni.

(2) Az olyan árut, amelynek előállítása egynél több országot vagy területet érintett, abból az országból vagy területről származónak kell tekinteni, ahol az utolsó lényeges átalakítása történt.

#### 37. cikk

##### A származás igazolása

(1) Amikor a vámjogszabályok alapján a vámárnyilatkozatban a származást feltüntetik, a vámhatóságok előírhatják, hogy a nyilatkozattevő igazolja az áru származását.

(2) Amikor az áru származásának igazolását a vámjogszabályok vagy más, különleges tárgyköröket szabályozó közösségi jogszabályok alapján megadták, a vámhatóságok megalapozott kétség esetén további bizonyítékot kérhetnek annak biztosítására, hogy a feltüntetett származás összhangban van a vonatkozó közösségi jogszabályok által megállapított szabályokkal.

(3) A származást igazoló okmány a Közösségben akkor adható ki, ha a kereskedelem szükségletei azt megkövetelik.

#### 38. cikk

##### Végrehajtási intézkedések

A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el a 36. és 37. cikk végrehajtására.

#### 2. szakasz

##### Preferenciális származás

#### 39. cikk

##### Az áruk preferenciális származása

(1) Ahhoz, hogy az áru a 33. cikk (2) bekezdésének d) vagy e) pontjában említett intézkedésekből vagy nem tarifális preferenciális intézkedésekből származó előnyöket élvezhesse, meg kell felelnie a preferenciális származás e cikk (2)–(5) bekezdésében említett szabályainak.

(2) Azoknak az áruknak az esetében, amelyek olyan megállapodásokban szereplő preferenciális intézkedések előnyeiből részesülnek, amelyeket a Közösség kötött bizonyos, a Közösség vámterületén kívüli országokkal vagy területekkel, vagy ilyen országok vagy területek csoportjaival, a preferenciális származás szabályait azok a megállapodások határozzák meg.

(3) Azoknak az áruknak az esetében, amelyek bizonyos, a Közösség vámterületén kívüli országokkal vagy területekkel, vagy ilyen országok vagy területek csoportjaival szemben – az (5) bekezdésben említettek kivételével – a Közösség által egyoldalúan alkalmazott preferenciális intézkedések előnyeiből részesülnek, a Bizottság intézkedéseket fogad el a preferenciális származás szabályainak meghatározását illetően, a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően.

(4) Azoknak az áruknak az esetében, amelyek a Közösség vámterülete, illetve Ceuta és Melilla közötti kereskedelemre alkalmazandó, 1985-ös csatlakozási okmány 2. jegyzőkönyvében szereplő, preferenciális intézkedések előnyeiből részesülnek, a preferenciális származás szabályait az említett jegyzőkönyv 9. cikkével összhangban kell elfogadni.

(5) Azoknak az áruknak az esetében, amelyek a Közösséggel társult tengerentúli országok és területek javára szóló preferenciális rendelkezésekben szereplő preferenciális intézkedések előnyeiből részesülnek, a preferenciális származás szabályait a Szerződés 187. cikkének megfelelően kell meghatározni.

(6) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően meghatározza az e cikk (2)–(5) bekezdésében említett szabályok végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

### 3. FEJEZET

#### Az áruk vámértéke

#### 40. cikk

##### Alkalmazási kör

Az áruk vámértékét a Közös Vámtarifa, valamint az áruforgalommal kapcsolatos különleges tárgykörökre vonatkozó közösségi rendelkezések által megállapított nem tarifális intézkedések alkalmazása céljából a 41–43. cikknek megfelelően kell meghatározni.

#### 41. cikk

##### A vámérték megállapításának az ügyleti értéken alapuló módszere

(1) Az áru vámértékének elsődleges alapja az ügyleti érték, azaz az áruért a Közösség vámterületére irányuló kivitel céljából történő eladáskor ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő – szükség esetén a 43. cikk alapján elfogadott intézkedéseknek megfelelően kiigazított – ár.

(2) A ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár a behozott áruért a vevő részéről az eladónak vagy a vevő részéről harmadik félnek az eladó javára teljesített vagy teljesítendő teljes kifizetés, és a behozott áru eladásának feltételeként teljesített vagy teljesítendő minden kifizetést magában foglal.

(3) Az ügyleti értéket kell alkalmazni a következő feltételek teljesítése esetén:

- a) a vevő számára az áru feletti rendelkezésre vagy az általa történő felhasználásra vonatkozóan nincs egyéb korlátozás, mint az alábbiak valamelyike:
  - i. olyan korlátozások, amelyeket a Közösség jogszabályai vagy hatóságai írnak elő vagy követelnek meg;
  - ii. azon földrajzi terület behatárolása, amelyen belül az áruk viszonteladásra kerülhetnek;
  - iii. olyan korlátozások, amelyek az áru vámértékét jelentősen nem befolyásolják;
- b) az eladás vagy az ár nem függ olyan feltételektől vagy ellenszolgáltatásoktól, amelyeknek az értéke nem határozható meg az értékelendő árut illetően;
- c) az áruknak a vevő általi későbbi viszonteladásából, átengedéséből vagy használatából származó haszon – sem közvetlenül, sem közvetve – nem kerül vissza az eladóhoz, kivéve ha a 43. cikkkel összhangban elfogadott intézkedésekkel a megfelelő kiigazítás elvégezhető;
- d) a vevő és az eladó nincs kapcsolatban egymással, vagy a kapcsolat nem befolyásolta az árat.

#### 42. cikk

##### A vámérték megállapításának másodlagos módszerei

(1) Ha az áru vámértéke a 41. cikk alapján nem határozható meg, akkor e cikk (2) bekezdésének a)–d) pontját kell alkalmazni – ebben a sorrendben – az első olyan pontig, amely szerint az áru vámértéke meghatározható.

A c) és a d) pont alkalmazásának sorrendjét meg kell fordítani, ha azt a nyilatkozattevő kéri.

(2) Az (1) bekezdés értelmében a vámérték:

- a) a Közösség vámterületére irányuló kivitelre eladott és az áru értékelésével azonos vagy közel azonos időpontban kivitt azonos áru ügyleti értéke;
- b) a Közösség vámterületére irányuló kivitelre eladott és az áru értékelésével azonos vagy közel azonos időpontban kivitt hasonló áru ügyleti értéke;
- c) azon az egységáron alapuló érték, amelyen a behozott árut, vagy az azonos vagy hasonló behozott árut a legnagyobb összmenyiségben értékesítették a Közösség vámterületén belül az eladókkal kapcsolatban nem lévő személyek számára;
- d) a számított érték.

(3) Ha a vámérték az (1) bekezdés alapján nem határozható meg, azt a Közösség vámterületén rendelkezésre álló adatok alapján, az alábbiakban szereplő elvekkel és általános rendelkezésekkel összhangban lévő, ésszerű eszközök felhasználásával kell meghatározni:

- a) az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikkének végrehajtásáról szóló egyezmény;
- b) az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikke;
- c) ez a fejezet.

#### 43. cikk

### Végrehajtási intézkedések

A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el a következőkre vonatkozóan:

- a) a vámérték meghatározásának céljából a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz hozzáadandó vagy abból levonható elemek;
- b) a számított érték megállapításához használandó elemek;
- c) a vámérték meghatározási módszere konkrét esetekben és olyan áruk tekintetében, amelyeknél valamely különleges eljárás alkalmazása után vámtartozás keletkezik;
- d) a 41. és 42. cikk alkalmazására vonatkozó minden szükséges további feltétel, rendelkezés és szabály.

#### III. CÍM

### VÁMTARTOZÁS ÉS BIZTOSÍTÉKOK

#### 1. FEJEZET

### Vámtartozás keletkezése

#### 1. szakasz

### Behozatalivám-tartozás

#### 44. cikk

### Szabad forgalomba bocsátás és ideiglenes behozatal

(1) Behozatalivám-tartozás azáltal keletkezik, hogy behozatalivám-köteles, nem közösségi árukat a következő vám-eljárások bármelyike alá vonnak:

- a) a szabad forgalomba bocsátás, magában foglalva a meghatározott célra történő felhasználásra vonatkozó rendelkezéseket;
- b) ideiglenes behozatal, a behozatali vámok alóli részleges mentességgel.

(2) A vámtartozás a szóban forgó vámáru-nyilatkozat elfogadásának időpontjában keletkezik.

(3) A nyilatkozattevő az adós. Közvetett képviselő esetén az a személy, akinek az érdekében a vámáru-nyilatkozatot benyújtják, szintén adósnak minősül.

Ha az (1) bekezdésben említett valamelyik eljárás vonatkozásában olyan információ alapján készítenek vámáru-nyilatkozatot, amely ahhoz vezet, hogy a behozatali vámok egy részét vagy teljes egészét nem szedik be, az a személy, aki az árunyilatkozat elkészítéséhez szükséges információt nyújtotta, és tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy ez az információ valótlan, szintén adósnak tekintendő.

#### 45. cikk

### A nem származó árukra vonatkozó különös rendelkezések

(1) Amikor a vámvisszatérítés vagy a behozatalivám-fizetés alóli kivétel tilalma vonatkozik olyan nem származó árukra, amelyeket olyan termékek előállítása során használnak fel, amelyekre származási igazolást adnak ki vagy állítanak ki a Közösség és bizonyos, a Közösség vámterületén kívüli országokkal vagy területekkel, vagy ilyen országok vagy területek csoportjaival kötött preferenciális megállapodás keretében, ezen nem származó áruk tekintetében a szóban forgó termékek újrakiviteli értesítésének elfogadása révén behozatalivám-tartozás keletkezik.

(2) Amikor az (1) bekezdés alapján vámtartozás keletkezik, az e tartozásnak megfelelő behozatali vám összegét ugyanolyan feltételek mellett kell meghatározni, mint az aktív feldolgozási eljárás befejezése céljából a szóban forgó termék előállításában felhasznált nem származó áru szabad forgalomba bocsátására vonatkozó vámáru-nyilatkozat elfogadásával azonos napon keletkezett vámtartozás esetén.

(3) Ilyen esetekben a 44. cikk (2) és (3) bekezdését értelemszerűen kell alkalmazni. A 179. cikkben említett nem közösségi áruk esetében azonban az adós az a személy, aki vagy amely az újrakiviteli értesítést benyújtja. Közvetett képviselő esetén az a személy, akinek az érdekében az értesítést benyújtották, szintén adósnak minősül.

#### 46. cikk

### Szabályok be nem tartása miatt keletkező vámtartozás

(1) Behozatalivám-köteles áruk esetében behozatalivám-tartozás keletkezik az alábbiak bármelyikének be nem tartása esetén:

- a) az egyik olyan kötelezettség, amelyet a vámjogszabályok a nem közösségi árukra a Közösség vámterületére való belépésével, vámfelügyelet alóli elvonásával, vagy ezen árukra azon a területen való szállításával, feldolgozásával, tárolásával, ideiglenes behozatalával vagy az azokról történő rendelkezéssel kapcsolatban állapítanak meg;
- b) egy, az árukra a Közösség vámterületén belüli meghatározott célra történő felhasználásával kapcsolatos, jogszabályban megállapított kötelezettség;
- c) egy olyan feltétel, amely a nem közösségi áruk vámeljárás alá vonására vagy – az áruk meghatározott célra történő felhasználása alapján – vámfizetés alóli kivétel vagy csökkentett behozatalivám-tétel megadására vonatkozik.

(2) A vámtartozás keletkezésének időpontja a következők valamelyike:

- a) az az időpont, amikor annak a kötelezettségnek, amelynek a nem teljesítése vámtartozást keletkeztet, nem tettek eleget, vagy már nem tesznek eleget;
- b) az az időpont, amikor az áruk vámeljárási alá vonására vonatkozó vámáru-nyilatkozatot elfogadják, amennyiben ezt követően megállapítják, hogy egy olyan feltétel, amely az áruk ilyen eljárás alá vonására vagy – az áruk meghatározott célra történő felhasználása alapján – vámfizetés alóli kivétel vagy csökkentett behozatalivám-tétel megadására vonatkozik, valójában nem teljesült.

(3) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett esetekben az adós a következők bármelyike:

- a) az a személy, akinek vagy amelynek az érintett kötelezettségeket teljesítenie kellett;
- b) az a személy, akinek tudomása volt vagy tudomása kellett, hogy legyen arról, hogy a vámjogszabályok szerinti kötelezettséget nem teljesítették, és aki annak a személynek az érdekében járt el, akinek a kötelezettséget teljesítenie kellett, vagy aki részt vett a kötelezettség nem teljesítéséhez vezető cselekményben;
- c) az a személy, aki a szóban forgó árut megszerezte vagy birtokában tartotta, és az áru megszerzésekor vagy átvételekor tudomása volt, vagy tudomása kellett, hogy legyen arról, hogy egy, a vámjogszabályok szerinti valamely kötelezettséget nem teljesítettek.

(4) Az (1) bekezdés c) pontjában említett esetekben az adós az a személy, akinek meg kell felelnie azoknak a feltételeknek, amelyek az árunak a vámeljárási alá vonására vagy annak az eljárásnak a során az érintett áru bejelentésére vagy az áru meghatározott célra történő felhasználása alapján vámfizetés alóli kivétel vagy csökkentett behozatalivám-tétel megadására vonatkoznak.

Ha az (1) bekezdésben említett valamelyik eljárás vonatkozásában olyan vámáru-nyilatkozat készül, vagy olyan, a vámjogszabályok szerint megkövetelt információt adtak át a vámhatóságoknak az árunak a vámeljárási alá vonására vonatkozó feltételekkel kapcsolatban, amely ahhoz vezet, hogy a behozatali vámok egy részét vagy teljes egészét nem szedik be, adós az a személy is, aki a vámáru-nyilatkozat elkészítéséhez szükséges információt nyújtotta, és tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy ez az információ valótlan.

#### 47. cikk

##### A már megfizetett behozatali vám összegének levonása

(1) Ha a 46. cikk (1) bekezdésének megfelelően vámtartozás keletkezik a meghatározott célra történő felhasználás miatt csökkentett behozatalivám-tétel mellett szabad forgalomba bocsátott áru vonatkozásában, a vámtartozásnak megfelelő behozatali vám összegéből le kell vonni az áru szabad forgalomba bocsátásakor megfizetett behozatali vám összegét.

Az első albekezdést értelemszerűen alkalmazni kell, ha az ilyen áru megsemmisítéséből származó maradék és hulladék vonatkozásában vámtartozás keletkezik.

(2) Ha az 46. cikk (1) bekezdése alapján vámtartozás keletkezik a behozatali vámok alóli részleges mentesség mellett ideiglenes behozatal alá vont áruk vonatkozásában, a vámtartozásnak megfelelő behozatali vám összegéből le kell vonni a részleges mentesség szerint megfizetett behozatali vám összegét.

#### 2. szakasz

##### Kivitelivám-tartozás

#### 48. cikk

##### Kivitel és passzív feldolgozás

(1) Kivitelivám-tartozás azáltal keletkezik, hogy kivitelivám-köteles árukat vonnak a kiviteli eljárás vagy passzív feldolgozási eljárás alá.

(2) A vámtartozás a vámáru-nyilatkozat elfogadásának időpontjában keletkezik.

(3) A nyilatkozattevő az adós. Közvetett képviselő esetén az a személy, akinek az érdekében a vámáru-nyilatkozatot benyújtották, szintén adós minősül.

Ha a vámáru-nyilatkozatot olyan információ alapján készítették el, amely ahhoz vezet, hogy a kiviteli vámok egy részét vagy teljes egészét nem szedik be, az a személy, aki a vámáru-nyilatkozat elkészítéséhez szükséges információt nyújtotta, és tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy ez az információ valótlan, szintén adós.

#### 49. cikk

##### Szabályok be nem tartása miatt keletkezett vámtartozás

(1) Kivitelivám-köteles áruk esetében kivitelivám-tartozás keletkezik az alábbiak bármelyikének be nem tartása esetén:

- a) az áruk kilépésével kapcsolatos, vámjogszabályban megállapított kötelezettségek egyike;
- b) azok a feltételek, amelyek szerint az áru a Közösség vámterületét teljes vagy részleges kivitelivám-mentesség mellett hagyhatja el.

(2) A vámtartozás keletkezésének időpontja a következők bármelyike:

- a) az az időpont, amikor az áru a Közösség vámterületét, vámáru-nyilatkozat nélkül, ténylegesen elhagyja;
- b) az az időpont, amikor az áru az attól eltérő rendeltetési helyre ér, mint az, amelyre való tekintettel a Közösség vámterületét teljes vagy részleges kivitelivám-mentesség mellett hagyhatta el.
- c) amennyiben a vámhatóság nem tudja megállapítani a b) pontban említett időpontot, annak a határidőnek a lejártá, amelyet az áruk ilyen mentességre jogosító feltételek teljesítésének igazolására állapítottak meg.

(3) Az (1) bekezdés a) pontjában említett esetekben az adós a következők bármelyike:

- a) az a személy, akinek az érintett kötelezettségeket teljesítenie kellett;
- b) az a személy, akinek tudomása volt vagy tudomása kellett legyen arról, hogy az adott kötelezettséget nem teljesítették, és aki annak a személynek az érdekében járt el, akinek a kötelezettséget teljesítenie kellett;
- c) az a személy, aki részt vett abban a cselekményben, amely a kötelezettség nem teljesítéséhez vezetett, és tudott arról, vagy tudnia kellett volna arról, hogy vámáru-nyilatkozatot nem nyújtottak be, holott be kellett volna.

(4) Az (1) bekezdés b) pontjában említett esetekben az adós az a személy, akinek meg kell felelnie azoknak a feltételeknek, amelyek szerint engedélyezték, hogy az áru a Közösség vámterületét teljes vagy részleges kivitelivám-mentesség mellett hagyja el.

### 3. szakasz

#### **A behozatallal és a kivitellel kapcsolatban keletkezett vámtartozásra vonatkozó közös rendelkezések**

##### 50. cikk

#### **Tilalmak és korlátozások**

(1) Behozatalivám-, illetve kivitelivám-tartozás keletkezik akkor is, ha az bármilyen jellegű behozatali vagy kiviteli tilalmi vagy korlátozó intézkedés alá tartozó árura vonatkozik.

(2) Ugyanakkor vámtartozás nem keletkezik a következő esetekben sem:

- a) hamis pénznek a Közösség vámterületére történő jogellenes beléptetésekor;
- b) az illetékes hatóságok által – azok orvosi és tudományos célra való felhasználására való tekintettel – szigorúan felügyelt kábítószeres és pszichotróp anyagok kivételével ilyen anyagoknak a Közösség vámterületére történő beléptetésekor.

(3) A szankcióknak vámmal kapcsolatos bűncselekményekre, illetve szabálysértésekre történő alkalmazásában mindenesetre úgy kell tekinteni, hogy vámtartozás keletkezett, ha valamely tagállam jogrendje szerint a vámok vagy a vámtartozás megléte képezi a szankciók meghatározásának alapját.

##### 51. cikk

#### **Több adós**

Ha több személy felel egyetlen vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetéséért, egyetemlegesen felelősek a teljes tartozásért.

##### 52. cikk

#### **A behozatali vagy kiviteli vám összegének kiszámítására vonatkozó általános szabályok**

(1) Az árura alkalmazandó behozatali vagy kiviteli vám összegét azoknak a vámkiszámítási szabályoknak az alapján kell meghatározni, amelyek erre az árura a vámtartozás keletkezésének időpontjában vonatkoztak.

(2) Ha azt az időpontot, amikor a vámtartozás keletkezett, nem lehet pontosan meghatározni, úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás abban az időpontban keletkezett, amikor a vámhatóságok megállapították, hogy az áruk olyan helyzetben vannak, ami vámtartozás keletkezését eredményezi.

Amikor azonban a vámhatóság rendelkezésére álló információk lehetővé teszik számukra annak megállapítását, hogy a vámtartozás ennek a megállapításnak az időpontját megelőzően keletkezett, a vámtartozást abban a legkorábbi időpontban keletkezettnek kell tekinteni, amelynél egy ilyen helyzet megállapítható.

##### 53. cikk

#### **A behozatali vám összegének kiszámítására vonatkozó különleges szabályok**

(1) Ha valamely vámeljárás alá vont áru tekintetében tárolásra vagy szokásos kezelési módokra vonatkozó költségek merültek fel a Közösség vámterületén, az ilyen költségeket vagy értéknövekedést nem lehet figyelembe venni a behozatali vám összegének kiszámításához, ha a nyilatkozattevő kielégítő igazolást ad ezekről a költségekről.

A műveletek során felhasznált nem közösségi áruk vámértékét, mennyiségét, jellegét és származását azonban figyelembe kell venni a behozatali vám összegének kiszámításához.

(2) Ha a vámeljárás alá vont áruk tarifális besorolása a szokásos kezelési módok eredményeként a Közösség vámterületén belül megváltozik, a nyilatkozattevő kérésére a vámeljárás alá vont áru eredeti tarifális besorolását kell alkalmazni.

(3) Ha a vámtartozás aktív feldolgozási eljárásból eredő feldolgozott termékeknél keletkezik, az ilyen tartozásnak megfelelő behozatali vám összegét – a nyilatkozattevő kérésére – az ezekre az árukra vonatkozó vámáru-nyilatkozat elfogadásának időpontjában az aktív feldolgozási eljárás alá vont árura alkalmazandó tarifális besorolás, vámérték, mennyiség, jelleg és származás alapján kell meghatározni.

(4) Amennyiben vámjogszabályok kedvezményes tarifális elbánást, behozati vagy kiviteli vámmentességet, vagy behozatalivám- vagy kivitelivám-fizetés alóli teljes vagy részleges kivételt írnak elő a 33. cikk (2) bekezdésének d)–g) pontja, a 130–133. cikkek, a 171–174. cikkek vagy a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló, 1983. március 28-i 918/83/EGK tanácsi rendelet<sup>(1)</sup> értelmében, az ilyen kedvezményes tarifális elbánást, mentességet vagy kivételt kell alkalmazni azokban az esetekben is, amikor vámtartozás keletkezik az e rendelet 46–49. cikke értelmében, azzal a feltétellel, hogy a mulasztás, amely vámtartozás keletkezéséhez vezetett, nem valószínűsíthető meg megtévesztési kísérletet.

<sup>(1)</sup> HL L 105., 1983.4.23., 1. o. A legutóbb a 274/2008/EK rendelettel (HL L 85., 2008.3.27., 1. o.) módosított rendelet.

## 54. cikk

**Végrehajtási intézkedések**

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- a) az árukra alkalmazandó behozatali vagy kiviteli vám összegének kiszámítására vonatkozó szabályok;
- b) további különleges szabályok a konkrét eljárásokra;
- c) az 52. és 53. cikktől való eltérések, különösen a 33. cikk (2) bekezdésének h) pontjában említett tarifális intézkedések megkerülésének kivédésére;

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

## 55. cikk

**A vámtartozás keletkezésének helye**

(1) Vámtartozás azon a helyen keletkezik, ahol a 44., 45. és 48. cikkben említett vámáru-nyilatkozatot vagy újrakiviteli értesítést benyújtják, vagy ahová a 110. cikk (3) bekezdésében említett kiegészítő árunyilatkozatot be kell nyújtani.

Minden más esetben a vámtartozás keletkezésének helye az a hely, ahol az azt eredményező esemény történik.

Ha ezt a helyet nem lehet meghatározni, akkor úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás azon a helyen keletkezett, ahol a vámhatóság megállapította, hogy az áruk olyan helyzetben vannak, ami vámtartozás keletkezését eredményezi.

(2) Ha az áruva vonatkozóan a vám eljárás még nem zárult le, és a helyet, az (1) bekezdés második és harmadik albekezdései alapján meghatározott időn belül nem lehet megállapítani, úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás vagy azon a helyen keletkezett, ahol az árut az érintett eljárás alá vonták, vagy ahol a Közösség vámterületére annak az eljárásnak az alapján beléptették.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, e bekezdés első albekezdésében említett időtartamot megállapító intézkedések elfogadására a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kerül sor.

(3) Ha a vámhatóságok számára a rendelkezésükre álló információk lehetővé teszik annak megállapítását, hogy a vámtartozás több helyen keletkezhetett, úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás keletkezési helye az, ahol először keletkezett.

(4) Ha valamely vámhatóság megállapítja, hogy a 46. cikk vagy a 49. cikk értelmében egy másik tagállamban vámtartozás keletkezett és a tartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összege 10 000 EUR-nál alacsonyabb, úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás abban a tagállamban keletkezett, ahol a megállapítást tették.

## 2. FEJEZET

**Biztosíték a lehetséges vagy meglévő vámtartozásra**

## 56. cikk

**Általános rendelkezések**

(1) Ez a fejezet – eltérő rendelkezés hiányában – a már keletkezett és az esetlegesen keletkező vámtartozásokra vonatkozó biztosítékokra egyaránt alkalmazandó.

(2) A vámhatóságok biztosíték nyújtását követelhetik meg annak érdekében, hogy biztosítsák a vámtartozást kitevő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetését. Amennyiben a vonatkozó rendelkezések azt előírják, a megkövetelt biztosíték az egyéb idevonatkozó hatályos rendelkezésekben meghatározott egyéb terhekre is vonatkozhat.

(3) Ha a vámhatóságok biztosíték nyújtását követelik meg, azt az adóstól vagy attól a személytől kell megkövetelni, aki adóssá válhat. Azt is engedélyezhetik, hogy az erre kötelezettől eltérő személy szolgáltatassa a biztosítékot.

(4) A 64. cikk sérelme nélkül a vámhatóság adott áru vagy egy adott vámáru-nyilatkozat tekintetében csak egyetlen biztosíték nyújtását követelheti meg.

Az adott árunyilatkozathoz nyújtott biztosíték az árunyilatkozatban szereplő vagy az árunyilatkozat alapján kiadott valamennyi áru esetében – az árunyilatkozat helyességétől függetlenül – vonatkozik a vámtartozásnak megfelelő behozatali és kiviteli vámok és az egyéb terhek összegére.

Amennyiben a biztosítékot még nem szabadították fel, az a biztosított összeg erejéig felhasználható az érintett áruk utólagos ellenőrzése után fizetendő behozatali vagy kiviteli vámok és egyéb terhek összegének a beszedésére is.

(5) Az e cikk (3) bekezdésében említett személy kérésére a vámhatóság a 62. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban összekészesség nyújtását engedélyezheti a két vagy több műveletre, árunyilatkozathoz vagy vám eljáráshoz kapcsolódó vám tartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének fedezésére.

(6) Nem lehet biztosítékot megkövetelni államoktól, regionális és helyi hatóságoktól vagy más, közjogi szabályozás alá eső testületektől azoknak a tevékenységeknek a tekintetében, amelyekben hatóságként vesznek részt.

(7) A vámhatóság eltekinthet a biztosíték nyújtásának megkövetelésétől, ha a biztosítandó behozatali vagy kiviteli vámok összege nem haladja meg a Közösség és tagállamai, illetve a harmadik országok közötti áru forgalomra vonatkozó statisztikáról szóló, 1995. május 22-i 1172/95/EK tanácsi rendelet <sup>(1)</sup> 12. cikkének megfelelően meghatározott, az árunyilatkozatokra vonatkozó statisztikai értékküszöböt.

<sup>(1)</sup> HL L 118., 1995.5.25., 10. o. A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel módosított rendelet.

(8) A vámhatóságok által elfogadott vagy engedélyezett biztosíték a Közösség egész vámterületén érvényes azokra a célokra, amelyekre nyújtották.

(9) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- e cikk végrehajtásának feltételei,
- az e cikk (6) bekezdésében meghatározott esetektől eltérő esetek, amikor nem lehet biztosítékot megkövetelni,
- az e cikk (8) bekezdése alóli kivételek,

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

#### 57. cikk

##### Kötelező biztosíték

(1) Amennyiben kötelező biztosítékot nyújtani, a vámhatóságok – a (3) bekezdés alapján elfogadott szabályokra is figyelemmel – a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vámok és egyéb terhek pontos összegében állapítják meg a biztosíték összegét, feltéve hogy a biztosíték megkövetelésének időpontjában ez az összeg bizonyosan megállapítható.

Amennyiben a pontos összeget nem lehet megállapítani, a biztosíték összegét a keletkezett vagy esetlegesen keletkező vámtartozást kitevő behozatali vagy kiviteli vámoknak vagy egyéb terheknek a vámhatóság által becsült maximális összegében kell meghatározni.

(2) A 62. cikk sérelme nélkül, amennyiben összekeszességet nyújtanak olyan vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vámok összegére és egyéb terhekre, amelyek nagysága idővel változik, az ilyen biztosíték összegét olyan szinten kell megállapítani, amely mindenkor fedezi a vámtartozást kitevő behozatali vagy kiviteli vámok és az egyéb terhek összegét.

(3) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el e cikk (1) bekezdésének végrehajtására.

#### 58. cikk

##### Nem kötelező biztosíték

Ha nem kötelező a biztosíték nyújtása, az ilyen biztosítékot minden esetben meg kell követelniük a vámhatóságoknak, ha úgy ítélik meg, hogy nem biztos a vámtartozásnak megfelelő behozatali, illetve kiviteli vámok és egyéb terhek összegének a megfizetése az előírt időtartamon belül. Annak összegét ezeknek a hatóságoknak úgy kell meghatározniuk, hogy ne haladja meg az 57. cikkben említett szintet.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, a nem kötelező biztosíték eseteit megállapító intézkedések elfogadására a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kerül sor.

#### 59. cikk

##### Biztosítéknyújtás

(1) A biztosíték a következő formák bármelyikében nyújtható:

- a) készpénzlettel vagy bármely más, a vámhatóság által a készpénzlettel egyenértékűnek elismert fizetési móddal, amely euróban vagy annak a tagállamnak a pénznemében fizetendő, amelyben a biztosítékot megkövetelik;
- b) kezes által nyújtott kezességvállalással;
- c) bármely más formájú biztosítékkal, ha az egyenértékű garanciát ad arra, hogy a vámtartozásnak megfelelő behozatali, illetve kiviteli vámok és az egyéb terhek összegét meg fogják fizetni.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, e bekezdés első albekezdésének c) pontjában említett biztosíték formáit megállapító intézkedések elfogadására a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kerül sor.

(2) A készpénzletet vagy az azzal egyenértékűnek tekintett fizetés formájában nyújtott biztosítékot az abban a tagállamban hatályos rendelkezéseknek megfelelően kell nyújtani, ahol a biztosítékot megkövetelik.

#### 60. cikk

##### A biztosíték megválasztása

A biztosíték nyújtására kötelezett személy, választhat az 59. cikk (1) bekezdésében meghatározott biztosítéktípusok között.

A vámhatóság azonban elutasíthatja a választott biztosítéktípus elfogadását, ha az összeegyeztethetetlen az adott vámeljárás megfelelő lefolytatásával.

A vámhatóság megkövetelheti, hogy a választott biztosítéktípus meghatározott ideig változatlan maradjon.

#### 61. cikk

##### Kezes

(1) Az 59. cikk (1) bekezdése b) pontjában említett kezesnek a Közösség vámterületén letelepedett harmadik személynek kell lennie. A kezes a biztosítékot megkövetelő vámhatóságnak jóvá kell hagynia, kivéve ha a kezes a hatályos közösségi rendelkezésekkel összhangban a Közösségben engedélyezett hitelintézet, pénzintézet vagy biztosítótársaság.

(2) A kezes írásban kötelezettséget vállal arra, hogy a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vámok és az egyéb terhek biztosított összegét megfizeti.

(3) A vámhatóság elutasíthatja a kezes vagy a javasolt biztosítéktípus elfogadását, ha azok bármelyike nem látszik egyértelműen biztosítani a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vámok és az egyéb terhek összegének az előírt időtartamon belüli megfizetését.

#### 62. cikk

##### Összkezesesség

(1) Az 56. cikk (5) bekezdésében említett engedély csak azoknak a személyeknek adható, akik megfelelnek a következő feltételeknek:

- a) a Közösség vámterületén letelepedettek;
- b) a vám- és adószabályok betartása tekintetében megfelelő előélet igazolása;
- c) rendszeresen alkalmazzák a vonatkozó vámeljárásokat, vagy a vámhatóságok információi szerint képesek az ezen eljárásokkal kapcsolatos kötelezettségük teljesítésére.

(2) Ha az esetleg keletkező vámtartozásokra és egyéb terhekre összkezesességet kell nyújtani, a gazdasági szereplő számára engedélyezhető a csökkentett összegű összkezesesség nyújtása vagy a biztosítéknyújtás alóli mentesség, amennyiben megfelel az alábbi kritériumoknak:

- a) a kereskedelmi és adott esetben szállítási nyilvántartások vezetésének kielégítő színvonalú rendszere, amely lehetővé teszi a megfelelő vámmellenőrzést;
  - b) igazolt fizetőképesség.
- (3) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el az e cikk (1) és (2) bekezdései szerinti engedélyezési eljárás szabályozására.

#### 63. cikk

##### A biztosítékok felhasználásával kapcsolatos további rendelkezések

(1) Azokban az esetekben, amikor a vámtartozás különleges eljárások keretében keletkezhet, a (2) és (3) bekezdést kell alkalmazni.

(2) A 62. cikk (2) bekezdésének megfelelően engedélyezett biztosítéknyújtás alóli mentesség nem vonatkozik a magas családi kockázatot képviselő árukra.

(3) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően elfogadja a következőkre vonatkozó intézkedéseket:

- a) a (2) bekezdés végrehajtása;

b) a 62. cikk (2) bekezdésében említett, csökkentett összegű összkezesesség alkalmazásának ideiglenes megtiltása;

c) kivételes intézkedésként, különleges körülmények között az összkezesesség alkalmazásának ideiglenes megtiltása azon áruk tekintetében, amelyekről megállapították, hogy összkezesesség alkalmazása esetén nagymértékű csalás tárgyát képezték.

#### 64. cikk

##### Kiegészítő vagy helyettesítő biztosíték

Ha a vámhatóság megállapítja, hogy a szolgáltatott biztosíték nem biztosítja, vagy a továbbiakban nem bizonyos vagy nem elégséges ahhoz, hogy biztosítsa a vámtartozásnak megfelelő behozatali, illetve kiviteli vámok és egyéb terhek összegének az előírt időtartamon belüli megfizetését, előírja az 56. cikk (3) bekezdésében említett személynek, hogy saját választása szerint nyújtson kiegészítő biztosítékot, vagy helyettesítse az eredeti biztosítékot új biztosítékkal.

#### 65. cikk

##### A biztosíték felszabadítása

(1) A vámhatóságoknak a biztosítékot haladéktalanul fel kell szabadítani, ha a vámtartozás vagy az egyéb terhekre vonatkozó fizetési kötelezettség megszűnt vagy a továbbiakban már nem merülhet fel.

(2) Ha a vámtartozás vagy az egyéb terhekre vonatkozó fizetési kötelezettség részben szűnt meg, vagy a biztosított összegnek csak egy részére vonatkozóan merülhet fel, az érintett személy kérésére a biztosíték megfelelő részét fel kell szabadítani, kivéve ha a szóban forgó összeg ezt az intézkedést nem indokolja.

(3) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogadhat el e cikk végrehajtására.

#### 3. FEJEZET

##### A vám beszédese és megfizetése, valamint a behozatali és kiviteli vám összegének visszafizetése és elengedése

#### 1. szakasz

##### A behozatali és kiviteli vám összegének meghatározása, a vámtartozás közlése és könyvelésbe vétel

#### 66. cikk

##### A behozatali vagy kiviteli vám összegének meghatározása

(1) A fizetendő behozatali vagy kiviteli vámok összegét az azon a helyen illetékes vámhatóság állapítja meg, ahol a vámtartozás keletkezett vagy az 55. cikknek megfelelően keletkezettnek tekintendő, amint rendelkezik a megfelelő információkkal.

(2) A 27. cikk sérelme nélkül a vámhatóságok elfogadhatják a fizetendő behozatali vagy kiviteli vámok nyilatkozattevő által meghatározott összegét.

#### 67. cikk

##### A vámtartozás közlése

(1) A vámtartozást az azon a helyen előírt formában kell közölni az adóssal, ahol a vámtartozás keletkezett, vagy az 55. cikknek megfelelően keletkezettnek tekintendő.

Az első albekezdésben említett közlést az alábbi esetekben nem kell megtenni:

- a) amikor a behozatali vagy kiviteli vám összegének végleges meghatározásáig vám formájában megjelenő átmeneti kereskedelempolitikai intézkedés került bevezetésre;
- b) amikor a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összege meghaladja a 20. cikknek megfelelően hozott határozat alapján megállapított összeget;
- c) amikor az eredeti határozatot, amely szerint a vámtartozást egyáltalán nem kell közölni, vagy a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegénél kisebb behozatalivám- vagy kivitelivám-összeg mellett kellett közölni, olyan általános rendelkezések alapján hozták meg, amelyeket bírósági határozat később érvénytelenített;
- d) azokban az esetekben, amikor a vámhatóságok a vámjogszabályok értelmében mentesülnek a vámtartozás közlése alól.

A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el e bekezdés második albekezdése d) pontjának végrehajtására.

(2) Ha a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összege megegyezik a vámáru-nyilatkozatban feltüntetett összeggel, akkor az áru vámhatóság általi kiadása egyenértékű a vámtartozás adóssal történő közlésével.

(3) Ha e cikk (2) bekezdése nem alkalmazandó, a vámtartozást azon naptól számított tizennégy napon belül kell közölni az adóssal, amikor a vámhatóságok meg tudják állapítani a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét.

#### 68. cikk

##### A vámtartozás elévülése

(1) A vámtartozás keletkezésének napjától számított három év eltelte után a vámtartozás már nem közölhető az adóssal.

(2) Ha a vámtartozás olyan cselekmény eredményeként keletkezett, amely elkövetése időpontjában büntetőeljárást vonhatott maga után, az (1) bekezdésben meghatározott hároméves időtartam tíz évre növekszik.

(3) Ha a 23. cikk szerint jogorvoslatot nyújtanak be, az e cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott időtartamokat a jogorvoslat benyújtásának napjától kezdve, a jogorvoslati eljárás időtartamára fel kell függeszteni.

(4) Ha a vámtartozásra vonatkozó kötelezettség a 79. cikk (5) bekezdése szerint ismét érvényessé válik, az e cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott időtartamokat felfüggesztettnek kell tekinteni attól a naptól számítva, amikor a visszafizetési vagy elengedési kérelmet a 84. cikknek megfelelően benyújtották, addig a napig, amikor a visszafizetésről vagy elengedésről szóló határozatot meghozták.

#### 69. cikk

##### Könyvelésbe vétel

(1) A 66. cikkben említett vámhatóságok a nemzeti jogszabályoknak megfelelően veszik könyvelésbe a fizetendő behozatali vagy kiviteli vámnak az említett cikkel összhangban megállapított összegét.

Az első albekezdés nem alkalmazandó a 67. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett esetekben.

A vámhatóságoknak nem kell könyvelésbe venniük azokat az behozatalivám- vagy kivitelivám-összegeket, amelyek olyan vámtartozást jelentenek, amelyet a 68. cikk alapján már nem lehet közölni az adóssal.

(2) A tagállamok meghatározzák a behozatali, illetve kiviteli vám összegének könyvelésbe vételére vonatkozó gyakorlati eljárásokat. Ezek az eljárások eltérhetnek annak megfelelően, hogy a vámtartozás keletkezésének körülményeire tekintettel, a vámhatóság megbizonyosodik-e arról, hogy az említett összegeket megfizetik.

#### 70. cikk

##### A könyvelésbe vétel időpontja

(1) Ha a behozatali vámok alóli részleges mentesség melletti ideiglenes behozataltól eltérő vám eljárás során az árukra vonatkozó vámáru-nyilatkozat elfogadása – vagy ezzel azonos joghatású bármely más intézkedés eredményeként vámtartozás keletkezik, a vámhatóságok a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét az áru kiadását követő tizennégy napon belül veszik könyvelésbe.

Ha azonban a fizetést biztosítékkal fedezték, a vámhatóság által megállapított, 31 napot meg nem haladó időtartam alatt az egy és ugyanazon személynek kiadott valamennyi árua vonatkozó behozatali vagy kiviteli vámok teljes összege az időtartam végén egyetlen bejegyzéssel könyvelésbe vehető. Az ilyen könyvelésbe vételnek a szóban forgó időtartam lejártát követő tizennégy napon belül kell megtörténnie.

(2) Ha az áru a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegének megállapítását vagy beszedését érintő bizonyos feltételektől függően adható ki, a könyvelésbe vételnek attól a naptól számított tizennégy napon belül kell megtörténnie, amelyen a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét, vagy a vámfizetési kötelezettséget megállapították.

Ha azonban a vámtartozás vám formájában megjelenő átmeneti kereskedelempolitikai intézkedéshez kapcsolódik, a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét a végleges kereskedelempolitikai intézkedést megállapító rendeletnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napját követő két hónapon belül kell könyvelésbe venni.

(3) Ha az (1) bekezdésben említettektől eltérő körülmények között keletkezik vámtartozás, a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét attól a naptól számított tizennégy napon belül kell könyvelésbe venni, amikor a vámhatóság a szóban forgó behozatali vagy kiviteli vám összegét meg tudja határozni, és határozatot tud hozni.

(4) A (3) bekezdést értelemszerűen kell alkalmazni a beszedendő behozatali vagy kiviteli vám összegére vagy annak még beszedendő részére, ha a fizetendő vámösszeget még nem vették könyvelésbe az (1), (2) és (3) bekezdéseknek megfelelően, vagy ha annak megállapítása és könyvelésbe vétele a fizetendőnél alacsonyabb összegben történt.

(5) Az (1), (2) és (3) bekezdésben megállapított könyvelésbevételi határidők nem alkalmazhatók előre nem látható körülmények vagy vis maior esetén.

#### 71. cikk

### Végrehajtási intézkedések

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, a könyvelésbe vételre vonatkozó szabályokat megállapító intézkedések elfogadására a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásal kerül sor.

## 2. szakasz

### A behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetése

#### 72. cikk

#### Általános fizetési határidők és a fizetési határidő felfüggesztése

(1) A vámtartozást kitevő behozatali vagy kiviteli vámnak a 67. cikknek megfelelően közölt összegét az adós a vámhatóság által előírt időtartamon belül köteles megfizetni.

A 24. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül ez az időtartam nem haladhatja meg a vámtartozás adóssal történő közlésétől számított tíz napot. Abban az esetben, ha a könyvelésbe vétel a 70. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében megállapított feltételek szerint összevontan történik, az időtartamot úgy kell megállapítani, hogy az adós ne kaphasson hosszabb fizetési határidőt, mint amelyet a 74. cikknek megfelelő halasztott fizetés megadása esetén kapott volna.

Határidő-hosszabbítást a vámhatóság az adós kérelmére akkor adhat, ha a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegének megállapítása a 27. cikkben említett utólagos ellenőrzés folyamán történt. A 77. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül az ilyen hosszabbítások nem haladhatják meg az adós számára ahhoz szükséges időt, hogy megtegye az indokolt lépéseket kötelezettségének rendezésére.

(2) Ha az adós a 74–77. cikkben megállapított fizetési könnyítések valamelyikére jogosult, a fizetést legkésőbb az e könnyítésekre vonatkozóan előírt időtartamon vagy időtartamokon belül kell teljesíteni.

(3) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, az alábbi helyzetekben a vámtartozást kitevő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésére vonatkozó határidő felfüggesztésének feltételeit meghatározó intézkedéseket:

- a) ha a vám elengedését a 84. cikknek megfelelően kérelmezik;
- b) ha az árut elkobozzák, megsemmisítik, vagy az államnak felajánlják;
- c) ha a vámtartozás a 46. cikk alapján keletkezett, és egynél több adós van;

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

Ezek az intézkedések meghatározzák különösen a felfüggesztés időtartamát, az alakiságok elvégzéséhez vagy a vámtartozást kitevő behozatali vagy kiviteli vám összegének beszedéséhez ésszerű időt figyelembe véve.

#### 73. cikk

### Fizetés

(1) A fizetés történhet készpénzben vagy bármely más, teljesítésre alkalmas módon, ideértve az egyenlegbeszámítást a nemzeti jogszabályokkal összhangban.

(2) A fizetés történhet az adós helyett egy harmadik személy részéről.

(3) Az adós bármikor megfizetheti a behozatali vagy kiviteli vám összegének egészét vagy egy részétben azon időtartam lejártát megelőzően, amely a kifizetésre rendelkezésre áll.

#### 74. cikk

### Halasztott fizetés

A 79. cikk sérelme nélkül a vámhatóságnak az érintett személy kérelmére és biztosíték nyújtása mellett, meg kell engednie a fizetendő vám megfizetésének halasztását, a következő módok valamelyike szerint:

- a) a 70. cikk (1) bekezdése első albekezdésének vagy a 70. cikk (4) bekezdésének megfelelően könyvelésbe vett minden egyes behozatalivám- vagy kivitelivám-összeg vonatkozásában külön-külön;
- b) a 70. cikk (1) bekezdése első albekezdésének megfelelően, a vámhatóság által megállapított, 31 napot nem meghaladó időtartam során könyvelésbe vett valamennyi behozatalivám- vagy kivitelivám-összeg vonatkozásában együttesen;
- c) a 70. cikk (1) bekezdése második albekezdésének megfelelően egyetlen bejegyzést képező valamennyi behozatalivám- vagy kivitelivám-összeg vonatkozásában együttesen.

## 75. cikk

**Határidők a halasztott fizetésre**

- (1) A 74. cikk szerinti fizetési halasztás időtartama 30 nap.
- (2) Ha a halasztott fizetés a 74. cikk a) pontjának megfelelően történik, az időtartamot az azt követő naptól kell számítani, amelyen a vámtartozást az adóssal közölték.
- (3) Ha a halasztott fizetés a 74. cikk b) pontjának megfelelően történik, az időtartamot az azt követő naptól kell számítani, amelyen az összevonásra nyitva álló időtartam lejár. Ebből az időtartamból le kell vonni az összevonásra nyitva álló időtartam fele napjainak számát.
- (4) Ha a halasztott fizetés a 74. cikk c) pontjának megfelelően történik, az időtartamot annak az időtartamnak a végét követő naptól kell számítani, amelyet a szóban forgó áru kiadására előírtak. Ebből az időtartamból le kell vonni az érintett időtartam felének megfelelő napok számát.
- (5) Ha a (3) és a (4) bekezdésben említett időtartamokban a napok száma páratlan szám, az ezen bekezdések alapján a 30 napos időtartamból levonandó napok száma a szomszédos kisebbik páros szám felével egyenlő.
- (6) Ha a (3) és a (4) bekezdésben említett időtartamok naptári hetek, a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy azt a behozatalivám- vagy kivitelivám-összeget, amelyre vonatkozóan a fizetést elhalasztották, legkésőbb a szóban forgó naptári hét után következő negyedik hét péntekén kell megfizetni.

Ha ezek az időszakok naptári hónapok, a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy azt a behozatalivám- vagy kivitelivám-összeget, amelyre vonatkozóan a fizetést elhalasztották, a szóban forgó naptári hónap utáni hónap tizenhatodik napjáig kell megfizetni.

## 76. cikk

**Végrehajtási intézkedések**

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, a 109. cikk szerinti egyszerűsített vámáru-nyilatkozat esetében alkalmazott halasztott fizetésre vonatkozó szabályokat megállapító intézkedések elfogadására a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kerül sor.

## 77. cikk

**Egyéb fizetési könnyítések**

- (1) A vámhatóság az adósnak a halasztott fizetéstől eltérő fizetési könnyítést is adhat, azzal a feltétellel, hogy ehhez biztosíték nyújtására kerül sor.

Ha a könnyítéseket az első albekezdés alapján adják meg, a behozatali vagy kiviteli vám összegét hitelkammattal kell megterhelni. A hitelkamatláb az Európai Központi Bank által az adott félév első naptári napja előtt lebonyolított legutóbbi fő refinanszírozási műveleténél alkalmazott kamatláb („referencia-kamatláb”) egy százalékponttal növelve.

Azon tagállamok számára, amelyek nem vesznek részt a gazdasági és pénzügyi unió megteremtésének harmadik szakaszában, a fenti referencia-kamatláb a saját nemzeti központi bankjuk által meghatározott egyenértékű kamatláb. Ebben az esetben az adott félév első naptári napján érvényes referencia-kamatláb a következő hat hónapra vonatkozik.

- (2) A vámhatóság eltekinthet biztosíték megkövetelésétől vagy a hitelkamat felszámításától, ha az adós helyzetének okmányokkal alátámasztott értékelése alapján megállapítást nyer, hogy ez súlyos gazdasági vagy szociális nehézségeket okozna.

- (3) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogadhat el az (1) és (2) bekezdés végrehajtására.

## 78. cikk

**A fizetés végrehajtása és késedelmek**

- (1) Ha a fizetendő behozatal vagy kiviteli vám összegét az előírt időtartam alatt nem fizették meg, a vámhatóságoknak az összeg megfizetését minden, az érintett tagállam jogszabályai szerint rendelkezésükre álló eszközzel biztosítaniuk kell.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, különleges eljárás keretében a kezesek általi fizetés biztosítására vonatkozó intézkedéseket megállapító intézkedések elfogadására a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kerül sor.

- (2) Késedelmi kamatot kell felszámítani a behozatali vagy kiviteli vám összegére az előírt időtartam lejártának napjától a megfizetés napjáig.

A késedelmi kamatláb az Európai Központi Bank által az adott félév első naptári napja előtt lebonyolított legutóbbi fő refinanszírozási műveleténél alkalmazott kamatláb („referencia-kamatláb”) két százalékponttal növelve.

Azon tagállamok számára, amelyek nem vesznek részt a gazdasági és pénzügyi unió megteremtésének harmadik szakaszában, a fenti referencia-kamatláb a saját nemzeti központi bankjuk által meghatározott egyenértékű kamatláb. Ebben az esetben az adott félév első naptári napján érvényes referencia-kamatláb a következő hat hónapra vonatkozik.

- (3) Ha a vámtartozást a 67. cikk (3) bekezdésének megfelelően közölték, a behozatali vagy kiviteli vám összegén felül késedelmi kamatot kell felszámítani, a vámtartozás keletkezésének napjától a közlés napjáig.

A késedelmi kamatlábat a (2) bekezdésnek megfelelően kell megállapítani.

- (4) A vámhatóság eltekinthet a késedelmi kamat felszámításától, ha az adós helyzetének okmányokkal alátámasztott értékelése alapján megállapítást nyer, hogy ennek felszámítása súlyos gazdasági vagy szociális nehézségeket okozna.

(5) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, azon eseteket – idő és összeg tekintetében – meghatározó intézkedéseket, amikor a vámhatóságok eltekinthetnek a késedelmi kamat beszedésétől, hajtásáról, a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

### 3. szakasz

#### **A behozatali vagy kiviteli vám összegének visszafizetése és elengedése**

##### 79. cikk

##### **Visszafizetés és elengedés**

(1) Az ebben a szakaszban megállapított feltételekre is figyelemmel, a behozatali vagy kiviteli vám összegét, ha a visszafizetendő vagy elengedésre kerülő összeg túllép egy bizonyos összeget, csak a következő okokból kell visszafizetni vagy elengedni:

- a) a behozatali vagy kiviteli vámok túlzott mértékben felszámított összege;
- b) hibás áruk vagy a szerződés feltételeinek nem megfelelő áruk;
- c) az illetékes hatóságok hibája;
- d) méltányosság.

Ezenkívül, ha a behozatali vagy kiviteli vám összegét megfizették és a vonatkozó vámáru-nyilatkozatot a 114. cikknek megfelelően érvénytelenítik, ezt az összeget vissza kell fizetni.

(2) A határozat meghozatalára vonatkozó illetékességi szabályokra is figyelemmel, ha a vámhatóságok a 84. cikk (1) bekezdésében említett időtartamokon belül saját maguk fedik fel, hogy a behozatali vagy kiviteli vám adott összege a 80., 82. vagy 83. cikk alapján visszafizetendő vagy elengedendő, azt saját kezdeményezésükre visszafizetik vagy elengedik.

(3) Nem engedélyezhető a visszafizetés vagy elengedés, ha a vámtartozás közlését eredményező helyzet az adós általi megtevéséből ered.

(4) A visszafizetés nem keletkeztet kamatfizetést az érintett vámhatóságok részéről.

Kamatot fizetni kell azonban, ha a visszafizetés megadására vonatkozó határozatot nem hajtják végre a határozat meghozatalának napjától számított három hónapon belül, kivéve ha a határidő betartásának elmulasztása a vámhatóságokon kívül álló okokból történt.

Ilyen esetekben a kamat a három hónapos időszak lejáratának napjától a visszafizetés napjáig fizetendő. A kamatlábat a 77. cikknek megfelelően kell meghatározni.

(5) Ha az illetékes hatóság a visszafizetést vagy elengedést tévedésből engedélyezte, az eredeti vámtartozás válik ismét érvényessé, amennyiben az a 68. cikk értelmében még nem évült el.

Ilyen esetekben a (4) bekezdés második albekezdése szerint fizetendő kamatot vissza kell téríteni.

##### 80. cikk

#### **A behozatali vagy kiviteli vám túlzott mértékben felszámított összegének visszafizetése és elengedése**

A behozatali vagy kiviteli vám összegét vissza kell fizetni vagy el kell engedni, amennyiben a vámtartozásról szóló eredeti közlésnek megfelelő vámtartozás összege meghaladja a fizetendő összeget, vagy a vámtartozást az adóssal a 67. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjaiba ütközően közölték.

##### 81. cikk

#### **Hibás áruk vagy a szerződés feltételeinek nem megfelelő áruk**

(1) A behozatali vám összegét vissza kell fizetni vagy el kell engedni, amennyiben a vámtartozás közlése olyan árukra vonatkozik, amelyeket az importőr visszautasított, mivel azok a kiadás időpontjában hibásak voltak, vagy nem feleltek meg a behozatal alapjául szolgáló szerződés feltételeinek.

Hibás árunak azokat az árukat kell tekinteni, amelyek kiadásuk előtt károsodottak voltak.

(2) A behozatali vámok visszafizetését vagy elengedését meg kell adni, feltéve hogy az árut még nem használták, kivéve az olyan kezdeti használatot, amelyre azért lehetett szükség, hogy meg lehessen állapítani, hogy az áru hibás-e, vagy hogy az megfelel-e a szerződés feltételeinek, és feltéve hogy az áru a Közösség vámterületéről kivitelre került.

(3) Az érintett személy kérelmére a vámhatóság engedélyezi az áru kivitele helyett annak aktív feldolgozási eljárás – a megsemmisítési célú is beleértve –, vagy külső árutovábbítási eljárás vagy vámraktározási vagy vámszabad területi eljárás alá vonását.

##### 82. cikk

#### **Visszafizetés vagy elengedés az illetékes hatóságok által elkövetett hiba miatt**

(1) A 79. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében és a 80., 81. és 83. cikkben említetteknek kívüli helyzetekben a behozatali vagy kiviteli vámok összegét vissza kell fizetni vagy el kell engedni, ha az illetékes hatóságok hibájából a vámtartozásról szóló eredeti közlésnek megfelelő összeg alacsonyabb volt a fizetendő összegnél, feltéve hogy a következő feltételek teljesülnek:

- a) az adós ésszerűen nem vehette észre a hibát;
- b) az adós jóhiszeműen járt el.

(2) Amikor az árukra vonatkozó preferenciális elbánást igazgatási együttműködés alapján adják meg, amelyben részt vesznek a Közösség vámterületén kívüli ország vagy terület hatóságai, az azon hatóságok által kiadott igazolás, amennyiben helytelennek bizonyul, olyan hibának minősül, amelyről az (1) bekezdés a) pontjának értelmében nem tetelezhető fel, hogy észre kellett volna venni.

A helytelen igazolás kiadása azonban nem jelent hibát, ha az igazolás egy helytelen tényálláson alapul, amelyet az exportőr adott meg, kivéve ha nyilvánvaló, hogy a kiadó hatóságoknak tudomása volt, vagy tudomásuknak kellett lennie arról, hogy az áru nem felel meg a preferenciális elbánásra jogosító feltételeknek.

Az adós jóhiszeműnek tekintendő, ha bizonyítani tudja, hogy az érintett kereskedelmi műveletek időtartama alatt kellő figyelmet fordított arra, hogy a preferenciális elbánás valamennyi feltétele teljesüljön.

Az adós nem hivatkozhat jóhiszeműsége, ha a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közleményt jelentetett meg, amelyben kijelenti, hogy kétségek merültek fel a preferenciális rendelkezéseknek a kedvezményezett ország vagy terület részéről történő alkalmazásának helyességével kapcsolatban.

#### 83. cikk

### Visszafizetés és elengedés méltányosságból

A 79. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében és a 80., 81. és 82. cikkben említettektől eltérő helyzetekben a behozatali vagy kiviteli vám összegét méltányosságból vissza kell fizetni vagy el kell engedni, ha a vámtartozás olyan különleges körülmények között keletkezett, amelyek között az adósnak megtévesztés vagy nyilvánvaló hanyagság nem tulajdonítható.

#### 84. cikk

### Visszafizetési és elengedési eljárás

(1) A 79. cikknek megfelelő visszafizetési vagy elengedési kérelmeket a megfelelő vámhivatalhoz kell benyújtani a következő időtartamokon belül:

- a) a túlzott mértékben felszámított vámok, az illetékes hatóságok hibája vagy méltányosság esetében a vámtartozás közlésének napjától számított három éven belül;
- b) a hibás áruk vagy a szerződés feltételeinek nem megfelelő áruk esetében a vámtartozás közlésének napjától számított egy éven belül;
- c) a vámáru-nyilatkozat érvénytelenítése esetén az érvénytelenítésre alkalmazandó szabályokban meghatározott időtartamon belül.

Az első albekezdés a) és b) pontjában meghatározott időtartamot meg kell hosszabbítani, ha a kérelmező igazolja, hogy előre nem látható körülmény vagy *vis maior* miatt akadályoztatva volt a kérelem előírt időtartamon belüli benyújtásában.

(2) Ha a 23. cikk szerint jogorvoslatot nyújtanak be a vámtartozás közlésével szemben, az ezen cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott időtartamot fel kell függeszteni, a jogorvoslati eljárások időtartamára, attól a naptól számítva, amikor a jogorvoslat benyújtása megtörtént.

#### 85. cikk

### Végrehajtási intézkedések

A Bizottság, a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el ennek a

szakasznak a végrehajtására. Ezek az intézkedések megállapítják különösen azokat az eseteket, amikor a Bizottság a 184. cikk (3) bekezdésében említett irányítóbizottsági eljárásnak megfelelően határoz arról, hogy egy behozatali vagy kiviteli vám összegének elengedése vagy visszafizetése indokolt-e.

#### 4. FEJEZET

### A vámtartozás megszüntése

#### 86. cikk

### Megszűnés

(1) A 68. cikk és a vámtartozást kitevő behozatali vagy kiviteli vám összegének az adós igazságszolgáltatási szerv által megállapított fizetéseképtelensége miatti behajthatatlanságára vonatkozó, hatályos rendelkezések sérelme nélkül, a behozatalivám- vagy kivitelivám-tartozás a következő módok valamelyikével szűnik meg:

- a) a behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésével;
- b) a (4) bekezdéstől függően, a behozatali vagy kiviteli vám összegének elengedésével;
- c) a vámfizetési kötelezettséggel járó vám eljárásra bejelentett áru esetén, ha a vámáru-nyilatkozatot érvénytelenítik;
- d) ha a behozatalivám- vagy kivitelivám-köteles árukat elkobozzák;
- e) ha a behozatalivám- vagy kivitelivám-köteles árut lefoglalják, és egyidejűleg vagy ezt követően elkobozzák;
- f) ha a behozatalivám- vagy kivitelivám-köteles áruk a vámfelügyelet alatt megsemmisülnek vagy azokat az államnak felajánlják;
- g) ha az áruk eltűnése vagy a vámjogszabályokból származó kötelezettségek nem teljesítése az áru tényleges jellege, előre nem látható körülmények vagy *vis maior* eredményeként, vagy a vámhatóságok utasítása eredményeként az említett áru teljes megsemmisülése vagy helyrehozhatatlan károsodása miatt következett be; e pont alkalmazásában az árukat helyrehozhatatlanul károsodottnak kell tekinteni, ha azok emberi használatra alkalmatlanná váltak;
- h) ha a vámtartozás a 46. vagy a 49. cikk alapján keletkezett, és a következő feltételek teljesülnek:
  - i. a mulasztás, amely vámtartozás keletkezéséhez vezetett, nem volt jelentős hatással az érintett vám eljárás helyes lefolytatására, és nem valósított meg megtévesztési kísérletet;
  - ii. minden, az áruk helyzetének rendezéséhez szükséges alakíságot ezt követően elvégeznek;

- i) ha a meghatározott célra történő felhasználásuk alapján nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel mellett szabad forgalomba bocsátott árut a vámhatóságok engedélyével kivitték;
- j) ha a 45. cikk alapján keletkezett és az abban a cikkben említett, a preferenciális tarifális elbánás megadásának lehetővé tétele érdekében elvégzett vámalakításokat törlik;
- k) ha az ennek a cikknek az (5) bekezdésétől függően a vámtartozás a 46. cikk alapján keletkezett, és a vámhatóságok számára kielégítő bizonyítékot szolgáltatnak arról, hogy az árukat nem használták fel vagy fogyasztották el, és a Közösség vámterületéről kivitték azokat.

(2) Elkobzás esetén a vámtartozást – az (1) bekezdés d) pontja alapján –, a vámmal kapcsolatos bűncselekmények, illetve szabálysértések esetén alkalmazandó szankciók alkalmazásában nem lehet megszüntetnek tekinteni, ha valamely tagállam jogrendje értelmében a vámok vagy a vámtartozás fennállása képezi az alapot a szankciók meghatározásához.

(3) Ha az (1) bekezdés g) pontjával összhangban a vámtartozás megszűnik a meghatározott célra történő felhasználása alapján nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel mellett szabad forgalomba bocsátott áru vonatkozásában, az ezek megsemmisüléséből származó minden maradékot vagy hulladékot nem közösségi árunak kell tekinteni.

(4) Ha több személy kötelezett a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésére, és az elengedést megadták, a vámtartozás csak annak a személynek vagy azoknak a személyeknek a tekintetében szűnik meg, aki(k)nek az elengedést megadták.

(5) Az (1) bekezdés k) pontjában említett esetben a vámtartozás nem szűnik meg a megtevesztést megkísérlő személlyel vagy személyekkel szemben.

(6) Ha a vámtartozás a 46. cikk alapján keletkezett, az azon személy tekintetében szűnik meg, akinek magatartása nem foglalt magában semmiféle megtevesztési kísérletet, és aki hozzájárult a csalás elleni küzdelemhez.

(7) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogadhat el e cikk végrehajtására.

#### IV. CÍM

### A KÖZÖSSÉG VÁMTERÜLETÉRE BESZÁLLÍTOTT ÁRUK

#### 1. FEJEZET

#### **Belépési gyűjtő árunyilatkozat**

#### 87. cikk

#### **A belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtásának kötelezettsége**

(1) A Közösség vámterületére beszállított árukra belépési gyűjtő árunyilatkozatot kell benyújtani, az ideiglenesen behozott szállítóeszközök, valamint azon szállítóeszközök és az általuk fuvarozott áruk kivételével, amelyeket a Közösség vámterületének felségvizein vagy légterén megállás nélkül csak áthaladnak.

(2) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában, a belépési gyűjtő árunyilatkozatot az illetékes vámhivatalnál kell benyújtani azt megelőzően, hogy az árut beszállítják a Közösség vámterületére.

A vámhatóság a belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtása helyett elfogadhatja értesítés benyújtását és a gazdasági szereplő számítógépes rendszerében a belépési gyűjtő árunyilatkozat adataihoz való hozzáférést.

(3) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- a) az e cikk (1) bekezdésében említett esetektől eltérő esetek, amikor a belépési gyűjtő árunyilatkozat megkövetelésétől el lehet tekinteni vagy azt ki lehet igazítani, illetve azok a feltételek, amelyek szerint attól el lehet tekinteni vagy azt ki lehet igazítani;
- b) az a határidő, ameddig a belépési gyűjtő árunyilatkozat be kell nyújtani vagy hozzáférhetővé kell tenni, azt megelőzően, hogy az árut beszállítják a Közösség vámterületére;
- c) a b) pontban említett határidő alóli esetleges kivételek és az attól való eltérések szabályai;
- d) azon szabályok, amelyek meghatározzák az illetékes vámhivatalt, ahol a belépési gyűjtő árunyilatkozatot be kell nyújtani vagy hozzáférhetővé kell tenni, és ahol a kockázatelemzést és a kockázatalapú beléptetési ellenőrzéseket el kell végezni;

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

Ezeknek az intézkedéseknek az elfogadása során a következőket kell figyelembe venni:

- a) különleges körülmények;
- b) ezeknek az intézkedéseknek az alkalmazása bizonyos típusú áruforgalomra, szállítási módokra vagy gazdasági szereplőkre;
- c) különleges biztonsági szabályokról rendelkező nemzetközi megállapodások.

#### 88. cikk

#### **Benyújtás és felelős személy**

(1) A belépési gyűjtő árunyilatkozatot elektronikus adatfeldolgozási eljárás alkalmazásával kell benyújtani. A kereskedelmi, kikötői vagy szállítási információkat fel lehet használni, feltéve hogy azok tartalmazzák a belépési gyűjtő árunyilatkozathoz szükséges adatokat.

Kivételes körülmények között a vámhatóságok elfogadhatnak papíralapú belépési gyűjtő árunyilatkozatokat, feltéve hogy azok ugyanolyan szintű kockázatkezelést alkalmaznak, mint amelyet az elektronikus adatfeldolgozási eljárás felhasználásával benyújtott a belépési gyűjtő árunyilatkozatokra alkalmaznak, és az ilyen adatoknak más vámhivatalokkal való kicserélésének követelményei teljesíthetők.

(2) A belépési gyűjtő árunyilatkozatot annak a személynek kell benyújtania, aki az árukat a Közösség vámterületére szállítja, vagy aki az áruknak a Közösség vámterületére történő fuvarozásáért a felelősséget viseli.

(3) A (2) bekezdésben említett személy kötelezettségeitől függetlenül, a belépési gyűjtő árunyilatkozatot helyette a következő személyek valamelyike is benyújthatja:

- a) az importőr vagy a címzett, vagy más személy, akinek a nevében vagy akinek az érdekében a (2) bekezdésben említett személy eljár;
- b) bármely személy, aki képes arra, hogy a szóban forgó árukat az illetékes vámhatóságnál vám elé állítsa vagy állíttassa.

(4) Ha a belépési gyűjtő árunyilatkozatot annak a szállítóeszköznek az üzemeltetője helyett, amellyel az árukat a Közösség vámterületre szállították, más személy nyújtja be, akkor a szállítóeszköz üzemeltetője köteles érkezési értesítést benyújtani az illetékes vámhivatalhoz, manifest, fuvarlevél vagy rakományjegyzék formájában, amely tartalmazza a belépési gyűjtő árunyilatkozat tárgyát képező valamennyi fuvarozott áru azonosításához szükséges információkat.

A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően elfogadja azokat az intézkedéseket, amelyek meghatározzák az érkezési értesítésen kötelezően feltüntetendő információkat.

Az (1) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó az ezen bekezdés első albekezdésében említett érkezési értesítésre.

#### 89. cikk

##### A belépési gyűjtő árunyilatkozat módosítása

(1) Annak a személynek, aki a belépési gyűjtő árunyilatkozatot benyújtja, kérésére, meg kell engedni, hogy a belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtását követően annak egy vagy több adatát módosítsa.

Nem lehetséges azonban ilyen módosítás a következő események bármelyike után:

- a) a vámhatóság tájékoztatta a belépési gyűjtő árunyilatkozatot benyújtó személyt arról, hogy szándékában áll megvizsgálni az árut;
- b) a vámhatóság megállapította, hogy a szóban forgó adatok nem helytállóak;

- c) a vámhatóság már engedélyezte az áru elszállítását arról a helyről, ahol azokat vám elé állították.

(2) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, az e cikk (1) bekezdésének c) pontja alóli kivételeket megállapító, különösen az alábbiakat meghatározó intézkedések:

- a) az elszállítást követő módosítások indokainak meghatározására vonatkozó kritériumok;
- b) módosítható adatelemek;
- c) az elszállítást követő határidő, amelyen belül módosítás engedélyezhető;

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

#### 90. cikk

##### A belépési gyűjtő árunyilatkozat helyébe lépő vámáru-nyilatkozat

Az illetékes vámhivatal eltekinthet a belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtásától azoknak az áruknak a tekintetében, amelyeknél a 87. cikk (3) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett határidő lejárt előtt vámáru-nyilatkozatot nyújtanak be. Ebben az esetben a vámáru-nyilatkozatnak legalább a belépési gyűjtő árunyilatkozathoz szükséges adatokat tartalmaznia kell. Mindaddig, amíg a vámáru-nyilatkozatot a 112. cikknek megfelelően el nem fogadták, az a belépési gyűjtő árunyilatkozat státusával rendelkezik.

#### 2. FEJEZET

##### Az áruk érkezése

#### 1. szakasz

##### Az áru beléptetése a Közösség vámterületére

#### 91. cikk

##### Vámfelügyelet

(1) A Közösség vámterületére szállított áru a beléptetése időpontjától kezdve vámfelügyelet alatt áll és vámellenőrzés alá vonható. Adott esetben vonatkoznak rájuk többek között a közérkölc, a közrend vagy közbiztonság, emberek, állatok vagy növények egészségének és életének védelme, a környezet védelme, a művészi, történelmi vagy régészeti értékkel rendelkező nemzeti kincsek védelme és az ipari vagy kereskedelmi tulajdon oltalma alapján indokolt tilalmak és korlátozások – beleértve a kábítószer-prekursorok, a bizonyos szellemi tulajdonjogokat megsértő áruk és a Közösség területére belépő készpénz ellenőrzését –, továbbá vonatkozik rájuk a halászati védelemmel és gazdálkodással foglalkozó intézkedések és a kereskedelempolitikai intézkedések végrehajtása.

Az áru vámfelügyelet alatt marad mindaddig, amíg ez vámjogi státusának meghatározásához szükséges, és a vámhatóságok engedélye nélkül a vámfelügyelet alól nem vonható ki.

A 166. cikk sérelme nélkül, a közösségi árukra nem vonatkozik a vámfelügyelet, miután vámjogi státusukat megállapították.

A nem közösségi áruk vámfelügyelet alatt maradnak, amíg vámjogi státusuk megváltozik, vagy újrakivitelre vagy megsemmisítésre kerülnek.

(2) Bármely személy, aki vámfelügyelet alatt álló áruk birtokosa, a vámhatóságok engedélyével bármikor megvizsgálhatja az árukat vagy mintát vehet azokból, különösen tarifális besorolásuk, vámértékük vagy vámjogi státusuk megállapítása érdekében.

#### 92. cikk

##### A megfelelő helyre történő szállítás

(1) Annak a személynek, aki a Közösség vámterületére árut szállít be, azt haladéktalanul tovább kell szállítania a vámhatóság által kijelölt útvonalon és utasításainak megfelelően – ha vannak ilyenek – a vámhatóságok által kijelölt vámhivatalhoz, vagy bármely más ezen hatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott helyre, vagy valamely vámszabad területre.

A vámszabad területre beszállított árukat közvetlenül erre a vámszabad területre kell beszállítani, tengeri vagy légi úton, vagy – ha szárazföldön történik a szállítás – a Közösség vámterületének más részén történő keresztülhaladás nélkül, amennyiben a vámszabad terület érintkezik valamely tagállam és egy harmadik ország közötti szárazföldi határral.

Az árukat a 95. cikknek megfelelően kell a vámhatóságoknak bemutatni.

(2) Az a személy, aki az áru fuvarozásáért a felelősséget viseli a Közösség vámterületére történő beszállítását követően, felel az (1) bekezdésben megállapított kötelezettség betartásáért.

(3) Azt az árut, amely kívül van ugyan a Közösség vámterületén, de a hatályban lévő rendelkezések értelmében valamely tagállam vámhatóságának vámellenőrzése alá vonható a Közösség vámterületén kívüli országgal vagy területtel megkötött megállapodás eredményeként, ugyanúgy kell kezelni, mint a Közösség vámterületére beszállított árut.

(4) Az (1) bekezdés nem zárja ki semmilyen, a levelekre, levelezőlapokra vagy nyomtatványokra és azok egyéb hordozóeszközön tárolt elektronikus megfelelőire vagy az utasok által szállított árukra a határhozveteken belül vagy csővezetékén és egyéb vezetéken szállított árukra, valamint bármilyen, elhanyagolható gazdasági jelentőségű forgalomra vonatkozó különleges

rendelkezés alkalmazását, amennyiben a vámfelügyelet és a vámellenőrzés lehetősége ezáltal nem kerül veszélybe.

(5) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó olyan szállítóeszközökre és az ezeken fuvarozott olyan árukra, amelyek a Közösség vámterületének felségvizein vagy légtérén megállás nélkül haladnak át.

#### 93. cikk

##### Közösségen belüli légi és tengeri járatok

(1) A 87–90. cikk, a 92. cikk (1) bekezdése és a 94–97. cikkek nem alkalmazandók a Közösség vámterületén lévő két pont között tengeri vagy légi úton szállított, és eközben e területet ideiglenesen elhagyó árura, feltéve hogy a fuvarozás közvetlen útvonalon közlekedő légi járat vagy menetrend szerinti hajójárat igénybevételével történik a Közösség vámterületén kívüli megállás nélkül.

(2) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, légi járatokra és menetrend szerinti hajójáratokra vonatkozó különleges rendelkezéseket megállapító intézkedések elfogadására a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kerül sor.

#### 94. cikk

##### Szállítás különleges körülmények között

(1) Ha előre nem látható körülmények vagy *vis maior* következtében a 92. cikk (1) bekezdésében megállapított kötelezettség nem teljesíthető, az a személy, akit ez a kötelezettség terhel, vagy az érdekében eljáró bármely más személy haladéktalanul tájékoztatja a vámhatóságot az előállt helyzetről. Ha az előre nem látható körülmények vagy a *vis maior* nem eredményezik az áru teljes elvesztését, a vámhatóságot értesíteni kell az áru pontos helyéről.

(2) Ha előre nem látható körülmények vagy *vis maior* következtében a 92. cikk (5) bekezdésének hatálya alá tartozó hajó vagy repülőgép arra kényszerül, hogy ideiglenesen a Közösség vámterületén lévő kikötőbe fusson be vagy ott szálljon le, és nem teljesíthető a 92. cikk (1) bekezdésében megállapított kötelezettség, a hajót vagy repülőgépet a Közösség vámterületére beszállító személy vagy az érdekében eljáró bármely más személy haladéktalanul tájékoztatja a vámhatóságot az előállt helyzetről.

(3) A vámhatóságok határozzák meg azokat a intézkedéseket, amelyeket meg kell hozni az (1) bekezdésben említett áru, valamint a (2) bekezdésben meghatározott körülmények között a hajó vagy repülőgép és az ezeken lévő bármilyen áru vámfelügyeletének lehetővé tételére és – adott esetben – annak biztosítására, hogy ezt követően elszállításra kerüljenek valamelyik vámhivatalhoz vagy a hatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott egyéb helyre.

## 2. szakasz

**Az áruk vám elé állítása, kirakodása és vizsgálata**

## 95. cikk

**Az áruk vám elé állítása**

(1) A Közösség vámterületére beszállított árukat megérkezéskor haladéktalanul vám elé kell állítani a kijelölt vámhivatalnál vagy a vámhatóság által kijelölt vagy jóváhagyott bármilyen egyéb helyen vagy a vámszabad területen a következő személyek közül az egyiknek:

- a) az a személy, aki az árut a Közösség vámterületére beszállította;
- b) az a személy, akinek a nevében vagy akinek az érdekében az árukat ezen területre beszállító személy eljár;
- c) az a személy, aki az áru fuvarozásáért a felelősséget viselte, miután azokat a Közösség vámterületére beszállították.

(2) Az (1) bekezdésben leírt személy kötelezettségeitől függetlenül helyette elvégezheti az áruk vám elé állítását helyette a következő személyek egyike is:

- a) bármely személy, aki az árut azonnal vámeljárással alá vonja;
- b) a raktározási létesítmények működtetésének engedélyese vagy bármely személy, aki egy vámszabad területen tevékenységet végez.

(3) Az árukat vám elé állító személynek hivatkoznia kell az árukra vonatkozóan benyújtott belépési gyűjtő árunyilatkozatra vagy vámáru-nyilatkozatra.

(4) Az (1) bekezdés nem zárja ki semmilyen, a levelekre, levelezőlapokra vagy nyomtatványokra és azok egyéb hordozóeszközön tárolt elektronikus megfelelőire vagy az utasok által szállított árukra, a határárvezeteken belül vagy csővezetéken és egyéb vezetéken szállított árukra, valamint bármilyen, elhanyagolható gazdasági jelentőségű forgalomra vonatkozó különleges rendelkezések alkalmazását, amennyiben a vámfelügyelet és a vámmellenőrzés lehetősége ezáltal nem kerül veszélybe.

## 96. cikk

**Az áruk kirakodása és vizsgálata**

(1) Az áruknak az azokat fuvarozó szállítóeszköztől való kirakodása vagy átrakása kizárólag a vámhatóság engedélyével történhet, a vámhatóság által kijelölt vagy jóváhagyott helyeken.

Nincs azonban szükség ilyen engedélyre olyan közvetlen veszély esetében, amely szükségessé teszi az áru egy részének vagy egészének azonnali kirakodását. Ebben az esetben a vámhatóságot erről haladéktalanul tájékoztatni kell.

(2) Az áruk vizsgálata, mintavétel vagy az árukat fuvarozó szállítóeszközök vizsgálata céljából a vámhatóságok bármikor megkövetelhetik az áru kirakodását és kicsomagolását.

(3) A vámhatóság engedélye nélkül a vám elé állított áruk nem szállíthatók el a vám elé állításuk helyéről.

## 3. szakasz

**A vám elé állítás utáni alakiságok**

## 97. cikk

**A nem közösségi áruk vámeljárással alá vonásának kötelezettsége**

(1) A 125–127. cikk sérelme nélkül a vám elé állított nem közösségi árukat vámeljárással alá kell vonni.

(2) Kivéve, ha más rendelkezés van érvényben, a nyilatkozattevő szabadon megválaszthatja azt a vámeljárást, amely alá az árukat vonni kívánja, az érintett eljárás feltételei szerint, függetlenül azok jellegétől vagy mennyiségétől, vagy származási, feladási vagy rendeltetési országától.

## 98. cikk

**Átmeneti megőrzés alá vontnak tekintett áruk**

(1) Kivéve, amikor az árukat azonnal olyan vámeljárással alá vonják, amelyre az árunyilatkozatot elfogadták, vagy azokat vámszabad területen helyezték el, a vám elé állított nem közösségi árukat átmeneti megőrzés alá vontnak kell tekinteni, a 151. cikknek megfelelően.

(2) A 87. cikk (2) bekezdésében megállapított kötelezettség és a 87. cikk (3) bekezdése szerint elfogadott intézkedések által előírt kivételek vagy mentesség sérelme nélkül, ha megállapítást nyer, hogy a vám elé állított nem közösségi árukra nem nyújtottak be belépési gyűjtő árunyilatkozatot, az áruk birtokosának azonnal be kell nyújtania egy ilyen árunyilatkozatot.

## 4. szakasz

**Árutovábbítási eljárásban szállított áruk**

## 99. cikk

**Árutovábbításban szállított áruk mentessége**

A 92. cikk, annak (1) bekezdése első albekezdését kivéve, és a 95–98. cikk nem alkalmazható arra az esetre, amikor már árutovábbítási eljárás alatt álló árut szállítanak be a Közösség vámterületére.

## 100. cikk

**Nem közösségi árukra vonatkozó rendelkezések az árutovábbítási eljárás befejezése után**

A 96., a 97. és a 98. cikk vonatkozik az árutovábbítási eljárásban szállított nem közösségi árukra, amint az ilyen árukat a Közösség vámterületén lévő rendeltetési vámhivatalban vám elé állították, az árutovábbításra vonatkozó szabályoknak megfelelően.

## V. CÍM

**A VÁMJOGI STÁTUSRA, AZ ÁRUK VÁMELJÁRÁS ALÁ VONÁSÁRA, VALAMINT AZ ÁRUK ELLENŐRZÉSÉRE, KIADÁSÁRA ÉS AZ AZOKRÓL TÖRTÉNŐ RENDELKEZÉSRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK**

## 1. FEJEZET

**Az áruk vámjogi státusa**

## 101. cikk

**Az áruk közösségi vámjogi státusának vélelmezése**

(1) A 161. cikk sérelme nélkül a Közösség vámterületén található minden áru közösségi vámjogi státusszal rendelkező árunak vélelmezendő, kivéve ha megállapítást nyer, hogy az áru nem minősül közösségi árunak.

(2) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- a) azok az esetek, amikor az ennek a cikknek az (1) bekezdésében említett vélelem nem alkalmazható;
- b) azok az eszközök, amelyekkel megállapítható az áruk közösségi vámjogi státusa;
- c) azok az esetek, amikor a teljes egészében a Közösség vámterületén létrejött vagy előállított áruk nem rendelkeznek a közösségi vámjogi státusszal, amennyiben külső árutovábbítási, tárolási, ideiglenes behozatali vagy aktív feldolgozási eljárás alá vont árukból állították őket elő;

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

## 102. cikk

**Az áruk „közösségi áru” vámjogi státusának elvesztése**

A közösségi áruk a következő esetekben válnak nem közösségi árukká:

- a) ha kiszállítják azokat a Közösség vámterületéről, amennyiben a belső árutovábbítás szabályai vagy a 103. cikknek megfelelően meghatározott intézkedések nem alkalmazandók;
- b) ha azokat külső árutovábbítási, tárolási vagy aktív feldolgozási eljárás alá vonják, amennyiben azt a vámjogszabályok megengedik;
- c) ha azokat a meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vonták és azt követően azokat vagy felajánlották az államnak, vagy megsemmisítették és hulladék marad;

- d) ha az áru szabad forgalomba bocsátására vonatkozó árnylatkozatot érvénytelenítik az áruk a 114. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján elfogadott intézkedéseknek megfelelő kiadását követően.

## 103. cikk

**A vámterületet ideiglenesen elhagyó közösségi áruk**

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, azon feltételeket megállapító intézkedéseket, amelyek alapján a közösségi áruk vámeljárást nélkül a Közösség vámterületének egyik pontjáról a másikra vámjogi státusuk megváltozása nélkül ideiglenesen e területen kívüli területen keresztül szállíthatók, a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

## 2. FEJEZET

**Áruk vámeljárást alá vonása**

## 1. szakasz

**Általános rendelkezések**

## 104. cikk

**Az árukra vonatkozó vámáru-nyilatkozat és a közösségi áruk vámfelügyelete**

(1) Minden, vámeljárást alá vonásra szánt árurol – a vámszabad területi eljárást kivéve – az adott vámeljárástnak megfelelő vonatkozó vámáru-nyilatkozatot kell benyújtani.

(2) A kivitelre, közösségi belső árutovábbításra vagy passzív feldolgozásra bejelentett közösségi áru vámfelügyelet alatt áll az (1) bekezdésben említett vámáru-nyilatkozat elfogadásától számítva addig az időpontig, amíg elhagyja a Közösség vámterületét, vagy azt az államnak felajánlják, vagy megsemmisítik, vagy a vámáru-nyilatkozatot érvénytelenítik.

## 105. cikk

**Illetékes vámhivatalok**

(1) A közösségi jogszabályok eltérő rendelkezése hiányában, a tagállamoknak kell meghatározniuk a területükön lévő különböző vámhivatalok helyét és illetékességét.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a vámhivatalok nyitva tartását, figyelembe véve a forgalom és az áruk jellegét, és azokat a vámeljárástokat, amelyek alá azokat vonják, ésszerűen és megfelelően jelöljék ki annak érdekében, hogy ne akadályozzák és ne torzítsák a nemzetközi forgalom folyamatát.

(2) A Bizottság, a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően olyan intézkedéseket fogad el, amelyek megállapítják az illetékes vámhivatalok különböző szerepeit és feladatait, és nevezetesen:

- a) a beléptető, behozatali, kiviteli vagy kiléptető vámhivatalok;
- b) az áru vámeljárással alá vonásához szükséges alakiságokat elvégző vámhivatalok;
- c) az engedélyező és a vámeljárással felügyelő vámhivatalok.

#### 106. cikk

##### Központi vámkezelés

(1) A vámhatóságok engedélyezhetik egy személy számára, hogy a letelepedési helyén illetékes vámhivatalnál nyújtson be vagy tegyen elérhetővé vámáru-nyilatkozatot olyan árukra vonatkozóan, amelyeket egy másik vámhivatalnál állítanak vám alá. Ilyen esetekben a vámtartozást azon vámhivatalnál keletkezettnek kell tekinteni, amelynél a vámáru-nyilatkozatot benyújtják vagy elérhetővé teszik.

(2) Az árunyilatkozat ellenőrzéséhez, bármilyen vámtartozást kitevő behozatali vagy kiviteli vámok összegének beszedéséhez és az áruk kiadásának engedélyezéséhez szükséges alakiságokat az a vámhivatal végzi el, amelynél a vámáru-nyilatkozatot benyújtják vagy elérhetővé teszik.

(3) Az a vámhivatal, amelynél az árukat vám alá állítják, a saját biztonsági és védelmi ellenőrzéseinek sérelme nélkül elvégez azon vámhivatal által indokoltan kért bármilyen vizsgálatot, amelynél a vámáru-nyilatkozatot benyújtják vagy elérhetővé teszik, és megengedi az áruk kiadását, figyelembe véve az említett vámhivaltól kapott információkat.

(4) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, különösen az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- a) az (1) bekezdésben említett engedély megadása;
- b) azok az esetek, amelyekben az engedély felülvizsgálatára kerül sor;
- c) az engedély megadásának feltételei;
- d) az engedély megadására illetékes vámhatóság meghatározása;
- e) adott esetben egyeztetés más vámhatóságokkal és információ nyújtása a számukra;
- f) azok a feltételek, amelyek szerint egy engedély felfüggeszthető vagy visszavonható;

g) az érintett illetékes vámhivatalok konkrét szerepe és feladatai, különösen az elvégzendő ellenőrzések tekintetében;

h) az alakiságok elvégzésének formája és bármely határideje;

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

Ezeknek az intézkedéseknek a következőket kell figyelembe venniük:

- a c) pont esetében, amennyiben egynél több tagállam érintett, a kérelmező megfelel-e az engedélyezett gazdálkodó státus megadásának a 14. cikkben megállapított kritériumainak;
- a d) pont tekintetében az a hely, ahol a kérelmező vámügyi tevékenységekkel kapcsolatos – a számviteli alapú vámmellenőrzést megkönnyítő – főkönyveit vezetik, vagy ahol ezek hozzáférhetőek, és ahol az engedély hatálya alá eső tevékenységeknek legalább egy részét végezni fogják.

#### 107. cikk

##### A vámáru-nyilatkozatok fajtái

(1) A vámáru-nyilatkozatot elektronikus adatfeldolgozási eljárás alkalmazásával kell benyújtani. A vámhatóságok engedélyezhetik, hogy a vámáru-nyilatkozat benyújtása a nyilatkozattevő nyilvántartásaiban történő bejegyzés formájában történjen, feltéve hogy a vámhatóságoknak hozzáférésük van ezekhez az adatokhoz a nyilatkozattevő elektronikus rendszerében, és az ilyen adatoknak a vámhivatalok közötti bármely szükséges kicserélésére vonatkozó követelmények teljesülnek.

(2) Amennyiben a vámjogszabályok erről rendelkeznek, a vámhatóság elfogadhat papíralapú vagy szóbeli vámáru-nyilatkozatot, vagy bármely egyéb olyan módon tett vámáru-nyilatkozatot, amelynek révén az áruk vámeljárással alá vonhatók.

(3) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el e cikk végrehajtására.

#### 2. szakasz

##### Szabványos vámáru-nyilatkozatok

#### 108. cikk

##### Az árunyilatkozat tartalma és az alátámasztó okmányok

(1) A vámáru-nyilatkozatnak tartalmaznia kell minden olyan adatot, amely az arra a vámeljárással kapcsolatos rendelkezések alkalmazásához szükséges, amelyre az árut bejelentik. Az elektronikus adatfeldolgozási eljárás alkalmazásával benyújtott vámáru-nyilatkozatoknak tartalmazniuk kell egy elektronikus aláírást vagy más hitelesítési eszközt. A papíralapú árunyilatkozatokat alá kell írni.

A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően elfogadja azokat az intézkedéseket, amelyek meghatározzák azokat az előírásokat, amelyeknek a vámáru-nyilatkozatoknak meg kell felelniük.

(2) A vámeljárássra vonatkozó rendelkezések alkalmazásához szükséges alátámasztó okmányokat, amelyre az árukat bejelentették, a vámhatóságok számára elérhetővé kell tenni az árunyilatkozat benyújtásának időpontjában.

(3) Amennyiben egy vámáru-nyilatkozatot elektronikus adatfeldolgozási eljárás felhasználásával nyújtanak be, a vámhatóságok szintén megengedhetik az alátámasztó okmányoknak ezen eljárás alkalmazásával történő benyújtását. A vámhatóságok ezen okmányok benyújtása helyett elfogadhatják a gazdasági szereplő számítógépes rendszerében található vonatkozó adatokhoz való hozzáférést.

A nyilatkozattevő kérésére azonban a vámhatóságok megengedhetik, hogy azokat az okmányokat az áruk kiadása után tegyék számukra elérhetővé.

(4) A Bizottság, a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el ezen cikk (2) és a (3) bekezdésének végrehajtására.

### 3. szakasz

#### Egyszerűsített vámáru-nyilatkozatok

##### 109. cikk

##### Egyszerűsített árunyilatkozat

(1) Feltéve, hogy az e cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt feltételek teljesülnek, a vámhatóságok bármely személy számára engedélyezik, hogy az áruk vámeljárással alá vonása olyan egyszerűsített árunyilatkozat alapján történjen, amely esetlegesen nem tartalmaz a 108. cikkben említettek közül bizonyos adatokat és alátámasztó okmányokat.

(2) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, az e cikk (1) bekezdésében említett engedély megadásának feltételeire vonatkozó intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

(3) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogadhat el azon előírásokra vonatkozóan, amelyeknek az egyszerűsített árunyilatkozatoknak meg kell felelniük.

##### 110. cikk

##### Kiegészítő árunyilatkozat

(1) A 109. cikk (1) bekezdése szerinti egyszerűsített árunyilatkozat esetében a nyilatkozattevőnek kiegészítő árunyilatkozatot kell tennie, amelyben az érintett vámeljárássra vonatkozó vámáru-nyilatkozat teljessé tételéhez szükséges további adatok szerepelnek.

A kiegészítő árunyilatkozat lehet általános, időszakos vagy összegző jellegű.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, e bekezdés első albekezdése alóli kivételeket meghatározó intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

(2) A kiegészítő árunyilatkozat és a 109. cikk (1) bekezdésében említett egyszerűsített árunyilatkozat egyetlen, egymástól elválaszthatatlan okiratnak tekintendő, amely azon a napon lép hatályba, amikor az egyszerűsített árunyilatkozatot a 112. cikknek megfelelően elfogadják.

Ha az egyszerűsített árunyilatkozat benyújtása a nyilatkozattevő nyilvántartásaiba történő bejegyzés és a vámhatóság által az ezekhez az adatokhoz való hozzáférés formájában történik, az árunyilatkozat azon a napon lép hatályba, amikor az árukat nyilvántartásba veszik.

(3) Annak a helynek, ahol az engedélynek megfelelően a kiegészítő árunyilatkozatot be kell nyújtani, az 55. cikk alkalmazásában, azt a helyet kell tekinteni, ahol a vámáru-nyilatkozatot benyújtották.

### 4. szakasz

#### Valamennyi vámáru-nyilatkozatra alkalmazandó rendelkezések

##### 111. cikk

##### Az árunyilatkozatot benyújtó személy

(1) A 110. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, vámáru-nyilatkozatot bármely személy benyújthat, aki képes arra, hogy az árua vonatkozóan az árunyilatkozatban kért vámeljárással irányadó rendelkezések alkalmazásához megkövetelt valamennyi okmányt bemutassa vagy elérhetővé tegye. Ennek a személynek arra is képesnek kell lennie, hogy a szóban forgó árukat az illetékes vámhivatalnál vám elé állítsa vagy állíttassa.

Ha azonban valamely vámáru-nyilatkozat elfogadása külön kötelezettségeket ró valamely személyre, az árunyilatkozatot ennek a személynek vagy képviselőjének kell benyújtania.

(2) A nyilatkozattevőnek a Közösség vámterületén letelepedettnek kell lennie. A Közösség területén való letelepedés követelménye azonban nem vonatkozik a következő nyilatkozattevőkre:

- azok a személyek, akik árutovábbítási eljárásra vagy ideiglenes behozatalra nyújtanak be árunyilatkozatot,
- azok a személyek, akik alkalmi jelleggel nyújtanak be árunyilatkozatot, feltéve hogy a vámhatóság ezt indokoltnak tekinti.

(3) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, azon eseteket és feltételeket meghatározó intézkedéseket, amikor és amelyek mellett a (2) bekezdésben említett követelményektől el lehet térni, a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

##### 112. cikk

##### Az árunyilatkozat elfogadása

(1) Az ezen fejezetben megállapított feltételeknek megfelelő árunyilatkozatokat a vámhatóság azonnal elfogadja, amennyiben azokat az árukat, amelyekre vonatkoznak, vám elé állították vagy – a vámhatóság megaláztatására – vámellenőrzésre elérhetővé fogják tenni.

Ha az árunyilatkozat benyújtása a nyilatkozattevő nyilvántartási aiba történő bejegyzés és a vámhatóság által az ezekhez az adatokhoz való hozzáférés formájában történik, az árunyilatkozatot attól kezdődően kell elfogadottnak tekinteni, amikor az árukat nyilvántartásba veszik. A vámhatóságok – a nyilatkozattevő jogi kötelezettségeinek és a biztonsági és védelmi ellenőrzések alkalmazásának sérelme nélkül – eltekinthetnek azon kötelezettség alól, mely szerint az árukat vámellenőrzés céljából vám elé kell állítani vagy elérhetővé kell tenni.

(2) A 110. cikk (2) bekezdésének vagy ezen cikk (1) bekezdése második albekezdésének sérelme nélkül, ha egy árunyilatkozatot egy olyan vámhivatalnál nyújtanak be, amely különbözik attól a hivaltól, ahol az árukat vám elé állítják, az árunyilatkozat el kell fogadni, ha az a hivatal, amelynél az árukat vám elé állították, megerősíti, hogy az áru vámellenőrzésre elérhető.

(3) Eltérő rendelkezés hiányában a bejelentett árura vonatkozó vámeljárásra irányadó rendelkezések és minden egyéb behozatali vagy kiviteli alaktság alkalmazásakor figyelembe veendő nap a vámaru-nyilatkozat vámhatóság által történő elfogadásának napja.

(4) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően az e cikk végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló intézkedéseket fogad el.

#### 113. cikk

##### Az árunyilatkozat módosítása

(1) A nyilatkozattevőnek, kérésére, meg kell engedni, hogy az árunyilatkozat egy vagy több adatát módosítsa, azt követően, hogy azt a vámhatóság már elfogadta. A módosítás nem eredményezheti, hogy az árunyilatkozat az eredeti áruktól eltérő árukra vonatkozzon.

(2) Nem engedélyezhető ilyen módosítás, ha azt a következő események bármelyike után kérték:

- a) a vámhatóság tájékoztatta a nyilatkozattevőt arról, hogy meg kívánja vizsgálni az árut;
- b) a vámhatóság megállapította, hogy a szóban forgó adatok helytelenek;
- c) a vámhatóság már kiadta az árut.

(3) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, e cikk (2) bekezdésének c) pontja alóli kivételeket meghatározó intézkedések elfogadására a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kerül sor.

#### 114. cikk

##### Az árunyilatkozat érvénytelenítése

(1) A vámhatóságok a nyilatkozattevő kérésére a már elfogadott árunyilatkozatot a következő esetekben érvénytelenítik:

- a) ha meggyőződnek arról, hogy az árut azonnal egy másik vámeljárás alá vonják;

- b) ha meggyőződnek arról, hogy a különleges körülmények eredményeként az áruk az azon vámeljárás alá vonása, amelyre bejelentették azokat, többé nem indokolt.

Ha azonban a vámhatóság már tájékoztatta a nyilatkozattevőt arról a szándékáról, hogy meg kívánja vizsgálni az árut, az árunyilatkozat érvénytelenítése iránti kérelmet addig nem lehet elfogadni, amíg a vizsgálatot el nem végezték.

(2) A nyilatkozatot nem lehet érvényteleníteni, miután az árukat kiadták.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, e bekezdés első albekezdése alóli kivételeket meghatározó intézkedések elfogadására a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kerül sor.

#### 5. szakasz

##### Egyéb egyszerűsítések

#### 115. cikk

##### Az eltérő vámtarifaalszámok alá tartozó árukra vonatkozó vámaru-nyilatkozatok elkészítésének megkönnyítése

Ha egy szállítmány eltérő vámtarifaalszámok alá tartozó árukból tevődik össze, és a felszámítható behozatali vámhoz képest aránytalan munkaterheléssel és költséggel járna, ha a vámaru-nyilatkozat elkészítése céljából ezen áruk mindegyikét a saját vámtarifa-alszámuk szerint kezelnék, a vámhatóság – a nyilatkozattevő kérelmére – beleegyezhet abba, hogy a behozatali vámot a teljes szállítmányra annak az árunak a vámtarifaalszáma alapján vessék ki, amelyre a legmagasabb behozatalivám- vagy kivitelivám-tétel vonatkozik.

A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogadhat el e cikk végrehajtására.

#### 116. cikk

##### A vámalakíságok és -ellenőrzések egyszerűsítése

(1) A vámhatóságok engedélyezhetik a vámalakíságoknak és -ellenőrzéseknek az e fejezet 3. szakaszában említettektől eltérő egyszerűsítését.

(2) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, különösen az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- a) az (1) bekezdésben említett engedélyek megadása;
- b) azon esetek, amikor felül kell vizsgálni az engedélyeket, valamint azon feltételeket, amelyek szerint felhasználásukat a vámhatóságok felügyelik;
- c) az engedélyek megadásának feltételei;

- d) azon feltételek, amelyek alapján valamely gazdasági szereplő számára engedélyezhető bizonyos olyan vámalakiságok elvégzése, amelyeket elvileg a vámhatóságok végeznének, beleértve a behozatali és kiviteli vámok önértékeléssel történő megállapítását, valamint egyes ellenőrzések vámfelügyelet mellett történő elvégzését;
- e) az engedélyek megadására illetékes vámhatóság meghatározása;
- f) adott esetben egyeztetés más vámhatóságokkal és információnyújtás a számukra;
- g) azok a feltételek, amelyek szerint az engedélyek felfüggeszthetők vagy visszavonhatók;
- h) az érintett illetékes vámhivatalok konkrét szerepe és feladatai, különösen az elvégzendő ellenőrzések tekintetében;
- i) az alakítások elvégzésének formája és határideje,

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

Ezeknek az intézkedéseknek a következőket kell figyelembe venniük:

- a Közösség vámterületére beszállításra vagy onnan kiszállításra kerülő árukra vonatkozóan teljesítendő vámalakiságok, és az azokra alkalmazandó biztonsági és védelmi célú vámelőrzések elvégzése,
- a 25. cikk (3) bekezdésével összhangban elfogadott szabályok,
- a d) pont tekintetében, amennyiben egynél több tagállamot érint, a kérelmező rendelkezik-e a 14. cikk szerinti engedélyezett gazdálkodó státusszal,
- az e) pont tekintetében az a hely, ahol a kérelmező vámügyi tevékenységekkel kapcsolatos – a számviteli alapú ellenőrzést megkönnyítő – főkönyveit vezetik vagy ahol ezek hozzáférhetők, és ahol az engedély hatálya alá tartozó tevékenységeknek legalább egy részét végezni fogják.

### 3. FEJEZET

#### **Az áruk ellenőrzése és kiadása**

##### 1. szakasz

##### **Ellenőrzés**

##### 117. cikk

##### **A vámáru-nyilatkozat ellenőrzése**

A vámhatóság az általa elfogadott vámáru-nyilatkozatban szereplő adatok pontosságának ellenőrzése céljából:

- a) megvizsgálhatja az árunyilatkozatot az azt alátámasztó valamennyi okmányt;

- b) megkövetelheti a nyilatkozattevőtől, hogy egyéb okmányokat mutasson be;
- c) megvizsgálhatja az árukat;
- d) mintákat vehet elemzéshez vagy az áruk részletes vizsgálatához.

##### 118. cikk

##### **Az áruk vizsgálata és mintavétel**

(1) Az árunak a vizsgálat és a mintavétel helyére történő szállítását, valamint minden olyan műveletet, amely a vizsgálathoz vagy a mintavételhez szükséges, a nyilatkozattevő végzi, vagy az az ő felelősségére történik. A felmerült költségeket a nyilatkozattevő viseli.

(2) A nyilatkozattevő jogosult arra, hogy jelen legyen vagy képviselve legyen az áru vizsgálatánál és a mintavételnél. Ha a vámhatóságnak alapos indokai vannak arra, megkövetelheti a nyilatkozattevőtől, hogy jelen legyen vagy képviselve, amikor az árut megvizsgálják vagy mintát vesznek, illetve hogy biztosítsa az ilyen vizsgálat vagy mintavétel megkönnyítéséhez szükséges segítséget.

(3) Amennyiben a mintavétel a hatályban lévő rendelkezéseknek megfelelően történik, a vámhatóság nem tartozik kártalanítási felelősséggel azzal kapcsolatban, de viseli az elemzések és vizsgálatok költségeit.

##### 119. cikk

##### **Az áruk részleges vizsgálata és mintavételezése**

(1) Ha a vámáru-nyilatkozatban foglalt áruknak csak egy részét vizsgálják meg vagy csak egy részéből vesznek mintákat, a részleges vizsgálat, vagy a minták elemzésének vagy vizsgálatának eredményeit úgy kell tekinteni, hogy azok az ugyanazon árunyilatkozatban szereplő összes árura vonatkoznak.

A nyilatkozattevő személyi kérheti azonban az áru további vizsgálatát, vagy az abból történő mintavételt, ha úgy ítéli meg, hogy a részleges vizsgálatnak, vagy a minták elemzésének vagy vizsgálatának eredményei nem érvényesek a bejelentett áruk többi részére. A kérésnek eleget kell tenni, feltéve hogy az árukat nem adták még ki, vagy ha már kiadták, akkor a nyilatkozattevő igazolja, hogy azokat semmilyen módon nem változtatták meg.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában, ha egy vámáru-nyilatkozat kettő vagy több tételre vonatkozik, az egyes tételekre vonatkozó adatokat úgy kell tekinteni, mintha külön árunyilatkozatot képeznének.

(3) A Bizottság a 184. cikk (3) bekezdésében említett irányító-bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el az e cikk (1) bekezdése szerinti eltérő eredménnyel járó vizsgálatok esetére vonatkozó eljárás megállapítására vonatkozóan.

#### 120. cikk

##### Az ellenőrzés eredményei

(1) A vámáru-nyilatkozat ellenőrzésének eredményeit fel kell használni azon vámeljárással kapcsolatos rendelkezések alkalmazásához, amely alá az árut vonták.

(2) Ha nem kerül sor a vámáru-nyilatkozat ellenőrzésére, az (1) bekezdést az árunyilatkozatban szereplő adatok alapján kell alkalmazni.

(3) A vámhatóságok által végzett ellenőrzés eredményei azonos bizonyítóerővel bírnak a Közösség vámterületének egészén.

#### 121. cikk

##### Azonosítási intézkedések

(1) A vámhatóságok, vagy – adott esetben – azon gazdasági szereplők, akiknek ezt a vámhatóságok engedélyezték, megteszik az áru azonosításához szükséges intézkedéseket, amennyiben ez szükséges azon vámeljárással kapcsolatos rendelkezéseknek való megfelelés biztosításához, amelyre az említett árut bejelentették.

Ezen azonosítási intézkedések azonos joghatással bírnak a Közösség vámterületének egészén.

(2) Az árura vagy a szállítóeszközökre felhelyezett azonosítási eszközök eltávolítása vagy megsemmisítése csak a vámhatóság által vagy a vámhatóság által erre felhatalmazott gazdasági szereplők által történhet, kivéve ha előre nem látható körülmények vagy *vis maior* eredményeként eltávolításuk vagy megsemmisítésük az áru vagy a szállítóeszköz védelmének biztosítása érdekében elengedhetetlen.

#### 122. cikk

##### Végrehajtási intézkedések

A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogadhat el a szakasz végrehajtására.

## 2. szakasz

### Kiadás

#### 123. cikk

##### Az áruk kiadása

(1) A 117. cikk sérelme nélkül, amennyiben teljesülnek az árunak a szóban forgó eljárás alá vonásának feltételei, valamint feltéve, hogy minden korlátozás alkalmazására került és az árura nem vonatkozik semmilyen tiltó rendelkezés, a vámhatóság kiadhatja az árut, amint elvégezték a vámáru-nyilatkozatban szereplő adatok ellenőrzését, vagy azokat ellenőrzés nélkül elfogadták.

Az első albekezdés vonatkozik arra az esetre is, ha a 117. cikkben említett ellenőrzést ésszerű időtartamon belül nem lehet elvégezni, és az árut ellenőrzés céljából már nem szükséges tovább ott tartani.

(2) Az ugyanazon vámáru-nyilatkozatban foglalt összes árut egyszerre kell kiadni.

Az első albekezdés alkalmazásában, ha egy vámáru-nyilatkozat kettő vagy több tételre vonatkozik, az egyes tételekre vonatkozó adatokat úgy kell tekinteni, mintha külön vámáru-nyilatkozatot képeznének.

(3) Ha az árut olyan vámhivatalnál állítják vám elé, amely különbözik attól a hivaltól, amelynél a vámáru-nyilatkozatot elfogadták, az érintett vámhatóságok – a megfelelő ellenőrzések sérelme nélkül – kicserélik egymás között az áru kiadásához szükséges információkat.

#### 124. cikk

##### A vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetése vagy biztosíték nyújtása alapján történő kiadás

(1) Ha az áru vámeljárással alá vonása vámtartozást keletkeztet, az árut csak akkor adja ki a vámhatóság, ha a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegét megfizették, vagy ha a vámtartozás fedezésére biztosítékot nyújtottak.

Az első albekezdés azonban – a harmadik albekezdés sérelme nélkül – a behozatali vámok alóli részleges mentesség melletti ideiglenes behozatalra nem alkalmazható.

Ha azon vámeljárást szabályozó rendelkezések alapján, amelyre az árut bejelentették, a vámhatóság biztosíték nyújtását követeli meg, az említett árut nem lehet a szóban forgó vámeljárással kiadni, amíg nem nyújtottak biztosítékot.

(2) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően olyan intézkedéseket fogadhat el, amelyek az e cikk (1) bekezdésének első és harmadik albekezdése alól kivételeket állapítanak meg.

## 4. FEJEZET

### Árukról történő rendelkezés

#### 125. cikk

##### Az áru megsemmisítése

Ha a vámhatóságoknak arra alapos indokaik vannak, megkövetelhetik a vám elé állított áru megsemmisítését, és erről az áruk birtokosát megfelelően tájékoztatniuk kell. Az áru megsemmisítésének költségeit az áru birtokosa viseli.

## 126. cikk

**A vámhatóságok által foganatosítandó intézkedések**

(1) A vámhatóságok meghoznak minden szükséges intézkedést – beleértve az elkobzást és eladást vagy a megsemmisítést is – az árukról történő rendelkezés érdekében a következő esetekben:

- a) ha a vámjogszabályok által a nem közösségi áruknak a Közösség vámterületére való beléptetésével kapcsolatban megállapított kötelezettségek egyikét nem teljesítették, vagy az árukat a vámfelügyelet alól kivonták;
- b) ha az áruk az alábbi okok bármelyike miatt nem adhatók ki:
  - i. a nyilatkozattevőnek felróható okok miatt nem volt lehetőség az áruvizsgálat elvégzésére vagy folytatására a vámhatóság által előírt időtartamon belül;
  - ii. nem tették elérhetővé azokat az okmányokat, amelyeket be kell mutatni, mielőtt az árut a kért vámeljáráshoz lehet vonni, vagy arra ki lehet adni;
  - iii. nem teljesítették azokat a kifizetéseket, vagy nem nyújtottak olyan biztosítékot az előírt időtartamon belül, amelyeket a behozatali vagy kiviteli vámok tekintetében teljesíteni vagy nyújtani kellett volna;
  - iv. tilalmak vagy korlátozások alá esnek;
- c) ha az árut nem szállították el a kiadását követő ésszerű időtartamon belül;
- d) ha kiadásuk után az árukról megállapítást nyer, hogy nem teljesítették a kiadás feltételeit;
- e) ha az árukat a 127. cikknek megfelelően az államnak felajánlották.

(2) Azon nem közösségi árukat, amelyeket felajánlottak az államnak, lefoglaltak vagy elkoboztak, átmeneti megőrzési eljárás alá vontnak kell tekinteni.

## 127. cikk

**Felajánlás**

(1) Az eljárás jogosultja, vagy – adott esetben – az áru birtokosa felajánlhatja az államnak nem közösségi árukat és meghatározott célra történő felhasználás alatt lévő árukat a vámhatóságok előzetes engedélyével.

(2) A felajánlás nem járhat semmiféle költséggel az állam számára. Az eljárás jogosultja, vagy – adott esetben – az áruk birtokosa köteles viselni az áruk megsemmisítésének vagy az azokról egyéb módon történő rendelkezésnek költségeit.

## 128. cikk

**Végrehajtási intézkedések**

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, az e fejezet végrehajtásával összefüggő intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

## VI. CÍM

**SZABAD FORGALOMBA BOCSÁTÁS ÉS  
BEHOZATALIVÁM-MENTESSÉG**

## 1. FEJEZET

**Szabad forgalomba bocsátás**

## 129. cikk

**Alkalmazási kör és hatály**

(1) A közösségi piacon való forgalomba hozatalra vagy a Közösségen belüli magáncélú felhasználásra vagy fogyasztásra szánt nem közösségi árukat szabad forgalomba kell bocsátani.

(2) A szabad forgalomba bocsátás a következőket foglalja magában:

- a) az esedékes behozatali vámok beszedése;
- b) adott esetben egyéb terhek beszedése, ahogyan azt az egyéb terhek beszedésére vonatkozó hatályban lévő vonatkozó rendelkezések előírják;
- c) kereskedelempolitikai intézkedések, valamint tilalmak és korlátozások alkalmazása, amennyiben azokat nem kell alkalmazni egy korábbi szakaszban;
- d) más, az áruk behozatala tekintetében megállapított alakiságok elvégzése.

(3) A szabad forgalomba bocsátással a nem közösségi áru közösségi vámjogi státust szerez.

## 2. FEJEZET

**Behozatalivám-mentesség**

## 1. szakasz

**Tértiárak**

## 130. cikk

**Alkalmazási kör és hatály**

(1) Az a nem közösségi áru, amelyet – miután eredetileg a Közösség vámterületéről közösségi áruként vittek ki – három éven belül erre a vámterületre visszahoznak és szabad forgalomba bocsátásra bejelentenek, az érintett személy kérelmére behozatalivám-mentességet kap.

(2) Az (1) bekezdésben említett hároméves időtartam túlléphető különleges körülmények figyelembevétele érdekében.

(3) Ha a Közösség vámterületéről történő kivitele előtt a tértíárut meghatározott célra történő felhasználása alapján nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel mellett bocsátották szabad forgalomba, az (1) bekezdés értelmében vett vámmentesség csak akkor adható meg, ha azt ugyanarra a meghatározott célra történő felhasználásra kívánják újra szabad forgalomba bocsátani.

Ha az a meghatározott célra történő felhasználás, amelyre a szóban forgó árut szabad forgalomba kívánják bocsátani, már nem azonos, az árura a behozatali vám összegét csökkenteni kell minden olyan összeggel, amelyet az árura vonatkozóan akkor szedtek be, amikor azt először szabad forgalomba bocsátották. Amennyiben az utóbbi összeg túllépi a tértíaru szabad forgalomba bocsátásakor kivetett összeget, semmilyen visszafizetés nem adható.

(4) Ha a közösségi áruk a 102. cikk b) pontja alapján elvesztették közösségi vámjogi státusukat és ezt követően azokat szabad forgalomba bocsátották, ennek a cikknek az (1), (2) és (3) bekezdését értelemszerűen kell alkalmazni.

(5) A behozatalivám-mentességet csak akkor lehet megadni, ha az áru újrabehozatala ugyanabban az állapotban történik, amelyben kivételére sor került.

#### 131. cikk

##### **Azok az esetek, amikor behozatalivám-mentesség nem adható**

A 130. cikkben megállapított, behozatalivám-mentesség nem adható meg a következő esetekben:

- a) a Közösség vámterületéről passzív feldolgozási eljárás keretében kivitt áruk esetében, kivéve ha a következők valamelyike fennáll:
  - i. az áru ugyanabban az állapotban marad, mint amelyben kivitték;
  - ii. a 134. cikknek megfelelően elfogadott szabályok ezt lehetővé teszik;
- b) olyan áruk esetében, amelyek a Közösség vámterületéről való kivitelük kapcsán a közös agrárpolitikában meghatározott kedvezményes intézkedések előnyeiben részesültek, kivéve ha a 134. cikknek megfelelően elfogadott szabályok ezt lehetővé teszik.

#### 132. cikk

##### **Áruk, amelyeket korábban aktív feldolgozási eljárás alá vontak**

(1) A 130. cikket értelemszerűen kell alkalmazni az eredetileg aktív feldolgozási eljárást követően a Közösség vámterületéről újra kivitt feldolgozott termékekre.

(2) A nyilatkozattevő kérésére, és amennyiben az a szükséges információt benyújtja, az ennek a cikknek az (1) bekezdése szerinti árukra vonatkozó behozatali vám összegét az 53. cikk (3) bekezdésének megfelelően kell meghatározni. Az újrakiviteli értesítés elfogadásának napját kell a szabad forgalomba bocsátás időpontjának tekinteni.

(3) A 130. cikkben megállapított behozatalivám-mentesség nem adható meg azon feldolgozott termékekre, amelyeket a 142. cikk (2) bekezdésének b) pontjával összhangban vittek ki, kivéve ha biztosított, hogy ezen árukat nem vonják aktív feldolgozási eljárás alá.

#### 2. szakasz

##### **A tengeri halászat és a tengerből nyert termékek**

#### 133. cikk

##### **A tengeri halászati termékek és a tengerből nyert egyéb termékek**

A 36. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, szabad forgalomba bocsátásukkor mentesülnek a behozatali vámok alól a következők:

- a) a valamely tagállamban lajstromozott vagy bejegyzett és ennek az államnak a lobogója alatt hajózó hajókkal a Közösség vámterületén kívüli ország vagy terület parti tengeréből nyert tengeri halászati és egyéb termékek;
- b) az a) pontban megállapított feltételeket kielégítő feldolgozóhajók fedélzetén az abban a pontban említett termékekből előállított termékek.

#### 3. szakasz

##### **Végrehajtási intézkedések**

#### 134. cikk

##### **Végrehajtási intézkedések**

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, e fejezet végrehajtásával összefüggő intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

#### VII. CÍM

##### **KÜLÖNLEGES ELJÁRÁSOK**

#### 1. FEJEZET

##### **Általános rendelkezések**

#### 135. cikk

##### **Alkalmazási kör**

Az áruk a különleges eljárások bármely következő kategóriái alá vonhatók:

- a) árutovábbítás, amely külső és belső árutovábbítást foglal magában;

- b) tárolás, amely átmeneti megőrzést, vámraktározást és vám-szabad területeket foglal magában;
- c) különleges felhasználás, amely ideiglenes behozatalt és meghatározott célra történő felhasználást foglal magában;
- d) feldolgozás, amely aktív és passzív feldolgozást foglal magában.

### 136. cikk

#### Engedélyezés

(1) Vámhatóság engedélye szükséges a következő esetekben:

- az aktív és passzív feldolgozási eljárás, az ideiglenes behozatalt eljárási eljárás vagy a meghatározott célra történő felhasználási eljárás alkalmazása,
- az áruk átmeneti megőrzésére vagy vámraktározására szolgáló raktározási létesítmények működtetése, kivéve ha a raktározási létesítmény működtetője maga a vámhatóság.

Azon feltételek, amelyek szerint a fent említett eljárások egyikének, vagy közülük többnek az alkalmazása, vagy a raktározási létesítmények működtetése megengedett, az engedélyben kerülnek meghatározásra.

(2) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, különösen az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- a) az (1) bekezdésben említett engedély megadása;
- b) azok az esetek, amelyekben az engedélyt felül kell vizsgálni;
- c) az engedély megadásának feltételei;
- d) az engedély megadására illetékes vámhatóság meghatározása;
- e) adott esetben egyeztetés más vámhatóságokkal és információnyújtás a számukra;
- f) azok a feltételek, amelyek szerint egy engedély felfüggeszthető vagy visszavonható;
- g) az érintett illetékes vámhivatalok konkrét szerepe és feladatai, különösen az elvégzendő ellenőrzések tekintetében;
- h) az alakítások elvégzésének formája és bármely határideje;

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

Ezeknek az intézkedéseknek a következőket kell figyelembe venniük:

- a) az első albekezdés c) pontja tekintetében, amennyiben egy-nél több tagállam érintett, a kérelmező megfelel-e az engedélyezett gazdálkodó státusz megadásához a 14. cikkben megállapított kritériumoknak;
- b) az első albekezdés d) pontja tekintetében az a hely, ahol a kérelmező vámügyi tevékenységekkel kapcsolatos – a számviteli alapú vámmellenőrzést megkönnyítő – főkönyveit vezetik, vagy ahol ezek hozzáférhetőek, és ahol az engedély hatálya alá eső tevékenységeknek legalább egy részét végezni fogják.

(3) Amennyiben a vámjogszabályok erről másképp nem rendelkeznek, az (1) bekezdésben említett engedély csak a következő személyeknek adható meg:

- a) a Közösség vámterületén letelepedett személyek, kivéve ha a vámjogszabályok eltérően rendelkeznek;
- b) olyan személyek, akik a műveletek megfelelő lefolytatásához szükséges garanciát megadják, azokban az esetekben pedig, amikor vámtartozás vagy egyéb terhek keletkezhetnek különleges eljárás alá vont áruknál, az 56. cikknek megfelelően biztosítékot nyújtanak;
- c) az ideiglenes behozatalt vagy az aktív feldolgozási eljárás esetében az a személy, aki az árukat felhasználja vagy felhasználásukat megszervezi, vagy az árukon feldolgozási műveleteket végez vagy megszervezi azok elvégzését.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, e bekezdés első albekezdése alól mentességet adó intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

(4) Eltérő rendelkezés hiányában és a (3) bekezdés kiegészítéseképpen, az (1) bekezdésben említett engedély csak a következő feltételek teljesülése esetén adható meg:

- a) ha a vámhatóság anélkül gyakorolhatja a vámfelügyeletet, hogy az ezzel kapcsolatos gazdasági igényekhez képest aránytalan adminisztratív intézkedéseket kellene bevezetnie;
- b) ha a közösségi termelők alapvető érdekeit nem érintené hátrányosan a feldolgozási eljárásra vonatkozó engedély (gazdasági feltételek).

A közösségi termelők alapvető érdekei nem tekintendők hátrányosan érintettnek az első albekezdés b) pontjában említettek szerint, kivéve ha ennek az ellenkezője bizonyított, vagy akkor, ha a vámjogszabályok előírják, hogy a gazdasági feltételeket teljesítettnek kell tekinteni.

Ha bizonyíték van arra, hogy a közösségi termelők alapvető érdekei valószínűleg hátrányt szenvednének, akkor meg kell vizsgálni a gazdasági feltételeket a 185. cikkel összhangban.

A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el a következőkre vonatkozóan:

- a) a gazdasági feltételek vizsgálata;
- b) az olyan esetek meghatározása, amikor a közösségi termelők alapvető érdekei valószínűleg hátrányt szenvednének, figyelembe véve a kereskedelempolitikai és agrárpolitikai intézkedéseket;
- c) az olyan esetek meghatározása, amikor a gazdasági feltételeket teljesítettnek kell tekinteni.

(5) Az engedélyes értesíti a vámhatóságot minden, az engedély megadása után felmerülő olyan tényezőről, amely hatással lehet annak fenntartására vagy tartalmára.

#### 137. cikk

##### Nyilvántartások

(1) Az árutovábbítási eljárás kivételével vagy ha a vámjogszabályok másként nem rendelkeznek, az engedélyesnek, az eljárás jogosultjának, valamint a vámszabad területen áruk tárolásával, megmunkálásával vagy feldolgozásával, illetve az áruk eladásával vagy vételével járó tevékenységet végző valamennyi személynek a vámhatóságok által jóváhagyott formában nyilvántartást kell vezetnie.

A nyilvántartások alapján a vámhatóságoknak képeseknek kell lenniük az érintett eljárás felügyeletére, különösen az eljárás alá vont áruk, azok vámjogi státusa és szállításaik azonosítására tekintettel.

(2) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, e cikk végrehajtásával összefüggő intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

#### 138. cikk

##### Az eljárás lezárása

(1) Az árutovábbítási eljárástól eltérő esetekben és a 166. cikk sérelme nélkül, a különleges eljárás akkor kerül lezárásra, amikor az eljárás alá vont árukat vagy a feldolgozott termékeket valamely következő vámeljárással alá vonták, azok a Közösség vámterületét elhagyták, vagy azokat megsemmisítették és hulladék nem maradt utánuk, vagy a 127. cikknek megfelelően azokat az államnak felajánlották.

(2) A vámhatóságok lezárják az árutovábbítási eljárást, ha meg tudják állapítani az indító vámhivatal és a rendeltetési vámhivatal számára elérhető adatok összehasonlítása alapján, hogy az eljárás szabályosan befejeződött.

(3) A vámhatóságok minden szükséges intézkedést meghoznak azon áru helyzetének rendezésére, amelyre az előírt feltételek alapján az eljárás nem zárult le.

#### 139. cikk

##### Jogok és kötelezettségek átruházása

Valamely vámeljárással jogosultjának az árutovábbítástól eltérő valamely különleges eljárás alá vont árukra vonatkozó jogai és kötelezettségei a vámhatóság által megállapított feltételek mellett teljesen vagy részben átruházhatók más olyan személyekre, akik eleget tesznek az érintett eljárásra megállapított feltételeknek.

#### 140. cikk

##### Az áruk szállítása

(1) Az árutovábbítástól eltérő különleges eljárás alá vont vagy vámszabad területen levő áruk a Közösség vámterületén különböző helyek között szállíthatók, amennyiben az engedély vagy a vámjogszabályok erről rendelkeznek.

(2) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően e cikk végrehajtására intézkedéseket fogad el.

#### 141. cikk

##### Szokásos kezelési módok

A vámraktározás vagy feldolgozási eljárás alá vont vagy vámszabad területen levő áruk elvégezhetők a szokásos kezelési módok, amelyek az állaguk megővését, a külalakjuk, eladhatóságuk javítását, illetve a forgalmazásuk vagy viszonteladásuk előkészítését szolgálják.

#### 142. cikk

##### Helyettesítő áruk

(1) Helyettesítő áruk az olyan közösségi áruk, amelyeket a különleges eljárás alá vont áruk helyett tárolnak, használnak vagy dolgoznak fel.

A passzív feldolgozási eljárásban helyettesítő áruk az olyan nem közösségi áruk, amelyeket a passzív feldolgozási eljárás alá vont közösségi áruk helyett dolgoznak fel.

A helyettesítő áruknak ugyanazzal a nyolcjegyű Kombinált Nomenklatúra-kóddal, azonos kereskedelmi minőséggel és műszaki jellemzőkkel kell rendelkezniük, mint azoknak az áruknak, amelyeket helyettesítenek.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, e bekezdés harmadik albekezdésétől való eltérésekről rendelkező intézkedések elfogadására a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kerül sor.

(2) A vámhatóságoknak engedélyezniük kell a következőket, feltéve hogy biztosított az eljárás megfelelő lefolytatása, különösen a vámfelügyelet vonatkozásában:

- a) az árutovábbítástól, ideiglenes behozataltól és átmeneti megőrzési eljárástól eltérő különleges eljárás alá vont helyettesítő áruk használatát;
- b) az aktív feldolgozási eljárás esetében a helyettesítő árukból előállított feldolgozott termékek kivitelét azoknak az áruknak a behozatalát megelőzően, amelyeket helyettesítenek;
- c) a passzív feldolgozási eljárás esetében a helyettesítő árukból előállított feldolgozott termékek behozatalát azoknak az áruknak a kivitelét megelőzően, amelyeket helyettesítenek.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó azon eseteket meghatározó intézkedéseket, amikor a vámhatóságok engedélyezhetik ideiglenes behozatalban helyettesítő áruk felhasználását, a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) Helyettesítő áruk felhasználása a következő esetek egyikében sem engedélyezhető:

- a) amennyiben az aktív feldolgozási eljárásban kizárólag a 141. cikkben meghatározott szokásos kezelési módokat végeznek;
- b) amennyiben a vámviszatérítés vagy a behozatalivám-fizetés alóli kivétel tilalma olyan, nem származó árukra vonatkozik, amelyeket olyan feldolgozott termékek aktív feldolgozási eljárás keretében történő előállítása során használnak fel, amelyekre származási igazolást adnak ki vagy állítanak ki a Közösség és bizonyos, a Közösség vámterületén kívüli országokkal vagy területekkel, vagy ilyen országok vagy területek csoportjaival kötött preferenciális megállapodás keretében; vagy
- c) amennyiben ez indokolatlan behozatalivám-előnyhöz vezetne.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó azon intézkedéseket, amelyek további olyan eseteket határoznak meg, amikor nem lehet helyettesítő árukat felhasználni, a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) Ha a (2) bekezdés b) pontjában említett esetben a feldolgozott termékek kivitelivám-kötelesek lennének, ha nem az aktív feldolgozási eljárás keretében kerülnének kivitelre, az engedélyesnek biztosítékot kell nyújtania a vámok megfizetésének biztosítására arra az esetre, ha a nem közösségi áru behozatala nem történne meg a 169. cikk (3) bekezdésében említett időtartamon belül.

#### 143. cikk

#### Végrehajtási intézkedések

A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el az e cím alá tartozó eljárások működésére.

#### 2. FEJEZET

#### Árutovábbítás

#### 1. szakasz

#### Külső és belső árutovábbítás

#### 144. cikk

#### Külső árutovábbítás

(1) A külső árutovábbítási eljárás lehetővé teszi a nem közösségi áruknak a Közösség vámterületén belül egy adott pontról egy másikra történő szállítását, anélkül, hogy a következők bármelyike vonatkozna rájuk:

- a) behozatali vámok;
- b) egyéb terhek az egyéb vonatkozó hatályban lévő rendelkezések szerint;
- c) kereskedelempolitikai intézkedések, amennyiben azok nem tiltják az áruknak a Közösség vámterületére való beléptetését, illetve onnan való kiléptetését.

(2) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, azon eseteket és feltételeket meghatározó intézkedéseket, amikor közösségi árukat külső árutovábbítás alá kell vonni, a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) Az (1) bekezdésben említett szállításra a következők valamelyike alapján kerülhet sor:

- a) közösségi külső árutovábbítási eljárás keretében;
  - b) a TIR-egyezménynek megfelelően, amennyiben az említett szállítás:
    - i. a Közösség vámterületén kívül kezdődött vagy fejeződik be; vagy
    - ii. a Közösség vámterületének két pontja között, a Közösség vámterületének részét nem képező országon vagy területen keresztül valósul meg;
  - c) az ATA-egyezménynek/az Isztambuli egyezménynek megfelelően, amennyiben árutovábbítás történik;
  - d) a Rajnai Manifest alapján (a felülvizsgált Rajnai Hajózási Egyezmény 9. cikke);
  - e) az 1951. június 19-én Londonban aláírt, az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, a fegyveres erők jogállásáról szóló egyezményben előírt 302. formanyomtatvánnyal;
  - f) a postarendszereken keresztül, az Egyetemes Postaegyesület jogi aktusainak megfelelően, amikor az áruk az ilyen aktusok szerinti jogok és kötelezettségek jogosultjai által, vagy azok részére kerülnek fuvarozásra.
- (4) A külső árutovábbítás nem érinti a 140. cikket.

## 145. cikk

**Belső árutovábbítás**

(1) A belső árutovábbítási eljárás, a (2)–(3) bekezdésben megállapított feltételek mellett lehetővé teszi a Közösség vámterületének egyik pontjáról a másakra közösségi áruk ezen területen kívüli más területen keresztül történő szállítását vámjogi státusukban történő változás nélkül.

(2) Az (1) bekezdésben említett szállításra a következők alapján kerülhet sor:

- a) közösségi belső árutovábbítási eljárás keretében, amennyiben valamely nemzetközi megállapodás ilyen lehetőségről rendelkezik;
- b) a TIR-egyezménynek megfelelően;
- c) az ATA-egyezménynek/az Isztambuli egyezménynek megfelelően, amennyiben árutovábbítás történik;
- d) a Rajnai Manifest alapján (a felülvizsgált Rajnai Hajózási Egyezmény 9. cikke);
- e) az 1951. június 19-én Londonban aláírt, az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, a fegyveres erők jogállásáról szóló egyezményben előírt 302. formanyomtatvány alapján;
- f) a postarendszeren keresztül, az Egyetemes Postaegyesület jogi aktusainak megfelelően, amikor az árut az ilyen aktusok szerinti jogok és kötelezettségek jogosultjai által, vagy azok részére kerülnek fuvarozásra.

(3) A (2) bekezdés b)–f) pontjában említett esetekben az áruk csak akkor őrzik meg közösségi vámjogi státusukat, ha azt bizonyos feltételek mellett és a vámjogszabályok által meghatározott formában állapították meg.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, azon feltételeket és azon eszközöket meghatározó intézkedéseket, amelyek alapján és amelyek révén a vámjogi státus megállapítható, a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

## 2. szakasz

**Közösségi árutovábbítás**

## 146. cikk

**A közösségi árutovábbítási eljárás jogosultjának, valamint a közösségi árutovábbítási eljárás keretében szállított áruk fuvarozójának és címzettjének kötelezettségei**

(1) A közösségi árutovábbítási eljárás jogosultja felel a következőkért:

- a) az áruk sértetlen vám elé állítása és a megkövetelt információk rendelkezésre bocsátása a rendeltetési vámhivatalnál, az előírt határidőn belül és az azonosítás biztosítására a vámhatóság által hozott rendelkezések betartásával;

b) az eljárásra vonatkozó vámügyi rendelkezések betartása;

- c) ha a vámjogszabályok másként nem rendelkeznek, biztosíték nyújtása az árukkal összefüggésben esetlegesen keletkező vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének, illetve a hatályban lévő egyéb vonatkozó rendelkezések szerinti egyéb terhek megfizetésére.

(2) A vám eljárás jogosultjának kötelezettségei akkor teljesülnek és az árutovábbítási eljárás akkor fejeződik be, amikor az eljárás alá vont áruk és a megkövetelt információk a rendeltetési vámhivatalnál a vámszabályoknak megfelelően elérhetőek.

(3) Az áruk fuvarozója vagy címzettje, aki abban a tudatban veszi át az árut, hogy azokat közösségi árutovábbítási eljárás keretében szállítják, szintén felel azért, hogy az árut az előírt határidőn belül sértetlenül és az azonosítás biztosítására a vámhatóság által hozott intézkedések megfelelő betartásával, a rendeltetési vámhivatalnál vám elé állítsák.

## 147. cikk

**A Közösség vámterületén kívüli ország területén, a közösségi külső árutovábbítási eljárás keretében áthaladó áruk**

(1) A közösségi külső árutovábbítási eljárás alkalmazandó a Közösség vámterületén kívüli ország területén áthaladó árukra, ha a következő feltételek valamelyike teljesül:

- a) valamely nemzetközi megállapodás az ilyen lehetőségről rendelkezik;
- b) az azon a területen keresztül történő fuvarozás a Közösség vámterületén kiállított egységes fuvarokmány fedezete mellett történik.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában említett esetben a közösségi külső árutovábbítási eljárás lefolytatása felfüggesztésre kerül, amíg az áruk a Közösség vámterületén kívül vannak.

## 3. FEJEZET

**Tárolás**

## 1. szakasz

**Közös rendelkezések**

## 148. cikk

**Alkalmazási kör**

(1) A tárolási eljárás során a nem közösségi áruk a Közösség vámterületén tárolhatók anélkül, hogy a következők bármelyikének a hatálya alá tartoznának:

- a) behozatali vám;

- b) egyéb terhek az egyéb vonatkozó hatályban lévő rendelkezések szerint;
- c) kereskedelempolitikai intézkedések, amennyiben azok nem tiltják az áruknak a Közösség vámterületére való beléptetését, illetve onnan való kiléptetését.

(2) A vámjogszabályoknak vagy a különleges tárgykörökre vonatkozó közösségi jogszabályoknak megfelelően, vagy annak érdekében, hogy a behozatali vámok visszafizetését vagy elengedését megengedő határozat előnyeiből részesülhessenek, a közösségi áruk vámraktározási vagy vámszabad területi eljárás alá vonhatók.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, az azon eseteket és feltételeket meghatározó intézkedéseket, amikor közösségi áruk vámraktározási vagy vámszabad területi eljárás alá vonhatók, a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

#### 149. cikk

##### Az engedélyesnek vagy az eljárás jogosultjának feladatai

- (1) Az engedélyes és az eljárás jogosultja felel a következőkért:
- a) biztosítja, hogy az átmeneti megőrzési vagy vámraktározási eljárásban lévő árukat ne vonják ki a vámfelügyelet alól;
- b) teljesíti az átmeneti megőrzési vagy a vámraktározási eljárás hatálya alatt álló áru tárolásából eredő kötelezettségeket;
- c) betartja a vámraktározási vagy az átmeneti megőrzési létesítmények működtetésére szolgáló engedélyben meghatározott konkrét feltételeket.
- (2) A (1) bekezdéstől eltérően, ha az engedély közvámraktárra vonatkozik, az engedély úgy is rendelkezhet, hogy az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában említett felelősségek kizárólag az eljárás jogosultjára hárulnak.
- (3) Az eljárás jogosultja felel az árunak az átmeneti megőrzési vagy a vámraktározási eljárás alá vonásából eredő kötelezettségek teljesítéséért.

#### 150. cikk

##### A tárolási eljárás időtartama

- (1) Nincs időbeli korlátozás arra vonatkozóan, hogy az áruk meddig maradhatnak tárolási eljárás alatt.
- (2) A vámhatóságok azonban a következő esetekben határidőt állapíthatnak meg a tárolási eljárás lezárására vonatkozóan:
- a) amennyiben a raktározási létesítményt a vámhatóság üzemelteti, és az az áruknak a 151. cikknek megfelelő átmeneti megőrzésére történő használatra bármely személy számára rendelkezésre áll;

- b) kivételes körülmények között és különösen akkor, ha az áru típusa és jellege hosszú távú tárolás esetén veszélyt jelenthet az emberek, az állatok vagy a növények egészségére vagy a környezetre.

(3) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, a (2) bekezdésben említett eseteket meghatározó intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

## 2. szakasz

### Átmeneti megőrzés

#### 151. cikk

##### Az áruk átmeneti megőrzés alá vonása

- (1) Ha más módon nem jelentették be azokat valamely vámeljárásra, a következő nem közösségi áruk az áruk birtokosa által átmeneti megőrzési eljárásra bejelentettnek tekintendők azok vám elé állításakor:
- a) áruk, amelyeket a Közösség vámterületére, de nem közvetlenül egy vámszabad területre szállítanak be;
- b) áruk, amelyeket egy vámszabad területről a Közösség vámterületének más részére szállítanak;
- c) áruk, amelyekre vonatkozóan a külső árutovábbítási eljárás befejeződött.

A vámáru-nyilatkozatot benyújtottnak és a vámhatóságok által elfogadottnak kell tekinteni az áruk vám elé állításának időpontjában.

(2) A belépési gyűjtő árunyilatkozat vagy az azt helyettesítő árutovábbítási okmány képezi az átmeneti megőrzési eljárásra vonatkozó vámáru-nyilatkozatot.

(3) A vámhatóságok az áruk birtokosától biztosíték nyújtását követelhetik meg, az esetlegesen keletkező vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének, illetve a hatályban lévő egyéb vonatkozó rendelkezések szerinti egyéb terhek megfizetésére.

(4) Ha bármely okból az áruk nem vonhatók átmeneti megőrzési eljárás alá, vagy az átmeneti megőrzési eljárás keretében tovább nem tarthatók, a vámhatóságoknak késedelem nélkül minden szükséges intézkedést meg kell tenniük az áruk helyzetének rendezésére. A 125–127. cikket értelemszerűen kell alkalmazni.

(5) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogadhat el e cikk végrehajtására.

#### 152. cikk

##### Átmeneti megőrzésben lévő áruk

- (1) Az átmeneti megőrzési eljárás alatt lévő árukat csak átmeneti megőrzés céljára engedélyezett helyeken lehet tárolni.

(2) A 91. cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezések sérelme nélkül, az átmeneti megőrzési eljárás alatt lévő áru csak olyan kezelésnek vethető alá, amely külseje vagy műszaki jellemzői megváltoztatása nélkül állaga megőrzéséhez szükséges.

### 3. szakasz

#### Vámraktározás

##### 153. cikk

#### Tárolás vámraktárakban

(1) A vámraktározási eljárásban szerint nem közösségi áruk az erre az eljárásra a vámhatóságok által engedélyezett helyiségekben vagy területeken, vagy bármilyen egyéb helyen (a továbbiakban: vámraktárak) vámfelügyelet alatt tárolhatók.

(2) A vámraktárak rendelkezésre állhatnak áruk raktározására történő használatra bármely személy számára (közvámraktár), vagy a vámraktározás engedélyese számára (magánvámraktár).

(3) A vámraktározási eljárás alá vont áru ideiglenesen kitárolható a vámraktárból. Az ilyen kitárolást, a *vis maior* eset kivételével, a vámhatóságnak előzetesen engedélyeznie kell.

##### 154. cikk

#### Közösségi áruk, meghatározott célra történő felhasználás és feldolgozási tevékenységek

(1) Ha erre gazdasági igény mutatkozik és az a vámfelügyeletet nem érinti hátrányosan, a vámhatóságok a következőket engedélyezhetik a vámraktárban:

- a) közösségi áruk tárolása;
- b) áruk feldolgozása aktív feldolgozási vagy meghatározott célra történő felhasználási eljárás alatt az ezen eljárásokhoz előírt feltételektől függően.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetekben az áru nem tekintendő úgy, hogy az vámraktározási eljárás alatt van.

### 4. szakasz

#### Vámszabad területek

##### 155. cikk

#### A vámszabad területek kijelölése

(1) A tagállamok a Közösség vámterületének egyes részeit vámszabad területnek jelölhetik ki.

Mindegyik vámszabad területre a tagállam állapítja meg az ahhoz tartozó területet és határozza meg a belépési és kilépési pontokat.

(2) A vámszabad területeknek körülkerítetteknek kell lenniük.

A vámszabad területek határai, illetve be- és kilépési pontjai vámfelügyelet alatt állnak.

(3) A vámszabad területre belépő vagy ezeket elhagyó személyek, áruk és szállítóeszközök vámellenőrzés alá vonhatók.

##### 156. cikk

#### Épületek és tevékenységek a vámszabad területeken

(1) Vámszabad területen bármely épület építéséhez a vámhatóságok előzetes jóváhagyása szükséges.

(2) A vámjogszabályoktól függően bármely ipari, kereskedelmi vagy szolgáltatási tevékenységet engedélyezni kell a vámszabad területen. Ilyen tevékenységek végzéséről a vámhatóságokat előzetesen értesíteni kell.

(3) A vámhatóság tilalmakat vagy korlátozásokat írhat elő a (2) bekezdésben említett tevékenységekre vonatkozóan, a szóban forgó áru jellegére, vagy a vámfelügyelet követelményeire, vagy a biztonsági és védelmi követelményekre figyelemmel.

(4) A vámhatóságok azoknak a személyeknek, akik nem biztosítják a szükséges garanciákat a vámjogszabályok betartására, megtilthatja, hogy a vámszabad területen tevékenységet végezzenek.

##### 157. cikk

#### Az áruk vám elé állítása és eljárás alá vonása

(1) A vámszabad területre szállított árukat vám elé kell állítani, és azokon el kell végezni az előírt vámalakiságokat a következő esetekben:

- a) ha a vámszabad területre közvetlenül a Közösség vámterületén kívülről szállították be ezeket;
- b) ha olyan vámeljárás alá vonták ezeket, amely a vámszabad területi eljárás alá vonáskor befejeződött, vagy az lezárásra kerül;
- c) ha azért vonták ezeket vámszabad területi eljárás alá, hogy behozatali vám visszafizetésére vagy elengedésére vonatkozó határozat előnyeiből részesüljenek;
- d) ha egyéb, vámjogszabálytól eltérő jogszabály írja elő az említett alakiságokat.

(2) Azokat az árukat, amelyeket a vámszabad területre nem az (1) bekezdésben foglalt körülmények között szállítottak be, nem kell vám elé állítani.

(3) A 158. cikk sérelme nélkül a vámszabad területre szállított árukat vámszabad területi eljárás alá vontak kell tekinteni:

- a) a vámszabad területre való belépésük pillanatában, kivéve ha már egy másik vámeljárás alá vonták ezeket;
- b) az árutovábbítási eljárás befejezésének pillanatában kivéve, ha azonnal egy következő vámeljárás alá vonták ezeket.

## 158. cikk

**Közösségi áruk vámszabad területeken**

(1) Közösségi áruk beléptethetők, tárolhatók, szállíthatók, felhasználhatók, feldolgozhatók vagy elfogyaszthatók a vámszabad területen. Az ilyen esetekben az áru nem tekinthető vámszabad területi eljárás alatt lévőnek.

(2) Az érintett személy kérésére a vámhatóságok igazolják a következő áruk közösségi vámjogi státusát:

- a) közösségi áruk, amelyek belépnek a vámszabad területre;
- b) közösségi áruk, amelyek feldolgozási műveleteken mentek át vámszabad területen;
- c) áruk, amelyeket szabad forgalomba bocsátottak egy vámszabad területen.

## 159. cikk

**Nem közösségi áruk vámszabad területeken**

(1) Nem közösségi áruk, miközben a vámszabad területen maradnak, szabad forgalomba bocsáthatók vagy aktív feldolgozási, ideiglenes behozatali vagy meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vonhatók, az ezen eljárásokra megállapított feltételek szerint.

Az ilyen esetekben az áruk nem tekinthetők vámszabad területi eljárás alatt levőeknek.

(2) A készletekre vagy az élelmiszer-tárolásra alkalmazandó rendelkezések sérelme nélkül, ahol az érintett eljárás így rendelkezik, e cikk (1) bekezdése nem zárja ki az olyan áru elfogyasztását vagy felhasználását, amelynek szabad forgalomba bocsátása vagy ideiglenes behozatala nem vonná maga után behozatali vám vagy a közös agrárpolitikában vagy kereskedelempolitikában meghatározott intézkedések alkalmazását.

Ilyen felhasználás vagy elfogyasztás esetén nincs szükség a szabad forgalomba bocsátási vagy az ideiglenes behozatali eljárásra vonatkozó vámáru-nyilatkozat benyújtására.

Ilyen vámáru-nyilatkozatot azonban meg kell követelni, ha az árua vámkontingens vagy vámplafon vonatkozik.

## 160. cikk

**Áruk vámszabad területéről való kiszállítása**

A vámjogszabályoktól eltérő területekre vonatkozó jogszabályok sérelme nélkül a vámszabad területeken levő áruk a Közösség vámterületéről kivihetők vagy újrakivihetők, illetve a Közösség vámterületének más részére beszállíthatók.

A Közösség vámterületének más részeibe beszállított árukra értelemszerűen a 91–98. cikket kell alkalmazni.

## 161. cikk

**Vámjogi státus**

Ha az árut vámszabad területéről a Közösség vámterületének egy másik részére szállítják ki vagy vámeljárással alá vonják, azt nem közösségi árunak kell tekinteni, kivéve ha közösségi vámjogi státusát a 158. cikk (2) bekezdésében említett igazolás vagy a közösségi vámjogszabályban meghatározott, a vámjogi státust igazoló státust igazoló bármely más okmány bizonyítja.

A kiviteli vámok és kiviteli engedélyek vagy a közös agrárpolitika vagy a kereskedelempolitika értelmében megállapított kiviteli ellenőrzési intézkedések alkalmazása céljából azonban ezeket az árukat közösségi áruknak kell tekinteni, kivéve ha megállapított nyel, hogy ezek nem rendelkeznek közösségi vámjogi státusszal.

## 4. FEJEZET

**Különleges felhasználás**

## 1. szakasz

**Ideiglenes behozatal**

## 162. cikk

**Alkalmazási kör**

(1) Az ideiglenes behozatali eljárás lehetővé teszi az újrakivitelre szánt nem közösségi áruk felhasználását a Közösség vámterületén a behozatali vámok alóli teljes vagy részleges mentesség mellett, és az alábbiak bármelyikének alkalmazása nélkül:

- a) egyéb terhek az egyéb vonatkozó hatályban lévő rendelkezések szerint;
- b) kereskedelempolitikai intézkedések, amennyiben azok nem tiltják az áruknak a Közösség vámterületére való beléptetését, illetve onnan való kiléptetését.

(2) Az ideiglenes behozatali eljárás csak akkor vehető igénybe, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) az árukban a tervek szerint semmiféle változás nem következik be, kivéve a használatból eredő szokásos értécsökkenést;
- b) biztosítható az eljárás alá vont áruk azonosíthatósága, kivéve ha az azonosításra szolgáló intézkedések hiánya – tekintettel az áru vagy a tervezett használat jellegére – nem teremt alapot az eljárással való valamiféle visszaélésre, vagy a 142. cikkben említett esetben, amikor a helyettesítő árukra megállapított feltételeknek való megfelelés ellenőrizhető;

- c) az eljárás jogosultja a Közösség vámterületén kívül letelepedett, kivéve ha a vámjogszabályok erről másképp rendelkeznek;
- d) a közösségi vámjogszabályokban meghatározott teljes vagy részleges vámmentességre vonatkozó követelmények teljesülnek.

#### 163. cikk

##### **Az áruk ideiglenes behozatali eljárás alatt maradásának időtartama**

(1) A vámhatóságok határozzák meg azt az időtartamot, amelyen belül az ideiglenes behozatali eljárás alá vont árut újra ki kell vinni, vagy egy következő vámeljárással alá kell vonni. Ennek az időtartamnak elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy az engedélyezett felhasználás célja megvalósulhasson.

(2) Az a maximális időtartam, amely alatt az áruk ideiglenes behozatali eljárás alatt maradhatnak ugyanazzal a céllal és ugyanazon engedélyes felelőssége mellett, 24 hónap, még akkor is, ha az eljárás az áruk egy másik különleges vámeljárással alá vonásával zárult le, és azt követően ismét ideiglenes behozatali eljárás alá vonják azokat.

(3) Ha – kivételes körülmények között – az engedélyezett felhasználás nem valósulhat meg az (1) és a (2) bekezdésben említett időtartamokon belül, a vámhatóság az engedélyes kellően indokolt kérésére ésszerű mértékben meghosszabbíthatja azt az időtartamot.

#### 164. cikk

##### **Helyzetek, amelyekre az ideiglenes behozatal vonatkozik**

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosításra vonatkozó, azon eseteket és feltételeket meghatározó intézkedéseket, amikor az ideiglenes behozatali eljárás alkalmazható, valamint a behozatali vámok alól teljes vagy részleges mentesség adható, a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Ezen intézkedések elfogadásakor, figyelembe kell venni a nemzetközi megállapodásokat és az áru jellegét és felhasználását.

#### 165. cikk

##### **A behozatali vám összege a behozatali vámok alóli részleges mentesség melletti ideiglenes behozatal esetén**

(1) A behozatali vám összegét a behozatali vámok alóli részleges mentesség mellett ideiglenes behozatali eljárás alá vont áruk tekintetében a behozatali vámok azon összegének 3 %-ában kell megállapítani, amelyet akkor kellett volna megfizetni érintett áruk után, ha azokat azon a napon bocsátották volna szabad forgalomba, amikor azt ideiglenes behozatali eljárás alá vonták.

Ez az összeg minden olyan hónapban vagy töredék hónapban fizetendő, amelynek során az áruk a behozatali vámok alóli részleges mentesség melletti ideiglenes behozatal alatt voltak.

(2) A behozatali vám összege nem haladhatja meg azt az összeget, amelyet akkor kellett volna megfizetni, ha a szóban forgó árukat azon a napon bocsátották volna szabad forgalomba, amikor ideiglenes behozatali eljárás alá vonásuk történt.

#### 2. szakasz

##### **Meghatározott célra történő felhasználás**

#### 166. cikk

##### **Meghatározott célra történő felhasználási eljárás**

(1) A meghatározott célra történő felhasználási eljárás szerint az áruk szabad forgalomba bocsáthatók nulla vagy csökkentett vámtétel mellett, különleges felhasználásukra figyelemmel. Az áruknak vámfelügyelet alatt kell maradniuk.

(2) A vámfelügyelet a meghatározott célra történő felhasználási eljárásban a következő esetekben ér véget:

- a) ha az árut felhasználták arra a célra, amelyet a nulla vagy csökkentett vámtétel alkalmazásához meghatároztak;
- b) ha az árut kivitték, megsemmisítették vagy az államnak felajánlották;
- c) ha az árut egy attól a céltól eltérő célra használták fel, mint amelyet a nulla vagy csökkentett vámtétel alkalmazásához meghatároztak, és a vonatkozó behozatali vámot megfizették.

(3) Amennyiben elszámolási kulcsra van szükség, a meghatározott célra történő felhasználási eljárásra értelemszerűen a 167. cikket kell alkalmazni.

#### 5. FEJEZET

##### **Feldolgozás**

#### 1. szakasz

##### **Általános rendelkezések**

#### 167. cikk

##### **Elszámolási kulcs**

Kivéve, ha az elszámolási kulcsot különleges tárgykörökre vonatkozó közösségi jogszabályok határozzák meg, a feldolgozási művelet elszámolási kulcsát vagy átlagos elszámolási kulcsát, vagy adott esetben annak meghatározási módszerét a vámhatóságok állapítják meg.

Az elszámolási kulcsot vagy az átlagos elszámolási kulcsot azon tényleges körülmények alapján kell meghatározni, amelyek mellett a feldolgozási műveletet végzik vagy végezni fogják. Ezt a kulcsot, ha indokolt, a 18. és 19. cikknek megfelelően ki lehet igazítani.

## 2. szakasz

### Aktív feldolgozás

#### 168. cikk

##### Alkalmazási kör

(1) A 142. cikk sérelme nélkül, az aktív feldolgozási eljárás lehetővé teszi, hogy a nem közösségi árukat a Közösség vámterületén egy vagy több feldolgozási műveletnek vessék alá, anélkül, hogy ezekre az árukra az alábbiak bármelyike alkalmazásra kerülne:

- a) behozatali vámok;
- b) egyéb terhek az egyéb vonatkozó hatályban lévő rendelkezések szerint;
- c) kereskedelempolitikai intézkedések, amennyiben azok nem tiltják az árukra a Közösség vámterületére való beléptetését, illetve onnan való kiléptetését.

(2) Az aktív feldolgozási eljárás a javításon és megsemmisítésen kívüli esetekben csak olyan esetben alkalmazható, ha – a gyártási segédanyagok felhasználását nem érintve – az eljárás alá vont áruk a feldolgozott termékekben beazonosíthatók.

A 142. cikkben említett esetben az eljárás igénybe vehető, ha a helyettesítő árukra vonatkozóan megállapított feltételeknek való megfelelés ellenőrizhető.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésen kívül az aktív feldolgozási eljárást a következő árukra is lehet alkalmazni:

- a) azok az áruk, amelyeken műveleteket szándékoznak elvégezni annak biztosítására, hogy megfeleljenek a szabad forgalomba bocsátásukhoz szükséges műszaki követelményeknek;
- b) azok az áruk, amelyeket a 141. cikknek megfelelő szokásos kezelési módoknak kell alávetni.

#### 169. cikk

##### A vámeljárás lezárásának időtartama

(1) A vámhatóságok meghatározzák azt az időtartamot, amelyen belül az aktív feldolgozási eljárást le kell zárni a 138. cikkel összhangban.

Ez az időtartam azon a napon kezdődik, amelyen a nem közösségi árut az eljárás alá vonják, továbbá annak figyelembe kell vennie a feldolgozási műveletek elvégzéséhez és az eljárás lezárásához szükséges időt.

(2) A vámhatóságok az (1) bekezdés alapján meghatározott időtartamra ésszerű hosszúságú hosszabbítást adhatnak, amennyiben az engedélyes kellően indokolt kérelmet nyújt be.

Az engedély meghatározhatja, hogy a valamely naptári hónap, negyedév vagy félév során kezdődő időtartam a következő naptári hónap, negyedév vagy félév utolsó napján járjon le.

(3) Az előzetes kivitel eseteiben, a 142. cikk (2) bekezdése b) pontjával összhangban a vámhatóságok állapítják meg azt az időtartamot, amelyen belül a nem közösségi árut az eljárásra be kell jelenteni. Ez az időtartam a megfelelő helyettesítő áruból előállított feldolgozott termékekre vonatkozó kiviteli árunyilatkozat elfogadásának napjától kezdődik.

#### 170. cikk

##### Ideiglenes újrakivitel további feldolgozásra

A vámhatóságok engedélyétől függően, az aktív feldolgozási eljárás alá vont áruk, vagy a feldolgozott termékek egy része vagy egésze ideiglenesen újból kivihető a Közösség vámterületén kívülre további feldolgozás céljából, a passzív feldolgozási eljárásra meghatározott feltételeknek megfelelően.

## 3. szakasz

### Passzív feldolgozás

#### 171. cikk

##### Alkalmazási kör

(1) A passzív feldolgozási eljárás alatt közösségi áruk ideiglenesen kivihetők a Közösség vámterületéről annak érdekében, hogy azokat feldolgozási műveleteknek vessék alá. Az ezekből az áruból eredő feldolgozott termékek szabad forgalomba bocsátathatók a behozatali vámok alóli teljes vagy részleges mentesség mellett az engedélyes vagy a Közösség vámterületén letelepedett bármely egyéb személy kérésére, feltéve hogy e személy beszerzte az engedélyes hozzájárulását, és az engedélyezés feltételei teljesülnek.

(2) A passzív feldolgozás nem engedhető meg a következő közösségi árukra:

- a) áruk, amelyek kivitele behozatali vámok visszafizetésével vagy elengedésével jár;
- b) áruk, amelyeket a kivitel előtt nulla vagy csökkentett vámtétel mellett bocsátottak szabad forgalomba meghatározott célra történő felhasználásukra figyelemmel, mindaddig, amíg az ilyen meghatározott célra történő felhasználás céljai nem teljesültek, kivéve ha ezeket az árukat javítási műveleteknek kell alávetni;
- c) áruk, amelyek kivitele export-visszatérítések megadását keletkezteti;

d) áruk, amelyek vonatkozásában a c) pontban említett visszatérítéstől eltérő, a közös agrárpolitika szerinti, az említett áru kivitele alapján járó pénzügyi előny megadására kerül sor.

(3) A 172. és a 173. cikkeken nem szereplő esetekben, és amikor értékvámok felmerülnek, a behozatali vám összegét a Közösség vámterületén kívül elvégzett feldolgozási művelet költségének alapján kell kiszámítani.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, az ilyen számításokhoz szükséges szabályokat, valamint a mértékvámok felmerülése esetén alkalmazandó szabályokat meghatározó intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) A vámhatóság meghatározza azt az időtartamot, amelyen belül az ideiglenesen kivitt árukat újra be kell hozni a Közösség vámterületére feldolgozott termékek formájában, és azokat szabad forgalomba kell bocsátani, annak érdekében, hogy a behozatali vámok alóli teljes vagy részleges mentesség előnyeiben részesüljenek. Ezt az időtartamot a vámhatóság az engedélyes által benyújtott, megfelelően indokolt kérelem alapján ésszerű időtartamra meghosszabbíthatja.

#### 172. cikk

##### **Díjmentesen megjavított áruk**

(1) Amennyiben a vámhatóságok számára elfogadható módon megállapítást nyert, hogy az árut díjmentesen javították, akár a szerződéses vagy jogszabályban foglalt garanciális kötelezettség alapján, akár gyártási vagy anyaghiba miatt, akkor azok a behozatali vámok alól teljes mentességet kapnak.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha a gyártási vagy anyaghibát a szóban forgó áru első szabad forgalomba bocsátásakor már figyelembe vették.

#### 173. cikk

##### **Szabvány csererendszer**

(1) A szabvány csererendszer szerint az importtermék (a továbbiakban: helyettesítő termék) a (2)–(5) bekezdésnek megfelelően a feldolgozott termék helyébe léphet.

(2) A vámhatóságok engedélyezik a szabvány csererendszer alkalmazását, ha a feldolgozási művelet a közös agrárpolitikában meghatározott intézkedések vagy mezőgazdasági termékek feldolgozásából származó egyes árukra alkalmazandó különleges rendelkezések hatálya alá tartozó áruktól eltérő hibás közösségi áruk javítását foglalja magában.

(3) A helyettesítő terméknek ugyanazzal a nyolcjegyű Kombi-nált Nomenklátúra-kóddal, azonos kereskedelmi minőséggel és műszaki jellemzőkkel kell rendelkeznie, mint amellyel a hibás áru rendelkezne, amennyiben az javításon ment volna keresztül.

(4) Ha a hibás áruk a kivitel előtt használtak voltak, a helyettesítő termékeknek is használtaknak kell lenniük.

A vámhatóságok azonban eltéréseket engedélyezhetnek az első albekezdésben megállapított követelmény alól, ha a helyettesítő terméket díjmentesen biztosították, akár szerződéses vagy jogszabályban foglalt garanciális kötelezettség alapján, akár anyag- vagy gyártási hiba miatt.

(5) A feldolgozott termékekre vonatkozó rendelkezések a helyettesítő termékekre is vonatkoznak.

#### 174. cikk

##### **A helyettesítő termékek előzetes behozatala**

(1) A vámhatóságok, az általuk megállapításra kerülő feltételek mellett és az érintett személy kérésére engedélyezik a helyettesítő termékek behozatalát a hibás áru kivitele előtt.

Valamely helyettesítő termék ilyen előzetes behozatala esetén biztosítékot kell nyújtani az behozatali vám összegének fedezetére, amelyek akkor lenne fizetendő, ha a hibás árut a (2) bekezdésnek megfelelően nem vinnék ki.

(2) A hibás árukat attól a naptól számított két hónapon belül kell kivinni, amikor a vámhatóság a helyettesítő termék szabad forgalomba bocsátására vonatkozó árunyilatkozatot elfogadta.

(3) Ha – rendkívüli körülmények között – a hibás áru nem vihető ki a (2) bekezdésben említett időtartamon belül, a vámhatóság az érintett személy kellően indokolt kérésére ésszerű mértékben meghosszabbíthatja azt az időtartamot.

#### VIII. CÍM

##### **AZ ÁRU INDULÁSA A KÖZÖSSÉG VÁMTERÜLETÉRŐL**

#### 1. FEJEZET

##### **A vámterületet elhagyó áruk**

#### 175. cikk

##### **Az indulás előtti árunyilatkozat benyújtásának kötelezettsége**

(1) A Közösség vámterületének elhagyására szánt árukról egy indulás előtti árunyilatkozatot kell benyújtani vagy elérhetővé tenni az illetékes vámhivatalnál, mielőtt az árukat kiszállítanák a Közösség vámterületéről.

Az első albekezdés azonban nem alkalmazható az olyan árukra, amelyeket olyan szállítóeszközön fuvaroznak, amely a Közösség vámterületének felségvizein vagy annak légtéren megállás nélkül halad át.

(2) Az indulás előtti árunyilatkozat a következő formák valamelyikében nyújtható:

a) amennyiben a Közösség vámterületét elhagyó árut olyan vám eljárás alá vonják, amelyhez vámáru-nyilatkozat szükséges, a megfelelő vámáru-nyilatkozat;

- b) újrakiviteli értesítés a 179. cikknek megfelelően;
- c) amennyiben sem a vámáru-nyilatkozatot, sem újrakiviteli értesítést nem követelnek meg, a 180. cikkben említett kilépési gyűjtő árunyilatkozat.
- (3) Az indulás előtti árunyilatkozatnak legalább a kilépési gyűjtő árunyilatkozathoz szükséges adatokat tartalmaznia kell.

## 176. cikk

**Bizonyos részletszabályokat megállapító intézkedések**

- (1) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:
- a) azok az esetek, amikor és azok a feltételek, amelyek szerint a Közösség vámterületét elhagyó áruk nem tartoznak az indulás előtti árunyilatkozat hatálya alá;
- b) azok a feltételek, amelyek szerint az indulás előtti árunyilatkozat megkövetelésétől el lehet tekinteni vagy azt ki lehet igazítani;
- c) az a határidő, ameddig az indulás előtti árunyilatkozatot be kell nyújtani vagy elérhetővé kell tenni, azt megelőzően, hogy az árut kiszállítják a Közösség vámterületéről;
- d) a c) pontban említett határidő alóli esetleges kivételek és az attól való eltérések;
- e) annak az illetékes vámhivatalnak a meghatározása, ahol az indulás előtti árunyilatkozatot be kell nyújtani vagy elérhetővé kell tenni, és ahol a kockázatelemzést és a kockázatalapú kiviteli és kiléptetési ellenőrzéseket el kell végezni,

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(2) Ezeknek az intézkedéseknek az elfogadása során a következőket kell figyelembe venni:

- a) különleges körülmények;
- b) ezeknek az intézkedéseknek az alkalmazása bizonyos típusú áruforgalomra, szállítási módokra vagy gazdasági szereplőkre;
- c) különleges biztonsági szabályokat előíró nemzetközi megállapodások.

## 177. cikk

**Vámfelügyelet és kiviteli alakiságok**

(1) A Közösség vámterületét elhagyó áru vámfelügyelet alatt áll, és vámenellenőrzés alá vonható. Adott esetben a vámhatóságok az (5) bekezdés szerint elfogadott intézkedéseknek megfelelően meghatározhatják azt az útvonalat, amelyet használni kell, és azt a határidőt, amelyet be kell tartani, amikor az áruk a Közösség vámterületét elhagyják.

(2) A Közösség vámterületének elhagyására szánt árut a közösségi vámterület elhagyásának helye szerint illetékes vámhivatalnál vám elé kell állítani, és arra kiviteli alakiságokat kell alkalmazni, amelyek – adott esetben – magukban foglalják a következőket:

- a) behozatali vámok visszafizetése vagy elengedése vagy az export-visszatérítések kifizetése;
- b) kiviteli vámok beszedése;
- c) az egyéb terhekre vonatkozó hatályos rendelkezések szerint megkövetelt alakiságok;
- d) a többek között a közkerölcs, a közrend vagy közbiztonság, emberek, állatok vagy növények egészségének és életének védelme, a környezet védelme, a művészi, történelmi vagy régészeti értékkel bíró nemzeti kincsek védelme és az ipari és kereskedelmi tulajdon oltalma alapján indokolt tilalmak és korlátozások alkalmazása – beleértve a kábítószer-prekurzorokra, a bizonyos szellemi tulajdonjogokat sértő árukra és a Közösséget elhagyó készpénzre vonatkozó ellenőrzéseket –; valamint a halászati védelemmel és gazdálkodással foglalkozó intézkedések és kereskedelempolitikai intézkedések végrehajtása.

(3) A Közösség vámterületét elhagyó árut az alábbi személyek egyike állítja vám elé:

- a) az a személy, aki az árut a Közösség vámterületéről kiviszi;
- b) az a személy, akinek a nevében vagy akinek az érdekében az árut az arról a területről kivívó személy eljár;
- c) az a személy, aki az áru fuvarozásáért a felelősséget vállalta, mielőtt azt a Közösség vámterületéről kiviszik.

(4) A kilépésre történő kiadás azzal a feltétellel történik meg, hogy a kérdéses áruk a Közösség vámterületét ugyanabban az állapotban hagyják el, mint amikor az indulás előtti árunyilatkozatot elfogadták.

(5) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el ezen cikk (1), (2) és (3) bekezdésének végrehajtására.

## 2. FEJEZET

**Kivitel és újrakivitel**

## 178. cikk

**Közösségi áruk**

(1) A Közösség vámterületének elhagyására szánt közösségi árut kiviteli eljárás alá kell vonni.

- (2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható a következő árukra:
- a) azok az áruk, amelyeket a meghatározott célra történő felhasználási vagy passzív feldolgozási eljárás alá vontak;
  - b) azok az áruk, amelyeket belső árutovábbítási eljárás alá vontak, vagy amelyek a Közösség vámterületét ideiglenesen hagyják el, a 103. cikknek megfelelően.
- (3) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el, amelyek megállapítják a kiviteli eljárást, a meghatározott célra történő felhasználási eljárás vagy passzív feldolgozási eljárás alá vont árukra alkalmazandó kiviteli alakításokat.

#### 179. cikk

##### Nem közösségi áruk

- (1) A Közösség vámterületének elhagyására szánt nem közösségi áru az illetékes vámhivatalnak benyújtandó újrakiviteli értesítés és a kiléptetési alakítások vonatkoznak.
- (2) Az újrakiviteli értesítésre értelemszerűen a 104–124. cikket értelemszerűen kell alkalmazni.
- (3) Az (1) bekezdés nem alkalmazható a következő árukra:
- a) azok az áruk, amelyeket külső árutovábbítási eljárás alá vontak, és amelyek csak áthaladnak a Közösség vámterületén;
  - b) azok az áruk, amelyeket egy vámszabad területen átrakodnak, vagy amelyek közvetlenül onnan kerülnek újrakiviteltre;
  - c) azok az áruk, amelyek átmeneti megőrzési eljárás alatt vannak, és közvetlenül egy engedélyezett átmeneti megőrzési létesítményből kerülnek újrakiviteltre.

#### 180. cikk

##### Kilépési gyűjtő árunyilatkozat

- (1) Amennyiben az árut a Közösség vámterületéről történő kiszállításra szánják, és vámaru-nyilatkozat vagy újrakiviteli értesítés nem szükséges, egy kilépési gyűjtő árunyilatkozatot kell benyújtani az illetékes vámhivatalnál, a 175. cikknek megfelelően.
- (2) A kilépési gyűjtő árunyilatkozatot elektronikus adatfeldolgozási eljárás alkalmazásával kell benyújtani. A kereskedelmi, kikötői vagy szállítási információkat fel lehet használni, feltéve hogy azok tartalmazzák a kilépési gyűjtő árunyilatkozathoz szükséges adatokat.
- (3) Kivételes körülmények között a vámhatóságok elfogadhatnak papíralapú kilépési gyűjtő árunyilatkozatokat, feltéve hogy azok ugyanolyan szintű kockázatkezelést alkalmaznak, mint amelyet az elektronikus adatfeldolgozási eljárás felhasználásával készült kilépési gyűjtő árunyilatkozatokra alkalmaznak, és az ilyen adatoknak más vámhivatalokkal való kicserélésének követelményei teljesíthetők.

A vámhatóságok a kilépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtása helyett elfogadhatják egy értesítés benyújtását és a gazdasági szereplő számítógépes rendszerében a gyűjtő árunyilatkozat adataihoz való hozzáférést.

- (4) A kilépési gyűjtő árunyilatkozatot a következő személyek valamelyikének kell benyújtania:
- a) az a személy, aki az árut a Közösség vámterületéről kiszállítja, vagy aki az áruk fuvarozásáért a felelősséget viseli;
  - b) az exportőr vagy a feladó, vagy más személy, akinek a nevében vagy akinek az érdekében az a) pontban említett személyek eljárnak;
  - c) bármely személy, aki képes arra, hogy a szóban forgó árut az illetékes vámhatóságnál vám elé állítsa, vagy állíttassa.

#### 181. cikk

##### A kilépési gyűjtő árunyilatkozat módosítása

A nyilatkozattevőnek – kérésére – meg kell engedni, hogy a kilépési gyűjtő árunyilatkozatnak egy vagy több adatát módosítsa annak benyújtását követően.

Nem lehetséges azonban a módosítás a következő események bármelyike után:

- a) a vámhatóságok tájékoztatták a gyűjtő árunyilatkozatot benyújtó személyt arról, hogy szándékukban áll megvizsgálni az árut;
- b) a vámhatóságok megállapították, hogy a szóban forgó adatok helytelenek;
- c) a vámhatóságok már engedélyezték az áru elszállítását.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, e cikk második albekezdésének c) pontja alól kivételeket megállapító intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

#### 3. FEJEZET

##### Kivitellivám-mentesség

#### 182. cikk

##### Ideiglenes kivitel

- (1) A 171. cikk sérelme nélkül közösségi áruk ideiglenes kivitelre kerülhetnek a Közösség vámterületéről, és újrabehozataluk esetén kivitellivám-mentességben részesülhetnek.

(2) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el e cikk végrehajtására.

## IX. CÍM

### VÁMKÓDEXBIZOTTSÁG ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

#### 1. FEJEZET

#### Vámkódexbizottság

##### 183. cikk

#### További végrehajtási intézkedések

(1) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban a vámhatóságok közötti, a vámhatóságok és a Bizottság közötti, valamint a vámhatóságok és a gazdasági szereplők közötti elektronikus adatcserén alapuló jobb együttműködés megvalósítására a tagállamok elektronikus vámrendszereinek interoperabilitására, valamint a lényeges közösségi alkotóelemekre vonatkozó szabályokat fogad el.

(2) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- a) azok a feltételek, amelyek mellett a Bizottság olyan határozatot hozhat, amelyben kéri a tagállamokat, hogy vonják vissza vagy módosítsák a vámjogszabályok keretén belül kiadott, a 20. cikk (8) bekezdésének c) pontjában említettektől különböző olyan határozatot, amely eltér az egyéb illetékes hatóságok összehasonlítható határozataitól, és ezáltal veszélyezteti a vámjogszabályok egységes alkalmazását;
- b) szükség esetén bármely egyéb végrehajtási intézkedés, ideértve azokat az eseteket is, amikor a Közösség nemzetközi megállapodásokkal kapcsolatosan olyan kötelezettségeket vállalt, amelyek szükségessé teszik a Vámkódex rendelkezéseinek kiigazítását;
- c) további esetek és feltételek, amelyek mellett e Vámkódex alkalmazása egyszerűsíthető,

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

##### 184. cikk

#### Vámkódexbizottság

(1) A Bizottságot a Vámkódexbizottság (a továbbiakban: a bizottság) segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, e határozat 8. cikke rendelkezéseinek tiszteletben tartása mellett.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időtartam három hónap.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni, e határozat 8. cikke rendelkezéseinek tiszteletben tartása mellett.

Az 1999/468/EK határozat 4. cikkének (3) bekezdésében meghatározott időtartam három hónap.

(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, e határozat 8. cikke rendelkezéseinek tiszteletben tartása mellett.

##### 185. cikk

#### Egyéb kérdések

A bizottság bármilyen, az elnöke által akár a Bizottság kezdeményezésére, akár valamely tagállam képviselőjének kezdeményezésére a vámjogszabályokkal kapcsolatos felvetett kérdést megvizsgálhat és különösen a következőket:

- a) a vámjogszabályok alkalmazásából keletkező bármilyen probléma;
- b) bármely, a Közösség által a nemzetközi megállapodások által vagy azok alapján létrehozott, vámjogi kérdésekkel foglalkozó bizottságokban, munkacsoportokban vagy testületekben képviselendő álláspont.

#### 2. FEJEZET

#### Záró rendelkezések

##### 186. cikk

#### Hatályon kívül helyezés

A 3925/91/EGK, a 2913/92/EGK, és az 1207/2001/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletekre történő hivatkozásokat az erre a rendeletre történő hivatkozásokként kell értelmezni, a mellékletben megállapított korrelációs táblázatoknak megfelelően.

##### 187. cikk

#### Hatálybalépés

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

## 188. cikk

**Alkalmazás**

(1) Az alábbiakban foglalt rendelkezések 2008. június 24-től alkalmazandók: 1. cikk (3) bekezdés második albekezdés, 5. cikk (1) bekezdés második albekezdés, 5. cikk (2) bekezdés első albekezdés, 10. cikk (2) bekezdés, 11. cikk (3) bekezdés, 12. cikk (2) bekezdés második albekezdés, 15. cikk (1) bekezdés, 16. cikk (5) bekezdés, 18. cikk (4) bekezdés, 19. cikk (5) bekezdés, 20. cikk (7) bekezdés, 20. cikk (8) bekezdés, 20. cikk (9) bekezdés, 24. cikk (3) bekezdés második albekezdés, 25. cikk (3) bekezdés, 28. cikk (3) bekezdés, 30. cikk (2) bekezdés, 31. cikk (3) bekezdés, 33. cikk (5) bekezdés, 38. cikk, 39. cikk (3) bekezdés, 39. cikk (6) bekezdés, 43. cikk, 54. cikk, 55. cikk (2) bekezdés második albekezdés, 56. cikk (9) bekezdés, 57. cikk (3) bekezdés, 58. cikk második albekezdés, 59. cikk (1) bekezdés második albekezdés, 62. cikk (3) bekezdés, 63. cikk (3) bekezdés, 65. cikk (3) bekezdés, 67. cikk (1) bekezdés harmadik albekezdés, 71. cikk, 72. cikk (3) bekezdés első albekezdés, 76. cikk, 77. cikk (3) bekezdés, 78. cikk (1) bekezdés második albekezdés, 78. cikk (5) bekezdés, 85. cikk, 86. cikk (7) bekezdés, 87. cikk (3) bekezdés első albekezdés, 88. cikk (4) bekezdés második albekezdés, 89. cikk (2) bekezdés, 93. cikk (2) bekezdés, 101. cikk (2) bekezdés, 103. cikk, 105. cikk (2) bekezdés, 106. cikk (4) bekezdés első albekezdés, 107. cikk (3) bekezdés, 108. cikk (1) bekezdés második albekezdés, 108. cikk (4) bekezdés, 109. cikk (2) bekezdés, 109. cikk (3) bekezdés, 110. cikk (1) bekezdés harmadik albekezdés, 111. cikk (3) bekezdés, 112. cikk (4) bekezdés, 113. cikk

(3) bekezdés, 114. cikk (2) bekezdés második albekezdés, 115. cikk második albekezdés, 116. cikk (2) bekezdés első albekezdés, 119. cikk (3) bekezdés, 122. cikk, 124. cikk (2) bekezdés, 128. cikk, 134. cikk, 136. cikk (2) bekezdés első albekezdés, 136. cikk (3) bekezdés második albekezdés, 136. cikk (4) bekezdés negyedik albekezdés, 137. cikk (2) bekezdés, 140. cikk (2) bekezdés, 142. cikk (1) bekezdés negyedik albekezdés, 142. cikk (2) bekezdés második albekezdés, 142. cikk (3) bekezdés második albekezdés, 143. cikk, 144. cikk (2) bekezdés, 145. cikk (3) bekezdés második albekezdés, 148. cikk (2) bekezdés második albekezdés, 150. cikk (3) bekezdés, 151. cikk (5) bekezdés, 164. cikk első albekezdés, 171. cikk (3) bekezdés második albekezdés, 176. cikk (1) bekezdés, 177. cikk (5) bekezdés, 178. cikk (3) bekezdés, 181. cikk harmadik albekezdés, 182. cikk (2) bekezdés, 183. cikk (1) bekezdés, valamint 183. cikk (2) bekezdés.

(2) Valamennyi más rendelkezés alkalmazandó, mihelyst az (1) bekezdésben említett cikkeken alapuló végrehajtási rendelkezések alkalmazandók. A végrehajtási rendelkezések leghamarabb 2009. június 24-én lépnek életbe.

A végrehajtási rendelkezések hatálybalépése ellenére e rendelet e bekezdésben említett rendelkezéseit legkésőbb 2013. június 24-től kell alkalmazni.

(3) A 30. cikk (1) bekezdését 2011. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2008. április 23-án.

az Európai Parlament részéről  
az elnök  
H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről  
az elnök  
J. LENARČIČ

## MELLÉKLET

## MEGFELELÉSI TÁBLÁZATOK

## 1. 2913/92/EGK rendelet

| 2913/92/EGK rendelet    | E rendelet           |
|-------------------------|----------------------|
| 1. cikk                 | 4. cikk              |
| 2. cikk                 | 1. cikk              |
| 3. cikk                 | 3. cikk              |
| 4. cikk                 | 4. cikk              |
| 4. cikk, 4.a)–4.d) pont | —                    |
| 5. cikk                 | 11. és 12. cikk      |
| 5a. cikk                | 13., 14. és 15. cikk |
| 6. cikk                 | 16. cikk             |
| 7. cikk                 | 16. cikk             |
| 8. cikk                 | 18. cikk             |
| 9. cikk                 | 19. cikk             |
| 10. cikk                | 16. cikk             |
| 11. cikk                | 8. és 30. cikk       |
| 12. cikk                | 20. cikk             |
| 13. cikk                | 25. és 26. cikk      |
| 14. cikk                | 9. cikk              |
| 15. cikk                | 6. cikk              |
| 16. cikk                | 29. cikk             |
| 17. cikk                | 32. cikk             |
| 18. cikk                | 31. cikk             |
| 19. cikk                | 116. és 183. cikk    |
| 20. cikk                | 33. és 34. cikk      |
| 21. cikk                | 33. cikk             |
| 22. cikk                | 35. cikk             |
| 23. cikk                | 36. cikk             |
| 24. cikk                | 36. cikk             |
| 25. cikk                | —                    |
| 26. cikk                | 37. cikk             |
| 27. cikk                | 39. cikk             |
| 28. cikk                | 40. cikk             |
| 29. cikk                | 41. cikk             |
| 30. cikk                | 42. cikk             |
| 31. cikk                | 42. cikk             |
| 32. cikk                | 43. cikk             |
| 33. cikk                | 43. cikk             |
| 34. cikk                | 43. cikk             |
| 35. cikk                | 31. cikk             |
| 36. cikk                | 41. cikk             |

| 2913/92/EGK rendelet | E rendelet                   |
|----------------------|------------------------------|
| 36a. cikk            | 87. cikk                     |
| 36b. cikk            | 5., 88. és 89. cikk          |
| 36c. cikk            | 90. cikk                     |
| 37. cikk             | 91. cikk                     |
| 38. cikk             | 92. és 93. cikk              |
| 39. cikk             | 94. cikk                     |
| 40. cikk             | 95. cikk                     |
| 41. cikk             | 95. cikk                     |
| 42. cikk             | 91. cikk                     |
| 43. cikk             | —                            |
| 44. cikk             | —                            |
| 45. cikk             | —                            |
| 46. cikk             | 96. cikk                     |
| 47. cikk             | 96. cikk                     |
| 48. cikk             | 97. cikk                     |
| 49. cikk             | —                            |
| 50. cikk             | 98. és 151. cikk             |
| 51. cikk             | 151. és 152. cikk            |
| 52. cikk             | 152. cikk                    |
| 53. cikk             | 151. cikk                    |
| 54. cikk             | 99. cikk                     |
| 55. cikk             | 100. cikk                    |
| 56. cikk             | 125. cikk                    |
| 57. cikk             | 126. cikk                    |
| 58. cikk             | 91. és 97. cikk              |
| 59. cikk             | 104. cikk                    |
| 60. cikk             | 105. cikk                    |
| 61. cikk             | 107. cikk                    |
| 62. cikk             | 108. cikk                    |
| 63. cikk             | 112. cikk                    |
| 64. cikk             | 111. cikk                    |
| 65. cikk             | 113. cikk                    |
| 66. cikk             | 114. cikk                    |
| 67. cikk             | 112. cikk                    |
| 68. cikk             | 117. cikk                    |
| 69. cikk             | 118. cikk                    |
| 70. cikk             | 119. cikk                    |
| 71. cikk             | 120. cikk                    |
| 72. cikk             | 121. cikk                    |
| 73. cikk             | 123. cikk                    |
| 74. cikk             | 124. cikk                    |
| 75. cikk             | 126. cikk                    |
| 76. cikk             | 108., 109., 110 és 112. cikk |
| 77. cikk             | 107. és 108. cikk            |

| 2913/92/EGK rendelet | E rendelet                  |
|----------------------|-----------------------------|
| 78. cikk             | 27. cikk                    |
| 79. cikk             | 129. cikk                   |
| 80. cikk             | —                           |
| 81. cikk             | 115. cikk                   |
| 82. cikk             | 166. cikk                   |
| 83. cikk             | 102. cikk                   |
| 84. cikk             | 135. cikk                   |
| 85. cikk             | 136. cikk                   |
| 86. cikk             | 136. cikk                   |
| 87. cikk             | 136. cikk                   |
| 87a. cikk            | —                           |
| 88. cikk             | 136. cikk                   |
| 89. cikk             | 138. cikk                   |
| 90. cikk             | 139. cikk                   |
| 91. cikk             | 140. és 144. cikk           |
| 92. cikk             | 146. cikk                   |
| 93. cikk             | 147. cikk                   |
| 94. cikk             | 62., 63., 136. és 146. cikk |
| 95. cikk             | 136. és 146. cikk           |
| 96. cikk             | 146. cikk                   |
| 97. cikk             | 143. cikk                   |
| 98. cikk             | 143., 148. és 153. cikk     |
| 99. cikk             | 153. cikk                   |
| 100. cikk            | 136. cikk                   |
| 101. cikk            | 149. cikk                   |
| 102. cikk            | 149. cikk                   |
| 103. cikk            | —                           |
| 104. cikk            | 136. cikk                   |
| 105. cikk            | 137. cikk                   |
| 106. cikk            | 137. és 154. cikk           |
| 107. cikk            | 137. cikk                   |
| 108. cikk            | 150. cikk                   |
| 109. cikk            | 141. és 143. cikk           |
| 110. cikk            | 153. cikk                   |
| 111. cikk            | 140. cikk                   |
| 112. cikk            | 53. cikk                    |
| 113. cikk            | —                           |
| 114. cikk            | 142. és 168. cikk           |
| 115. cikk            | 142. és 143. cikk           |
| 116. cikk            | 136. cikk                   |
| 117. cikk            | 136. cikk                   |
| 118. cikk            | 169. cikk                   |
| 119. cikk            | 167. cikk                   |
| 120. cikk            | 143. cikk                   |

| 2913/92/EGK rendelet | E rendelet              |
|----------------------|-------------------------|
| 121. cikk            | 52. és 53. cikk         |
| 122. cikk            | 52. és 53. cikk         |
| 123. cikk            | 170. cikk               |
| 124. cikk            | —                       |
| 125. cikk            | —                       |
| 126. cikk            | —                       |
| 127. cikk            | —                       |
| 128. cikk            | —                       |
| 129. cikk            | —                       |
| 130. cikk            | 168. cikk               |
| 131. cikk            | 143. cikk               |
| 132. cikk            | 136. cikk               |
| 133. cikk            | 136. cikk               |
| 134. cikk            | —                       |
| 135. cikk            | 53. cikk                |
| 136. cikk            | 53. cikk                |
| 137. cikk            | 162. cikk               |
| 138. cikk            | 136. cikk               |
| 139. cikk            | 162. cikk               |
| 140. cikk            | 163. cikk               |
| 141. cikk            | 164. cikk               |
| 142. cikk            | 143. és 164. cikk       |
| 143. cikk            | 47. és 165. cikk        |
| 144. cikk            | 47., 52. és 53. cikk    |
| 145. cikk            | 48. és 171. cikk        |
| 146. cikk            | 143. és 171. cikk       |
| 147. cikk            | 136. cikk               |
| 148. cikk            | 136. cikk               |
| 149. cikk            | 171. cikk               |
| 150. cikk            | 171. cikk               |
| 151. cikk            | 171. cikk               |
| 152. cikk            | 172. cikk               |
| 153. cikk            | 171. cikk               |
| 154. cikk            | 173. és 174. cikk       |
| 155. cikk            | 173. cikk               |
| 156. cikk            | 173. cikk               |
| 157. cikk            | 174. cikk               |
| 158. cikk            | —                       |
| 159. cikk            | —                       |
| 160. cikk            | —                       |
| 161. cikk            | 176., 177. és 178. cikk |
| 162. cikk            | 177. cikk               |
| 163. cikk            | 145. cikk               |
| 164. cikk            | 103. és 145. cikk       |

| 2913/92/EGK rendelet | E rendelet              |
|----------------------|-------------------------|
| 165. cikk            | 143. cikk               |
| 166. cikk            | 148. cikk               |
| 167. cikk            | 155. és 156. cikk       |
| 168. cikk            | 155. cikk               |
| 168a. cikk           | —                       |
| 169. cikk            | 157. és 158. cikk       |
| 170. cikk            | 157. és 158. cikk       |
| 171. cikk            | 150. cikk               |
| 172. cikk            | 156. cikk               |
| 173. cikk            | 141. és 159. cikk       |
| 174. cikk            | —                       |
| 175. cikk            | 159. cikk               |
| 176. cikk            | 137. cikk               |
| 177. cikk            | 160. cikk               |
| 178. cikk            | 53. cikk                |
| 179. cikk            | —                       |
| 180. cikk            | 161. cikk               |
| 181. cikk            | 160. cikk               |
| 182. cikk            | 127., 168. és 179. cikk |
| 182a. cikk           | 175. cikk               |
| 182b. cikk           | 176. cikk               |
| 182c. cikk           | 176., 179. és 180. cikk |
| 182d. cikk           | 5., 180. és 181. cikk   |
| 183. cikk            | 177. cikk               |
| 184. cikk            | —                       |
| 185. cikk            | 130. és 131. cikk       |
| 186. cikk            | 130. cikk               |
| 187. cikk            | 132. cikk               |
| 188. cikk            | 133. cikk               |
| 189. cikk            | 56. cikk                |
| 190. cikk            | 58. cikk                |
| 191. cikk            | 56. cikk                |
| 192. cikk            | 57. és 58. cikk         |
| 193. cikk            | 59. cikk                |
| 194. cikk            | 59. cikk                |
| 195. cikk            | 61. cikk                |
| 196. cikk            | 60. cikk                |
| 197. cikk            | 59. cikk                |
| 198. cikk            | 64. cikk                |
| 199. cikk            | 65. cikk                |
| 200. cikk            | —                       |
| 201. cikk            | 44. cikk                |
| 202. cikk            | 46. cikk                |
| 203. cikk            | 46. cikk                |

| 2913/92/EGK rendelet | E rendelet                |
|----------------------|---------------------------|
| 204. cikk            | 46. és 86. cikk           |
| 205. cikk            | 46. cikk                  |
| 206. cikk            | 46. és 86. cikk           |
| 207. cikk            | 86. cikk                  |
| 208. cikk            | 47. cikk                  |
| 209. cikk            | 48. cikk                  |
| 210. cikk            | 49. cikk                  |
| 211. cikk            | 49. cikk                  |
| 212. cikk            | 50. cikk                  |
| 212a. cikk           | 53. cikk                  |
| 213. cikk            | 51. cikk                  |
| 214. cikk            | 52. és 78. cikk           |
| 215. cikk            | 55. és 66. cikk           |
| 216. cikk            | 45. cikk                  |
| 217. cikk            | 66. és 69. cikk           |
| 218. cikk            | 70. cikk                  |
| 219. cikk            | 70. cikk                  |
| 220. cikk            | 70. és 82. cikk           |
| 221. cikk            | 67. és 68. cikk           |
| 222. cikk            | 72. cikk                  |
| 223. cikk            | 73. cikk                  |
| 224. cikk            | 74. cikk                  |
| 225. cikk            | 74. cikk                  |
| 226. cikk            | 74. cikk                  |
| 227. cikk            | 75. cikk                  |
| 228. cikk            | 76. cikk                  |
| 229. cikk            | 77. cikk                  |
| 230. cikk            | 73. cikk                  |
| 231. cikk            | 73. cikk                  |
| 232. cikk            | 78. cikk                  |
| 233. cikk            | 86. cikk                  |
| 234. cikk            | 86. cikk                  |
| 235. cikk            | 4. cikk                   |
| 236. cikk            | 79., 80., és 84. cikk     |
| 237. cikk            | 79. és 84. cikk           |
| 238. cikk            | 79., 81. és 84. cikk      |
| 239. cikk            | 79., 83., 84. és 85. cikk |
| 240. cikk            | 79. cikk                  |
| 241. cikk            | 79. cikk                  |
| 242. cikk            | 79. cikk                  |
| 243. cikk            | 23. cikk                  |
| 244. cikk            | 24. cikk                  |
| 245. cikk            | 23. cikk                  |
| 246. cikk            | 22. cikk                  |

| 2913/92/EGK rendelet | E rendelet             |
|----------------------|------------------------|
| 247. cikk            | 183. cikk              |
| 247a. cikk           | 184. cikk              |
| 248. cikk            | 183. cikk              |
| 248a. cikk           | 184. cikk              |
| 249. cikk            | 185. cikk              |
| 250. cikk            | 17., 120. és 121. cikk |
| 251. cikk            | 186. cikk              |
| 252. cikk            | 186. cikk              |
| 253. cikk            | 187. cikk              |

2. **A 3925/91/EGK és 1207/2001/EK rendelet**

| Hatályon kívül helyezett rendelet | E rendelet |
|-----------------------------------|------------|
| 3925/91/EGK rendelet              | 28. cikk   |
| 1207/2001/EK rendelet             | 39. cikk   |